

Fremsat den 27. februar 2025 af Børne- og undervisningsministeren (Mattias Tesfaye)

Forslag

til

Lov om ændring af en række love på børne- og undervisningsområdet, socialområdet, det familieretlige område, skatteområdet, beskæftigelsesområdet, udlændinge- og integrationsområdet og ældreområdet

(Forbud mod anvendelse af personer under 18 år som tolke m.v.)

§ 1

I lov om folkeskolen, jf. lovbekendtgørelse nr. 989 af 27. august 2024, som ændret ved § 13 i lov nr. 1746 af 27. december 2016, § 1 i lov nr. 209 af 5. marts 2019, § 1 i lov nr. 882 af 21. juni 2022, § 15 i lov nr. 1655 af 30. december 2024, lov nr. 1658 af 30. december 2024, § 1 i lov nr. 1659 af 30. december 2024, lov nr. 1660 af 30. december 2024 og § 3 i lov nr. 1664 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 54 indsættes:

»§ 54 a. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 2

I lov om friskoler og private grundskoler m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1245 af 28. november 2024, som ændret ved § 1 i lov nr. 397 af 2. maj 2018, § 1 i lov nr. 563 af 7. maj 2019, § 7 i lov nr. 1659 af 30. december 2024 og § 8 i lov nr. 1664 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 4 a indsættes i *kapitel 1*:

»§ 4 b. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når det vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 3

I lov om efterskoler og frie fagskoler, jf. lovbekendtgørelse nr. 1172 af 12. august 2022, som ændret ved § 27 i lov nr. 753 af 13. juni 2023, § 17 i lov nr. 754 af 13. juni 2023, § 1 i lov nr. 636 af 11. juni 2024, § 8 i lov nr. 1659 af 30. december 2024 og § 9 i lov nr. 1664 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 4 a indsættes:

»§ 4 b. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når det vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 4

I lov om kommunale internationale grundskoler, jf. lovbekendtgørelse nr. 1158 af 8. august 2022, som ændret ved § 17 i lov nr. 1655 af 30. december 2024, § 9 i lov nr. 1659 af 30. december 2024 og § 4 i lov nr. 1664 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 4 indsættes:

»§ 4 a. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når det vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 5

I lov om ungdomsskoler, jf. lovbekendtgørelse nr. 608 af 28. maj 2019, som ændret ved § 5 i lov nr. 686 af 11. juni

2024 og § 5 i lov nr. 1659 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 3 b indsættes:

»§ 3 c. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når det vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 6

I dagtilbudsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 988 af 27. august 2024, som ændret ved § 1 i lov nr. 1771 af 28. december 2023, lov nr. 1460 af 10. december 2024, § 14 i lov nr. 1655 af 30. december 2024, § 11 i lov nr. 1664 af 30. december 2024 og lov nr. 1665 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 2 indsættes efter overskriften før § 3:

»§ 2 a. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når det vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 7

I lov om erhvervsuddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 961 af 16. august 2024, som ændret ved § 1 i lov nr. 2152 af 27. november 2021 og § 2 i lov nr. 1659 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 53 indsættes:

»§ 53 a. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når det vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 8

I lov om elevers og studerendes undervisningsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 316 af 5. april 2017, som ændret ved § 1 i lov nr. 1664 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. I § 1 indsættes som *stk. 5* og *6*:

»*Stk. 5.* Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 6.

Stk. 6. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 5, når det vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 9

I lov om forberedende grunduddannelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 606 af 24. maj 2019, som ændret ved § 26 i lov nr. 753 af 13. juni 2023, § 1 i lov nr. 635 af 11. juni 2024, § 5 i lov nr. 1662 af 30. december 2024 og § 7 i lov nr. 1664 af 30/12/2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 18 indsættes:

»§ 18 a. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når det vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 10

I stu-loven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1077 af 11. august 2023, som ændret ved lov nr. 731 af 13. juni 2023 og § 19 i lov nr. 754 af 13. juni 2023, foretages følgende ændring:

1. Efter § 1 indsættes i *kapitel 1*:

»§ 1 a. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når det vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 11

I lov om kommunal indsats for unge under 25 år, jf. lovbekendtgørelse nr. 953 af 12. august 2024, som ændret ved § 3 i lov nr. 635 af 11. juni 2024, foretages følgende ændring:

1. I overskriften til *kapitel 1* indsættes efter »Mål for vejledning«: »m.v.«

2. Efter § 1 a indsættes:

»§ 1 b. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når det vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 12

I lov om de gymnasiale uddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 1003 af 28. august 2024, som ændret ved § 3 i lov nr. 2532 af 22. december 2021, § 4 i lov nr. 880 af 21. juni 2022, § 6 i lov nr. 1659 af 30. december 2024 og § 6 i lov nr. 1664 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 68 indsættes i *kapitel 9*:

»§ 68 a. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når det vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 13

I lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 909 af 3. juli 2024, som ændret ved § 2, nr. 1, i lov nr. 644 af 11. juni 2024, § 3 i lov nr. 909 af 3. juli 2024 og § 1 i lov nr. 1703 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter kapitel 26 indsættes:

»Kapitel 27

Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation

§ 152. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 14

I barnets lov, jf. lovbekendtgørelse nr. 890 af 19. juni 2024, som ændret ved § 1 i lov nr. 1690 af 30. december 2024, § 4 i lov nr. 1699 af 30. december 2024 og § 4 i lov nr. 1703 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 153 indsættes før overskriften før § 154:

»*Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation*

§ 153 a. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 15

I lov om socialtilsyn, jf. lovbekendtgørelse nr. 908 af 3. juli 2024, som ændret ved lov nr. 1689 af 30. december 2024, § 2 i lov nr. 1699 af 30. december 2024 og § 3 i lov nr. 1703 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 19 indsættes før overskriften før § 20:

»*Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation*

§ 19 a. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 16

I lov om voksenansvar for anbragte børn og unge, jf. lovbekendtgørelse nr. 1006 af 30. august 2024, foretages følgende ændringer:

1. I *overskriften* til kapitel 5 ændres »klageadgang samt« til: »klageadgang,« og efter »domstolsprøvelse« indsættes: »og forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation«.

2. Efter § 24 indsættes i *kapitel 5*:

»*Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation*

§ 24 a. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 17

I lov om Familieretshuset, jf. lovbekendtgørelse nr. 766 af 7. august 2019, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 1688 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter kapitel 4 indsættes:

»Kapitel 4 a

Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation

§ 14 a. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 18

I lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1080 af 14. august 2023, foretages følgende ændring:

1. Efter § 58 d indsættes før kapitel 6:

»Kapitel 5 b

Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation

§ 58 e. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold, eller det er nødvendigt i et akut tilfælde.«

§ 19

I forældreansvarsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1768 af 30. november 2020, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 1688 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter kapitel 7 indsættes:

»Kapitel 7 a

Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation

§ 44 a. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold, eller det er nødvendigt i et akut tilfælde.«

§ 20

I adoptionsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 775 af 7. august 2019, som ændret ved § 4 i lov nr. 227 af 15. februar

2022, § 4 i lov nr. 753 af 13. juni 2023, lov nr. 679 af 11. juni 2024 og § 2 i lov nr. 1687 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 29 e indsættes i *kapitel 4*:

»*Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation*

§ 29 f. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 21

I børneloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 772 af 7. august 2019, som ændret ved § 7 i lov nr. 962 af 26. juni 2020, § 1 i lov nr. 227 af 15. februar 2022 og § 1 i lov nr. 1687 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 32 a indsættes:

»**§ 32 b.** Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 22

I lov om børns forsørgelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 773 af 7. august 2019, som ændret ved § 5 i lov nr. 227 af 15. februar 2022, foretages følgende ændring:

1. Efter § 21 indsættes:

»**§ 21 a.** Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 23

I navneloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1074 af 9. august 2023, som ændret ved § 6 i lov nr. 1687 af 30. december 2024, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 27 indsættes før overskriften før § 28:

»Kapitel 5

Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation

§ 27 a. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

2. Før overskriften før § 28 indsættes:

»Kapitel 6

Ikrafttrædelsesbestemmelser m.v.«

§ 24

I lov om ægtefællers økonomiske forhold, jf. lovbekendtgørelse nr. 774 af 7. august 2019, som ændret ved § 3 i lov nr. 962 af 26. juni 2020 og § 7 i lov nr. 1687 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter kapitel 17 indsættes i *afsnit V*:

»Kapitel 17 a

Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation

§ 61 a. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 25

I lov om international fuldbyrdelse af forældremyndighedsafgørelser m.v. (internationale børnebortførelser), jf. lovbekendtgørelse nr. 1078 af 11. august 2023, som ændret ved § 5 i lov nr. 1687 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter kapitel 6 a indsættes:

»Kapitel 6 b

Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation

§ 20 e. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold, eller det er nødvendigt i et akut tilfælde.«

§ 26

I lov om Haagerbørnebeskyttelseskonventionen, jf. lovbekendtgørelse nr. 777 af 7. august 2019, foretages følgende ændring:

1. Efter § 2 indsættes:

»*Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation*

§ 2 a. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold, eller det er nødvendigt i et akut tilfælde.«

§ 27

I lov om opkrævning af underholdsbidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 1092 af 15. august 2023, som ændret ved § 4 i lov nr. 680 af 11. juni 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 23 d indsættes:

»§ 23 e. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 28

I lov nr. 275 af 27. marts 2017 om Haagerkonventionen af 2007, som ændret ved § 9 i lov nr. 1711 af 27. december 2018, foretages følgende ændring:

1. Efter § 4 indsættes:

»§ 4 a. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 29

I lov om bevarelse af ret til ægtefællepension ved separation og skilsmisse, jf. lovbekendtgørelse nr. 770 af 7. august 2019, foretages følgende ændring:

1. Efter § 12 indsættes før overskriften før § 13:

»Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation

§ 12 a. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, kommunikationen det vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 30

I lov om forbud mod forskelsbehandling på grund af handicap, jf. lovbekendtgørelse nr. 1071 af 10. august 2023, foretages følgende ændring:

1. Efter § 12 indsættes før overskriften før § 13:

»Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation

§ 12 a. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige myndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 31

I lov nr. 616 af 11. juni 2024 om socialt frikort foretages følgende ændring:

1. Efter § 8 indsættes før overskriften før § 9:

»Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation

§ 8 a. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 32

I lov om tilbageholdelse af stofmisbrugere i behandling, jf. lovbekendtgørelse nr. 972 af 8. august 2017, foretages følgende ændring:

1. Efter § 8 indsættes:

»§ 8 a. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 33

I skatteforvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1053 af 20. september 2024, som ændret ved § 6 i lov nr. 683 af 11. juni 2024, § 2 i lov nr. 1473 af 10. december 2024, § 14 i lov nr. 1489 af 10. december 2024 og § 15 i lov nr. 1694 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter kapitel 8 indsættes:

»Kapitel 8 a

Forbud mod anvendelse af personer under 18 år som tolke

§ 25 a. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med skattemyndighederne, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 34

I lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 254 af 1. marts 2024, som ændret ved § 1 i lov nr. 1656 af 30. december 2024 og § 3 i lov nr. 1657 af 30. december 2024 foretages følgende ændring:

1. Efter kapitel 2 a indsættes:

»Kapitel 2 b

Forbud mod anvendelse af personer under 18 år som tolke

§ 18 c. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation af myndigheder, der varetager

opgaver efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 35

I lov om seniorjob, jf. lovbekendtgørelse nr. 1090 af 15. september 2015, som ændret ved lov nr. 395 af 2. maj 2016, og senest ved lov nr. 630 af 11. juni 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 1 indsættes i kapitel 1:

»§ 1 a. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 36

I lov om sygedagpenge, jf. lovbekendtgørelse nr. 97 af 29. januar 2025, som ændret ved § 7 i lov nr. 630 af 11. juni 2024, § 8 i lov nr. 1656 af 30. december 2024, og § 8 i nr. 1703 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 69 b indsættes:

»§ 70. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 37

I lov om Udbetaling Danmark, jf. lovbekendtgørelse nr. 1034 af 2. september 2024, som ændret ved § 2 i lov nr. 1456 af 10. december 2024, § 13 i lov nr. 1655 af 30. december 2024 og § 7 i lov nr. 1703 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 4 indsættes i *kapitel 2*:

»§ 4 a. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation efter denne lov og ved mundtlig kommunikation ved Udbetaling Danmarks varetagelse af de opgaver, som i henhold til lov er tillagt Udbetaling Danmark, jf. §§ 1 og 1 a, jf. dog stk. 2. Forbuddet gælder også ved mundtlig kommunikation med Ankestyrelsen, Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger, Miljø- og Fødevarerklagenævnet og Styrelsen for Patientklager ved behandling af påklagede afgørelser på Udbetaling Danmarks myndighedsområder, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 38

I lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1123 af 21. oktober 2024, som ændret ved § 5 i lov nr. 630 af 11. juni 2024, § 1 i lov nr. 1456 af 10. december 2024, § 11 i lov nr. 1655 af 30. december 2024 og § 9 i lov nr. 1703 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 57 indsættes:

»§ 57 a. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med kommunen, jf. dog stk. 2. Forbuddet gælder også ved mundtlig kommunikation med Ankestyrelsen og Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg ved behandling af påklagede afgørelser på kommunens myndighedsområde, jf. § 50, stk. 1 og 4, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 39

I lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1033 af 2. september 2024, som ændret ved § 6 i lov nr. 630 af 11. juni 2024, § 9 i lov nr. 1655 af 30. december 2024 og § 10 i lov nr. 1703 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 53 indsættes:

»§ 53 a. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med kommunen, jf. dog stk. 2. Forbuddet gælder også ved mundtlig kommunikation med Ankestyrelsen og Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg ved behandling af påklagede afgørelser på kommunens myndighedsområde, jf. § 49, stk. 1 og 4, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 40

I lov nr. 869 af 14. juni 2020 om Seniorpensionsenheden, som ændret ved § 2 i lov nr. 2190 af 29. december 2020, foretages følgende ændring:

1. Efter § 3 indsættes i *kapitel 3*:

»§ 3 a. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation efter denne lov og ved mundtlig kommunikation med Seniorpensionsenheden efter kapitel 3 a i lov om social pension, jf. dog stk. 2. Forbuddet gælder også ved mundtlig kommunikation med Ankestyrelsen og Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg ved behandling af påklagede afgørelser på Seniorpensionsenhedens myndighedsområde, jf. § 2, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 41

I lov om individuel boligstøtte, jf. lovbekendtgørelse nr. 229 af 12. februar 2021, som ændret senest ved lov nr. 632 af 11. juni 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 9 b indsættes i *kapitel 1*:

»*Forbud mod anvendelse af personer under 18 år som tolke*
§ 9 c. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med kommunen, jf. dog stk. 2.
 2. Forbuddet gælder også ved mundtlig kommunikation med Ankestyrelsen ved behandling af påklagede afgørelser på kommunens myndighedsområde, jf. dog stk. 2.
Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 42

I lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 208 af 26. februar 2024, som ændret ved § 1 i lov nr. 630 af 11. juni 2024, § 3 i lov nr. 1655 af 30. december 2024, § 5 i lov nr. 1656 af 30. december 2024 og § 13 i lov nr. 1703 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter kapitel 16 c indsættes:

»Kapitel 16 d

Forbud mod anvendelse af personer under 18 år som tolke
§ 100 e. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.
Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 43

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 808 af 25. juni 2024, som ændret senest ved § 14 i lov nr. 1703 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 8 a indsættes før overskriften før § 10:

»**§ 8 b.** Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.
Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 44

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1009 af 2. september 2024, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 1575 af 12. december 2023, foretages følgende ændring:

1. I § 46 f indsættes før stk. 1 som nye stykker:

»Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.
Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

Stk. 1 bliver herefter stk. 3.

§ 45

I integrationsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1146 af 22. juni 2020, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 1700 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 5 a indsættes i *kapitel 2*:

»**§ 5 b.** Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.
Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 46

I danskuddannelsesloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1372 af 22. september 2022, som ændret ved § 2 i lov nr. 686 af 11. juni 2024 og § 4 i lov nr. 1654 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 20 indsættes i *kapitel 6*:

»**§ 20 a.** Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.
Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 47

I repatrieringsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1021 af 27. august 2024, som ændret ved § 1 i lov nr. 1190 af 8. juni 2021, § 1 i lov nr. 414 af 23. april 2024 og § 25 i lov nr. 1655 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 14 a indsættes i *kapitel 7 a*:

»**§ 14 b.** Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.
Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 48

I hjemrejseloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1014 af 27. august 2024, som ændret ved § 2 i lov nr. 1191 af 8. juni 2021, § 2 i lov nr. 1700 af 30. december 2024 og § 21 i lov nr. 1702 af 30. december 2024, foretages følgende ændringer:

1. I *overskriften* til kapitel 11 indsættes efter »Behandling af oplysninger«: »m.v.«

2. Efter § 20 indsættes i *kapitel 11*:

»**§ 20 a.** Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.
Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 49

I ældreloven, lov nr. 1651 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 31 indsættes i *kapitel 8*:

»§ 31 a. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 50

I lov nr. 1659 af 30. december 2024 om ændring af lov om folkeskolen, lov om erhvervsuddannelser og forskellige andre love (Folkeskolens kvalitetsprogram m.v.), foretages følgende ændring:

1. § 7, nr. 2, ophæves.

§ 51

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2025.

Stk. 2. Regler udstedt i medfør af udlændingelovens § 46 f forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af udlændingelovens § 46 f, stk. 3, jf. lovforslagets § 44.

§ 52

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland. §§ 44 og 48 kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og de grønlandske forhold tilsiger. Bestemmelserne kan sættes i kraft på forskellige tidspunkter.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
 2. Forbud mod anvendelse af personer under 18 år som tolke
 - 2.1. Gældende ret
 - 2.1.1. Lovgivning på Børne- og Undervisningsministeriets område
 - 2.1.1.1. Lov om folkeskolen
 - 2.1.1.2. Lov om friskoler og private grundskoler m.v.
 - 2.1.1.3. Lov om efterskoler og frie fagskoler
 - 2.1.1.4. Lov om kommunale internationale grundskoler
 - 2.1.1.5. Lov om ungdomsskoler
 - 2.1.1.6. Dagtilbudsloven
 - 2.1.1.7. Lov om erhvervsuddannelser
 - 2.1.1.8. Lov om elevers og studerendes undervisningsmiljø
 - 2.1.1.9. Lov om forberedende grunduddannelse
 - 2.1.1.10. Stu-loven
 - 2.1.1.11. Lov om kommunal indsats for unge under 25 år
 - 2.1.1.12. Lov om de gymnasiale uddannelser
 - 2.1.2. Lovgivning på Social- og Boligministeriets område
 - 2.1.2.1. Lovgivning på socialområdet
 - 2.1.2.2. Lovgivning på det familieretlige område
 - 2.1.3. Lovgivning på Skatteministeriets område
 - 2.1.3.1. Skatteforvaltningsloven
 - 2.1.4. Lovgivning på Beskæftigelsesministeriets område
 - 2.1.4.1. Lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.
 - 2.1.4.2. Lov om seniorjob
 - 2.1.4.3. Lov om sygedagpenge
 - 2.1.4.4. Lov om Udbetaling Danmark
 - 2.1.4.5. Lov om social pension
 - 2.1.4.6. Lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension
 - 2.1.4.7. Lov om Seniorpensionsenheden
 - 2.1.4.8. Lov om individuel boligstøtte
 - 2.1.4.9. Lov om arbejdsløshedsforsikring
 - 2.1.4.10. Lov om aktiv socialpolitik
 - 2.1.5. Lovgivning på Udlændinge- og Integrationsministeriets område
 - 2.1.5.1. Udlændingeloven
 - 2.1.5.2. Integrationsloven
 - 2.1.5.3. Danskuddannelsesloven
 - 2.1.5.4. Repatrieringsloven
 - 2.1.5.5. Hjemrejseloven
 - 2.1.6. Lovgivning på Ældreministeriets område
 - 2.1.6.1. Ældreloven
 - 2.1.7. Øvrig lovgivning m.v. af betydning for spørgsmålet om tolkebistand
 - 2.1.7.1. Forvaltningsloven
 - 2.2. Børne- og Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser
 - 3.1. FN's konvention af 1989 om barnets rettigheder (børnekonventionen)
4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Klimamæssige konsekvenser

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
9. Forholdet til EU-retten
10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget udmønter aftale af 29. september 2022 mellem den daværende regering (Socialdemokratiet) og Venstre, Socialistisk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti, Danmarksdemokraterne, Dansk Folkeparti, Nye Borgerlige, Liberal Alliance og Alternativet om forbud mod at bruge børn og unge under 18 år som tolke.

Danmark skal ikke have børnetolke. Børn og unge skal ikke sættes i en situation, hvor de skal tolke for deres forældre og andre familiemedlemmer til f.eks. skole-hjem-samtaler, ved møder i jobcentret el.lign. Aftalen har til formål at tage hensyn til børnene og de unge og undgå, at de sættes i svære tolkesituationer.

Aftalepartierne er enige om at indføre et forbud mod at anvende personer under 18 år som tolke til oversættelse af fremmedsprog i forbindelse med mødet med offentlige myndigheder. Forbuddet vil også gælde for private aktører ved udførsel af opgaver for det offentlige.

2. Forbud mod anvendelse af personer under 18 år som tolke

2.1. Gældende ret

2.1.1. Lovgivning på Børne- og Undervisningsministeriets område

2.1.1.1. Lov om folkeskolen

Lov om folkeskolen, jf. lovbekendtgørelse nr. 989 af 27. august 2024, indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

Det er en forudsætning i loven, at folkeskolen er baseret på et tæt samarbejde mellem forældre og skole.

Det fremgår af lovens § 1, at folkeskolen i samarbejde med forældrene skal give eleverne kundskaber og færdigheder, der forbereder dem til videre uddannelse og giver dem lyst til at lære mere, gør dem fortrolige med dansk kultur og historie, giver dem forståelse for andre lande og kulturer, bidrager til deres forståelse for menneskets samspil med naturen og fremmer den enkelte elevs alsidige udvikling. Det fremgår lovens § 2, stk. 3, at elever og forældre samarbejder med skolen om at leve op til folkeskolens formål.

Endvidere kræver en række bestemmelser i loven, at en given handling sker efter samråd med forældre. Det drejer sig om tilbud om ordblindetest (§ 3 b, stk. 1), muligheden for at fritage eleven fra tysk eller fransk (§ 5, stk. 3), fravigelse af undervisningstiden for elever som modtager supplerende undervisning eller anden faglig støtte (§ 5, stk. 5), afgørelse

om udnyttelse af retten til at blive udsendt i praktik på 8. og 9. klasses trin (§ 9, stk. 3), beslutning om, at en elev rykkes et klasses trin op eller undervises på samme klasses trin i 2 år (§ 12, stk. 1), henvisning til specialundervisning som ikke er af foreløbig karakter (§ 12, stk. 2), afgørelse om valg af fag og om brobygning (§ 19 d, stk. 8), afgørelse om indstilling til 10.-klassesprøver (§ 19 f, stk. 2), henvisning af en elev til en anden skole, herunder f.eks. en fri grundskole (§ 22, stk. 2), samt beslutning om hvilken undervisning eleven skal deltage i ved delvis opfyldelse af undervisningspligten ved erhvervs-mæssig beskæftigelse (§ 33, stk. 7).

Herudover er der en række bestemmelser i loven, hvor der er krav om forældrenes samtykke eller en egentlig aftale med forældrene. Det drejer sig bl.a. om en elevs deltagelse i særlige undervisningsforløb (§ 9, stk. 4), om deltagelse i 10.-klasseforløb, der kombinerer 10. klasse med 1. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb (§ 19 e, stk. 5), indløgning i skolebyen (§ 27, stk. 1), samt beslutning om eleven skal undervises i andre af folkeskolens fag end dansk og matematik (§ 33, stk. 5).

Efter lovens § 13, stk. 1 og 2, skal eleverne og forældrene regelmæssigt underrettes om lærernes og eventuelt skolens leders syn på elevernes udbytte af skolegangen. Forældrene skal underrettes skriftligt om resultaterne af test.

Det følger af lovens § 54, stk. 1, at forældrenes rettigheder efter § 3 b, § 9, stk. 3 og 4, og §§ 12-14, 19 d, 19 e, 19 f, 20, 22, 27, 33, 34, 36-38 og 51 og de i medfør af loven fastsatte regler tilkommer den eller de personer, som har forældre-myndigheden over eleven. Elever, der ikke er undergivet forældrenes myndighed, træffer selv afgørelse efter § 12, § 14, stk. 6, § 19 d, § 19 e, § 19 f, § 20, stk. 1 og 2, § 22, stk. 4, og § 27, stk. 1. Det fremgår af § 54, stk. 2, at bortset fra spørgsmålene om skolegangens begyndelse og varighed kan skolen anse den, der har eleven i pleje, for bemyndiget til at handle på forældremyndighedens indehavers vegne.

2.1.1.2. Lov om friskoler og private grundskoler m.v.

Lov om friskoler og private grundskoler m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 161 af 21. februar 2024, indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

Friskoler og private grundskoler (frie grundskoler) er dog baseret på et tæt samarbejde mellem forældre og skole, idet skolen typisk etableres af en initiativkreds eller forældre-kreds, der har baggrund i en gruppe af forældre til kommende elever på skolen. En fri grundskole ledes overordnet af en bestyrelse, jf. § 5, stk. 7, 1. pkt. Skolens bestyrelse har et vist antal medlemmer, der er valgt blandt forældre til elever på skolen. Andelen af forældre i bestyrelsen er forskellig fra skole til skole.

Det fremgår således af § 5, stk. 3, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om vedtægternes indhold, herunder om, i hvilket omfang der i vedtægterne kan henlægges beføjelser til en generalforsamling, skolekreds eller lignende. I § 7, stk. 2, nr. 2, i bekendtgørelse nr. 980 af 8. oktober 2012 om vedtægter for friskoler og private grundskoler er det fastsat, at det skal fremgå af vedtægterne nøjagtigt hvor mange af bestyrelsens medlemmer, der skal vælges af og blandt forældrene til elever på skolen, idet antallet dog skal være mindst 2. Endvidere reguleres skolens forældre-kreds og forældrenes rettigheder i § 9 i den nævnte bekendtgørelse.

Det følger af § 1, stk. 7, at undervisningen i begrænset omfang kan tilrettelægges som fjernundervisning, hvis det ud fra en pædagogisk vurdering er til gavn for den enkelte elev og tilgodeser klassens samlede behov. Deltagelse i fjernundervisning kan kun finde sted efter aftale med forældrene.

Efter § 1 b, stk. 1, skal skolen regelmæssigt underrette eleverne og forældrene, jf. § 38, om sit syn på elevernes udbytte af skolegangen.

I kapitel 3 om tilsyn er der fastsat en række bestemmelser om forældre-kredsens ansvar for dels at føre tilsyn med skolens almindelige virksomhed, den tilsynsførendes varetagelse af tilsyn med bestemte fag og øvrige emner samt valg af en eller flere tilsynsførende.

Det følger af § 38, stk. 1, at forældrenes rettigheder i medfør af denne lov tilkommer den eller de personer, som har forældremyndigheden over eleven. Det fremgår af § 38, stk. 2, at bortset fra spørgsmålet om skolegangens begyndelse og varighed kan skolen anse den, der har eleven i pleje, for bemyndiget til at handle på forældremyndighedens indehavers vegne. Dette gælder dog ikke elever optaget på en kostafdeling.

Kapitel 8 a regulerer frie grundskolers mulighed for at drive dagtilbud for børn, der ikke er begyndt i børnehaveklassen, heltidsskolefritidsordning og klubtilbud. Det drejer sig privatinstitutioner og private pasningsordninger efter dagtilbudslovens regler, heltidsskolefritidsordning i en periode, inden børnene skal i skolens børnehaveklasse og klubtilbud for børn fra 4. klassetrin efter dagtilbudslovens regler. Skolens bestyrelse har den overordnede ledelse af de nævnte ordninger.

2.1.1.3. Lov om efterskoler og frie fagskoler

Lov om efterskoler og frie fagskoler, jf. lovbekendtgørelse nr. 1172 af 12. august 2022, indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

Det følger af en række bestemmelser i loven, at begge skoleformer er baseret på et samarbejde mellem forældre og skolen. Endvidere kræver nogle bestemmelser, at en given handling sker med forældrenes samtykke m.v., når eleven er under 18 år.

Det fremgår af § 1 b, stk. 3, at en fri fagskole skal senest ved

kursets begyndelse i samråd med eleven, og når denne er under 18 år, med dennes forældre, udarbejde en endelig plan for elevens uddannelses- og prøveforløb i nærmere bestemte fag.

Efter § 2, stk. 5, skal skolen regelmæssigt underrette undervisningspligtige elever og deres forældre om sit syn på elevernes udbytte af skolegangen.

Det følger af § 2, stk. 12, at undervisningen i begrænset omfang kan tilrettelægges som fjernundervisning, hvis det ud fra en pædagogisk vurdering er til gavn for den enkelte elev og tilgodeser klassens samlede behov. Deltagelse i fjernundervisning kan kun finde sted efter aftale med forældrene.

Efter § 17, stk. 1, 2. pkt., skal skolen orientere forældre til undervisningspligtige elever om skolens værdigrundlag ved tilmelding til skolen.

Det følger endvidere af § 24 a, stk. 4, nr. 2, at en elev kan indgå i opgørelsen af årselever til tilskud til inklusion, hvis skolen har udarbejdet en skriftlig plan for inklusion af den pågældende elev, som er underskrevet af skolen samt for elever under 18 år af forældre eller værge.

Det fremgår endelig af § 25, stk. 3, nr. 3, at en elev indgår i skolens beregningsgrundlag for tilskud til specialundervisning og anden specialpædagogisk støtte, når skolen har udarbejdet en skriftlig plan for indsatsen for den pågældende elev, som er underskrevet af skolen samt for elever under 18 år af forældre eller værge.

2.1.1.4. Lov om kommunale internationale grundskoler

Lov om kommunale internationale grundskoler, jf. lovbekendtgørelse nr. 1158 af 8. august 2022, indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

Det er en forudsætning i loven, at de kommunale internationale grundskoler er baseret på et tæt samarbejde mellem forældre og skole.

Det fremgår således af lovens § 4, stk. 1, at kommunale internationale grundskoler giver undervisning inden for børnehaveklasse og 1.-9. klassetrin, som står mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen. For nærmere om reglerne i folkeskoleloven henvises til pkt. 2.1.2 ovenfor.

Det følger endvidere af lovens § 4, stk. 2, at kommunale internationale grundskoler i samarbejde med forældrene skal give eleverne kundskaber og færdigheder, der forbereder dem til videre uddannelse og giver dem lyst til at lære mere. Skolerne skal efter deres formål og i hele deres virke forberede eleverne til at leve i et samfund som det danske med frihed og folkestyre samt udvikle og styrke elevernes kendskab til og respekt for grundlæggende friheds- og menneskerettigheder, herunder ligestilling mellem kønnene.

Endvidere kræver nogle bestemmelser, at en given handling sker med forældrenes samtykke m.v. Det drejer sig om § 3, hvorefter kommunale internationale grundskoler optager un-

dervisningspligtige børn af udlændinge, der har midlertidigt ophold her i landet på grundlag af beskæftigelse, og hvis forældre ønsker dem optaget i skolen, § 7, stk. 3, hvorefter kommunalbestyrelsen efter samråd med elev og forældre kan henvise eleven til folkeskolen, hvis kommunalbestyrelsen finder, at elevens behov for specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand falder uden for de rammer, som kommunalbestyrelsen har fastsat i henhold til § 1, stk. 2, § 13, stk. 2, hvorefter skolens leder påser, at alle elever, der er optaget i skolen, deltager i undervisningen, og kan forlange, at forældrene giver skolen skriftlig oplysning om grunden til en elevs udeblivelse fra undervisningen samt § 14, hvorefter eleverne og forældrene regelmæssigt skal underrettes om lærernes og eventuelt skolens leders syn på elevernes udbytte af skolegangen.

2.1.1.5. Lov om ungdomsskoler

Lov om ungdomsskoler, jf. lovbekendtgørelse nr. 608 af 28. maj 2019, indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

Det er forudsat i loven, at ungdomsskolen ligesom folkeskolen er baseret på et samarbejde mellem forældre og skole. Det skyldes dels, at ungdomsskolen er rettet mod unge mellem 14 og 18 år, som derfor ikke er myndige, og dels formålet med loven og sammenhængen mellem ungdomsskolelovens og folkeskolelovens regler.

Det følger således af lovens § 1, at ungdomsskolen skal give unge mulighed for at fæstne og uddybe deres kundskaber, give dem forståelse af og dygtiggøre dem til samfundslivet og bidrage til at give deres tilværelse forøget indhold samt udvikle deres interesse for og evne til aktiv medvirken i et demokratisk samfund.

Det følger af lovens § 2, stk. 1, at kommunalbestyrelsen skal sikre kommunens unge et alsidigt tilbud om ungdomsskolevirksomhed. Tilbuddet skal stå åbent for unge mellem 14 og 18 år, der er tilmeldt kommunens folkeregister.

Det fremgår af lovens § 2, stk. 3, at ungdomsskolen indgår i samarbejder, herunder i form af partnerskaber, med kommunens folkeskoler, der kan bidrage til opfyldelsen af såvel ungdomsskolens som folkeskolens formål og folkeskolens mål for fag og obligatoriske emner. Det følger af folkeskolens formål, at elever og forældre samarbejder med skolen om at leve op til folkeskolens formål.

2.1.1.6. Dagtilbudsloven

Dagtilbudsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 988 af 27. august 2024, indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

Det er en forudsætning i dagtilbudsloven, at dagtilbud er baseret på et samarbejde mellem forældre og dagtilbud m.v.

Dagtilbudsloven omfatter dag-, fritids- og klubtilbud samt

andre socialpædagogiske fritidstilbud, som har et pædagogisk, socialt og pasningsmæssigt formål, jf. § 2, stk. 1.

Forældre med lovligt opholdssted her i landet ret til ydelser efter loven, jf. § 2 stk. 2. Ud over tilbud efter dagtilbudsloven indebærer dette, at forældre med lovligt opholdssted efter nærmere regler kan få et økonomisk tilskud til brug for privat pasning eller til pasning af egne børn, jf. lovens kapitel 14, 15 og 16.

Kommunalbestyrelsen har ansvaret for fritids- og klubtilbud samt andre socialpædagogiske fritidstilbud, og for dagtilbuddene, jf. §§ 3 og 3 a. Efter § 5 skal kommunalbestyrelsen føre tilsyn med indholdet i daginstitutioner efter § 19, stk. 2-5, enheder i daginstitutioner efter § 19, stk. 6, dagplejen efter § 21, stk. 2 og 3, obligatoriske læringstilbud efter § 44 a og puljeordninger med tilskud efter §§ 101 og 102, samt fritidshjem efter § 52, stk. 2-5, og klubtilbud og andre socialpædagogiske fritidstilbud efter § 66, stk. 2-5, jf. § 5.

Efter lovens § 6, stk. 1, har lederen af det enkelte kommunale dag-, fritids- eller klubtilbud m.v. den pædagogiske og administrative ledelse af tilbuddet, og er ansvarlig over for kommunalbestyrelsen herfor. Tilsvarende har lederen af det enkelte selvejende eller udliciterede dag-, fritids- eller klubtilbud m.v. den pædagogiske og administrative ledelse af disse tilbud, og er ansvarlig over for henholdsvis institutionsbestyrelsen og den private leverandør herfor, jf. § 6, stk. 2 og 3.

Etablering og drift af private pasningsordninger, der drives uden offentlige midler og finansieres helt eller delvis ved betaling fra forældrene, kræver tilladelse fra kommunalbestyrelsen, hvis der modtages mere end to børn, jf. lovens § 78. Efter lovens § 81 skal kommunalbestyrelsen godkende en aftale om privat pasning indgået mellem forældrene og den private pasningsordning, såfremt forældrene modtager tilskud til ordningen efter lovens §§ 80 og 83. Kommunalbestyrelsen skal i medfør af lovens §§ 79 og 81 føre tilsyn med private pasningsordninger.

Der er efter loven adgang for private leverandører til at oprette dagtilbud i form af privatinstitutioner og private fritidshjem jf. § 19, stk. 5, og § 52, stk. 4. Der er intet krav til virksomhedsformen for disse private tilbud, dvs. at de kan være oprettet som aktie- / anpartsselskaber, enkeltmandsvirksomheder m.v., ligesom ejerkredsen kan anvende et eventuelt overskud til andre formål end egentlig institutionsdrift, f.eks. som udbetaling af fortjeneste til ejerkredsen.

Det fremgår af lovens § 7, stk. 2, at dagtilbud i samarbejde med forældrene skal give børn omsorg og understøtte det enkelte barns trivsel, læring, udvikling og dannelse og bidrage til, at børn får en god og tryk opvækst. Dagtilbud skal desuden i samarbejde med forældrene sikre børn en god overgang fra hjem til dagtilbud, ligesom dagtilbud i samarbejde med forældre og skole skal sikre børn en god sammenhængende overgang mellem dagtilbud og fra dagtilbud til fritidstilbud og skole ved at udvikle og understøtte

deres grundlæggende kompetencer og lysten til at lære, jf. § 7, stk. 5.

Det fremgår af lovens § 8, at dagtilbud skal udarbejde en skriftlig pædagogisk læreplan for hele børnegruppen i alderen 0-2 år og for børnegruppen i alderen fra 3 år og frem til skolestart. Af læreplanen skal bl.a. fremgå, hvordan dagtilbuddet samarbejder med forældrene om børns læring, jf. § 8, stk. 6, ligesom forældrebestyrelsen i en daginstitution og forældrebestyrelsen for den kommunale dagpleje efter dagtilbudslovens § 15 har til opgave at fastsætte principper for samarbejdet mellem dagtilbud og hjem, jf. § 15, stk. 1, og stk. 2.

For privat pasning efter lovens kapitel 14 og 15, hvor der på privat retligt grundlag indgås en aftale om børnepasning mellem henholdsvis en privat børnepasser eller en pasningsordning og forældrene, vil aftalen om børnepasning være funderet i et samarbejde mellem den private pasningsordning og forældrene.

Herudover skal den private pasningsordning efter § 81 a, stk. 1, tilrettelægges, så den fremmer børns læring gennem trykke læringsmiljøer. Indholdsmæssigt skal arbejdet med læringsmiljøer stå mål med kravene til læringsmiljøer i dagtilbud efter lovens § 8. Der er derfor også for private pasningsordninger krav om, at et samarbejde med forældrene om børns læring, jf. § 8, stk. 6.

For fritidshjem fremgår det af lovens § 45, stk. 6, at disse i samarbejde med skolen og forældre skal medvirke til at skabe en sammenhængende overgang mellem skolens undervisningsdel og fritidshjemmet. Der er ikke fastsat tilsvarende bestemmelser for klubtilbud samt andre socialpædagogiske fritidstilbud.

I visse situationer har kommunalbestyrelsen pligt til at oplyse og inddrage forældrene. Af lovens § 11 fremgår det, at der skal gennemføres sprogvurdering af børn i alderen omkring 3 år og eventuel sprogstimulering, hvis vurderingen giver anledning til dette. Kommunalbestyrelsen har i forlængelse heraf ansvaret for, at forældre med børn, der ikke er optaget i et dagtilbud, i forbindelse med sprogvurderingen gøres opmærksomme på muligheden for, at deres barn kan blive optaget i et dagtilbud, jf. lovens § 11, stk. 6. Herudover har kommunalbestyrelsen i medfør af lovens § 11, stk. 10, ansvar for, at barnets forældre inddrages i forbindelse med sprogvurdering og sprogstimulering, og at forældrene får vejledning i selv at understøtte deres barns sproglige udvikling.

Lovens kapitel 5 a indeholder bestemmelser om obligatorisk læringstilbud til 1-årige børn mv. i udsatte boligområder. Kommunalbestyrelsen har efter disse bestemmelser pligt til at oplyse forældrene i de udsatte boligområder om, at barnet vil blive optaget i et obligatorisk læringstilbud 25 timer om ugen, hvis barnet ikke er optaget i et dagtilbud, hvis barnet udmeldes af et dagtilbud, eller hvis forældre og et barn mellem 1 og 2 år flytter ind i et udsat boligområde,

og hvor barnet ikke er meldt ind i et dagtilbud, jf. lovens § 44 a, stk. 3-5. Derudover har kommunalbestyrelsen også efter disse bestemmelser pligt til at inddrage forældrene, idet kommunalbestyrelsen skal sikre, at begge barnets forældre indgår i målrettede forløb, der inspirerer og vejleder forældrene om, hvordan de kan støtte deres barn i det obligatoriske læringstilbud og understøtte barnets dansksproglige kompetencer og generelle læringsparathed og introducere barnet til danske traditioner, normer og værdier, jf. § 44 b, stk. 3.

2.1.1.7. Lov om erhvervsuddannelser

Lov om erhvervsuddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 961 af 16. august 2024, indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

Størsteparten af den mundtlige kommunikation og vejledning af elever og lærlinge under 18 år vil som udgangspunkt foregå direkte med den unge selv. Der er dog forskel på unge og på, hvilke behov der kan opstå for at inddrage forældre i forhold, der vedrører den unges erhvervsuddannelse.

Der er i loven forudsat en vis forældreinddragelse. Det kan f.eks. gøre sig gældende, hvis uddannelsesinstitutionen træffer en afgørelse i forhold til den unge under 18 år, eller hvis der på anden vis er behov for dialog mellem uddannelsesinstitutionen og forældremyndighedsindehaver.

Der er desuden forudsat et vist samarbejde mellem forældre og uddannelsesinstitutionen, i det omfang eleven eller lærlingen er under 18 år.

Det fremgår af lovens § 53, at for elever og lærlinge, der er undergivet forældremyndighed, kræves samtykke fra forældremyndighedens indehaver til at indgå uddannelsesaftale og til at indgå aftaler eller foretage andre dispositioner, der indebærer ændringer i en indgået uddannelsesaftale, eller som vedrører denne aftales ophør.

2.1.1.8. Lov om elevers og studerendes undervisningsmiljø

Lov om elevers og studerendes undervisningsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 316 af 5. april 2017, indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

Efter lovens § 1 har elever, studerende og andre deltagere i offentlig og privat undervisning ret til et godt undervisningsmiljø, således at undervisningen kan foregå sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt. Undervisningsmiljøet på skoler og uddannelsesinstitutioner (uddannelsessteder) skal fremme deltagernes muligheder for udvikling og læring og omfatter derfor også uddannelsesstedets psykiske og æstetiske miljø.

Hvis uddannelsesstedets ledelse på skoler for grundskoleundervisning og ungdomsuddannelser konstaterer problemer med det psykiske undervisningsmiljø i form af mobning eller lignende, udarbejder ledelsen en handlingsplan, hvoraf det fremgår, med hvilke foranstaltninger problemerne effek-

tivt bringes til ophør, jf. lovens § 1 c. Tilsvarende gælder, hvis uddannelsesstedets ledelse eller en elevs forældremyndighedsindehavere anser det for nødvendigt som følge af elevens bekymrende tilstand eller adfærd, herunder sygdom og fravær på grund af problemer med det psykiske undervisningsmiljø i form af mobning eller lignende. Uddannelsesstedets ledelse informerer de berørte elever og for elever undergivet forældremyndighed eleverne og forældremyndighedsindehaverne om indholdet af handlingsplanen og om eventuelle midlertidige foranstaltninger, jf. § 1 c, stk. 5.

Desuden kan en elev eller forældremyndighedsindehaverne klage over den myndighed, bestyrelse eller person, der har ansvaret for uddannelsesstedets opgaver og over uddannelsesstedets ledelsesopgaver. Ved forældremyndighedsindehaverens klage inddrages eleven efter alder og modenhed, jf. § 7 a.

2.1.1.9. Lov om forberedende grunduddannelse

Lov om forberedende grunduddannelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 606 af 24. maj 2019, indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

Størsteparten af den mundtlige kommunikation og vejledning af personer under 18 år vil som udgangspunkt foregå direkte med den pågældende. Der er dog forskel på unge og på hvilke behov, der kan opstå for at inddrage forældre i forhold, der vedrører den pågældendes forberedende grunduddannelse.

Der er forudsat en vis forældreinddragelse i loven. Det kan eksempelvis gøre sig gældende, hvis kommunalbestyrelsen træffer en afgørelse i forhold til en person under 18 år, eller hvis der på anden vis er behov for dialog mellem kommunalbestyrelsen og forældremyndighedsindehaver omkring eleven.

Det fremgår endvidere af lovens § 18, stk. 6, at det kræver samtykke fra forældremyndighedens indehaver at indgå, ændre og opsige en praktikaftale.

2.1.1.10. Stu-loven

Stu-loven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1077 af 11. august 2023, indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

Størsteparten af den mundtlige kommunikation og vejledning af personer under 18 år vil som udgangspunkt foregå direkte med den pågældende. Der er dog forskel på unge og på hvilke behov, der kan opstå for at inddrage forældre i forhold, der vedrører den særligt tilrettelagte ungdomsuddannelse.

Der er forudsat en vis forældreinddragelse i loven. Det kan f.eks. gøre sig gældende, hvis kommunalbestyrelsen træffer en afgørelse i forhold til den unge under 18 år, eller hvis der på anden vis er behov for dialog mellem kommunalbestyrelsen og forældremyndighedsindehaveren.

Formålet med den særligt tilrettelagte ungdomsuddannelse er efter § 1, at unge med særlige behov opnår personlige, sociale og faglige kompetencer til en så selvstændig og aktiv deltagelse i voksenlivet som muligt, og at give unge med potentiale herfor forudsætninger for videre uddannelse og beskæftigelse.

Det må henset til målgruppen antages, at der på området for særligt tilrettelagt ungdomsuddannelse vil være behov for en vis forældreinddragelse.

2.1.1.11. Lov om kommunal indsats for unge under 25 år

Lov om kommunal indsats for unge under 25 år, jf. lovbekendtgørelse nr. 953 af 12. august 2024, indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

Størsteparten af den mundtlige kommunikation og vejledning af 15-17-årige vil som udgangspunkt foregå direkte med den pågældende. Der er dog forskel på unge og på hvilke behov, der kan opstå for at inddrage forældre i forhold, der vedrører vejledning af den pågældende.

Der er desuden forudsat en vis forældreinddragelse i loven. Det kan eksempelvis gøre sig gældende, hvis kommunalbestyrelsen træffer en afgørelse i forhold til en person under 18 år, eller hvis der på anden vis er behov for dialog mellem kommunalbestyrelsen og forældremyndighedsindehaveren.

Det er forudsat i loven, at den kommunale indsats med, at de 15-17 årige gennemfører en uddannelse, indebærer et vist samarbejde mellem forældre og kommunalbestyrelsen, typisk en uddannelsesvejleder.

15-17-årige har i medfør af lovens § 2 a, stk. 1, pligt til at være i uddannelse, beskæftigelse eller anden aktivitet, der sigter mod, at de gennemfører en uddannelse.

Det fremgår af lovens § 2 a, stk. 2, at kommunalbestyrelsen efter inddragelse af forældremyndighedens indehaver kan fritage den unge for pligten til at være i uddannelse, hvis kommunalbestyrelsen vurderer, at den pågældende på grund af handicap, sygdom eller væsentlige sociale problemer midlertidigt eller permanent ikke er i stand til at overholde pligten.

Efter lovens § 2 a, stk. 3, skal kommunalbestyrelsen føre tilsyn med, at 15-17-årige følger deres uddannelsesplan, og sikre, at forældremyndighedens indehaver løbende inddrages i indsatsen for, at pligten efter stk. 1 overholdes. Kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om, hvorvidt 15-17-årige overholder pligten efter stk. 1. Såfremt pligten efter stk. 1 ikke overholdes, kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om, at ungeydelsen, jf. lov om en børne- og ungeydelse, ikke skal udbetales.

Kommunalbestyrelsen skal i forbindelse med udarbejdelse af elevens uddannelsesplan, jf. § 2 c, oplyse den 15-17-årige unge og forældremyndighedens indehaver om, at såfremt

pligten efter stk. 1 ikke overholdes, kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om, at ungeydelsen, jf. lov om en børne- og ungeydelse, ikke skal udbetales.

I medfør af § 2 c, stk. 1 og 3, skal en elev ved udgangen af grundskolens 9. klasse have en plan for sin videre uddannelse, som skal indeholde forældremyndighedens indehavers eventuelle bemærkninger, ligesom det er forældremyndighedens indehavers ansvar, at der udarbejdes en uddannelsesplan, og at uddannelsesplanen underskrives og eventuelt revideres, jf. § 2 f, stk. 3.

2.1.1.12. Lov om de gymnasiale uddannelser

Lov om de gymnasiale uddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 1003 af 28. august 2024, indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

Loven indeholder ikke regler om forældreinddragelse, men der er forudsat et vist samarbejde mellem forældremyndighedsindehaver og uddannelsesinstitution, i det omfang eleven eller kursisten er under 18 år. Det kan eksempelvis være, hvis institutionen træffer en afgørelse i forhold til en elev eller kursist under 18 år, eller hvis der på anden vis er behov for dialog mellem uddannelsesinstitutionen og forældremyndighedsindehaveren omkring eleven eller kursisten f.eks. i forhold til sygeundervisning, specialundervisning eller anden specialpædagogisk bistand.

Efter lovens § 72, stk. 1, kan en elev eller kursist klage til børne- og undervisningsministeren over uddannelsesinstitutionens leders afgørelser efter loven, når klagen vedrører retlige spørgsmål. I tilfælde, hvor den pågældende elev eller kursist er undergivet forældremyndighed, vil klagemuligheden kunne varetages af forældremyndighedsindehaveren. Tilsvarende vil gælde i det omfang, der i medfør af lovens § 72, stk. 2, er fastsat regler om klageadgang i henhold til § 72.

Det fremgår af lovens § 43, stk. 3, at børne- og undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om henholdsvis studie- og ordensregler, herunder om iværksættelse af sanktioner over for elever og kursister, der ikke følger studie- og ordensreglerne. I § 8, nr. 1, 2. pkt., i bekendtgørelse nr. 1338 af 9. december 2019 om studie- og ordensregler m.v. i de gymnasiale uddannelser er det fastsat, at institutionen for elever undergivet forældremyndighed skal inddrage, informere og partshøre forældremyndighedsindehaver særskilt ved sagens indledning, behandling og afgørelse.

Af lovens § 61, stk. 5, fremgår det, at børne- og undervisningsministeren bl.a. kan fastsætte nærmere regler om forlængede forløb for elever med nedsat funktionsevne eller indlæringsvanskeligheder. Efter § 51, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 497 af 18. maj 2017 om de gymnasiale uddannelser tilrettelægger og iværksætter institutionen sine tilbud efter lovens § 61 om specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand på en sådan måde, at det enkelte tilbud imødekommer elevens/kursistens behov. Dette sker efter institutionens konkrete vurdering af elevens/kursistens behov

på baggrund af sagkyndige oplysninger og udtalelser herom, samt efter drøftelse og i samarbejde med eleven/kursisten og, hvis eleven/kursisten er undergivet forældremyndighed, forældremyndighedens indehaver.

Det er i lovens § 62, stk. 1, fastsat, at elever og kursister, der midlertidigt på grund af sygdom i længere tid ikke kan følge den almindelige undervisning, skal have tilbud om sygeundervisning. I medfør af § 62, stk. 3, kan børne- og undervisningsministeren fastsætte regler om særligt tilrettelagt undervisning efter stk. 1, herunder om institutionernes pligt til at rette henvendelse til eleven. I § 52 i bekendtgørelse nr. 497 af 18. maj 2017 om de gymnasiale uddannelser er det fastsat, at en institution ved en elevs/kursists fravær på grund af sygdom, der forventes at vare i længere tid, snarest og senest to uger (10 skoledage) efter, at eleven/kursisten sidst deltog i undervisningen, skal henvende sig til eleven/kursisten med tilbud om sygeundervisning efter lovens § 62. Hvis eleven/kursisten er undergivet forældremyndighed, henvender institutionen sig tillige til forældremyndighedens indehaver herom. I bekendtgørelsens § 53 er det fastsat, at institutionen sørger for, at den nødvendige sygeundervisning iværksættes efter aftale med eleven/kursisten eller forældremyndighedens indehaver og i nødvendigt omfang elevens/kursistens lærere eller lærerteam.

Det følger af § 22, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 343 af 8. april 2016 om prøver og eksamen i de almene og studieforberedende ungdoms- og voksenuddannelser, at institutionen kan lade eksaminanden eller dennes forældre eller værge helt eller delvist betale de særlige udgifter, som institutionen har afholdt i forbindelse med en prøves afholdelse i udlandet. Det er en betingelse, at eksaminanden eller dennes forældre forud skriftligt har erklæret sig villig til at betale de pågældende udgifter på grundlag af institutionens meddelte skøn over beløbets forventede størrelse.

2.1.2. Lovgivning på Social- og Boligministeriets område

2.1.2.1. Lovgivning på socialområdet

Lovgivningen på socialområdet indeholder ikke generelle regler om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige. Dette gælder bl.a. for følgende love:

- Lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 909 af 3. juli 2024 (herefter serviceloven)
- Barnets lov, jf. lovbekendtgørelse nr. 890 af 19. juni 2024
- Lov om socialtilsyn, jf. lovbekendtgørelse nr. 908 af 3. juli 2024 (herefter socialtilsynsloven)
- Lov om voksenansvar for anbragte børn og unge, jf. lovbekendtgørelse nr. 1006 af 30. august 2024 (herefter voksenansvarsloven)
- Lov om forbud mod forskelsbehandling på grund af handicap, jf. lovbekendtgørelse nr. 1071 af 10. august 2023
- Lov nr. 616 af 11. juni 2024 om socialt frikort (herefter socialfrikortsloven)
- Lov om tilbageholdelse af stofmisbrugere i behandling,

jf. lovbekendtgørelse nr. 972 af 8. august 2017 (herefter tilbageholdelsesloven),

Det er mange steder i sociallovgivningen en klar forudsætning, at der i forbindelse med opgaver efter den pågældende lov (både ved afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed) er et samarbejde mellem borgeren og det offentlige, eller at borgeren medvirker i forbindelse med oplysning af en afgørelsessag eller i forbindelse med forskellige opgaver, som det offentlige udfører, f.eks. at drive sociale tilbud, opholdssteder og døgninstitutioner for anbragte børn og unge, selvom der ikke verserer en sag herom.

Endvidere vejleder de myndigheder, der behandler sager efter sociallovgivningen, borgere om reglerne, f.eks. om muligheden for at modtage støtte eller ydelser m.v.

Ved borgernes kontakt med det offentlige på socialområdet vil der både kunne være tale om skriftlig og mundtlig kommunikation, og i forbindelse med mundtlig kommunikation vil der i nogle situationer være behov for fremmedsprogstolkning, hvis borgeren ikke i tilstrækkelig grad kan tale og forstå dansk.

Det må derfor lægges til grund, at der i dag er situationer, hvor det offentlige benytter en professionel tolk eller en anden fremmedsprogskyndig i forbindelse med kontakten med borgerne.

Social- og Boligministeriet har ikke kendskab til, i hvor mange tilfælde på socialområdet børn under 18 år i praksis benyttes som tolke, og hvor ofte der tilkaldes professionelle tolke eller andre fremmedsprogkyndige. Ministeriet antager dog, at børn under 18 år kun sjældent anvendes som tolke.

2.1.2.2. Lovgivning på det familieretlige område

Lovgivningen på det familieretlige område indeholder ikke generelle regler om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige. Dette gælder bl.a. for følgende love:

- Lov om Familieretshuset, jf. lovbekendtgørelse nr. 766 af 7. august 2019 (herefter Familieretshusloven)
- Lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1080 af 14. august 2023 (herefter ægteskabsloven)
- Forældreansvarsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1768 af 30. november 2020
- Adoptionsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 775 af 7. august 2019
- Børneloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 772 af 7. august 2019
- Lov om børns forsørgelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 773 af 7. august 2019 (herefter børnebidragsloven)
- Navneloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1074 af 9. august 2023
- Lov om ægtefællers økonomiske forhold, jf. lovbekendtgørelse nr. 774 af 7. august 2019 (herefter ægtefælleloven)
- Lov om international fuldbyrdelse af forældremyndig-

hedsafgørelser m.v. (internationale børnebortførelser), jf. lovbekendtgørelse nr. 1078 af 11. august 2023 (herefter børnebortførelsesloven)

- Lov om Haagerbørnebeskyttelseskonventionen, jf. lovbekendtgørelse nr. 777 af 7. august 2019 (herefter Haagerbørnebeskyttelseskonventionsloven)
- Lov om opkrævning af underholdsbidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 1092 af 15. august 2023 (herefter bidragsopkrævningsloven)
- Lov nr. 275 af 27. marts 2017 om Haagerkonventionen af 2007
- Lov om bevarelse af ret til ægtefællepension ved separation og skilsmisse, jf. lovbekendtgørelse nr. 770 af 7. august 2019 (herefter ægtefællepensionsloven)

Det er mange steder i den familieretlige lovgivning en klar forudsætning, at der i forbindelse med opgaver efter den pågældende lov (både ved afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed) er et samarbejde mellem borgeren og det offentlige, eller at borgeren medvirker i forbindelse med oplysning af en afgørelsessag eller i forbindelse med forskellige opgaver, som det offentlige udfører, f.eks. at tilbyde børnesagkyndig rådgivning efter forældreansvarsloven, selvom der ikke verserer en sag herom.

Endvidere vejleder de myndigheder, der behandler sager efter den familieretlige lovgivning, borgere om reglerne, f.eks. om muligheden for at indlede en sag om forældremyndig, samvær eller børnebidrag.

Ved borgernes kontakt med det offentlige på det familieretlige område vil der både kunne være tale om skriftlig og mundtlig kommunikation, og i forbindelse med mundtlig kommunikation vil der i nogle situationer være behov for fremmedsprogstolkning, hvis borgeren ikke i tilstrækkelig grad kan tale og forstå dansk.

Det må derfor lægges til grund, at der i dag er situationer, hvor det offentlige benytter en professionel tolk eller en anden fremmedsprogskyndig i forbindelse med kontakten med borgerne.

Social- og Boligministeriet har ikke kendskab til, i hvor mange tilfælde på det familieretlige område børn under 18 år i praksis benyttes som tolke, og hvor ofte der tilkaldes professionelle tolke eller andre fremmedsprogkyndige. Ministeriet antager dog, at børn under 18 år kun sjældent anvendes som tolke.

2.1.3. Lovgivning på Skatteministeriets område

2.1.3.1. Skatteforvaltningsloven

Der er ikke i skatteforvaltningsloven fastsat regler om fremmedsprogstolkning. Området er således i dag reguleret af de almindelige forvaltningsretlige regler. For nærmere om de forvaltningsretlige regler henvises til pkt. 2.1.7.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det følger af Den juridiske vejledning 2025-1, afsnit

A. A. 7.4.1, at Skatteforvaltningen skal sikre sig, at borgeren er i stand til at forstå og blive forstået af Skatteforvaltningen, når Skatteforvaltningen behandler sager, der vedrører borgeren. Skatteforvaltningens vejledningsforpligtelse omfatter således ikke kun selve vejledningen, men også bistand til, at det er muligt for borgeren at forstå indholdet af vejledningen. Udgangspunktet er, at Skatteforvaltningen taler og skriver dansk, men Skatteforvaltningen skal efter en konkret vurdering af behovet om fornødent stille tolke- og oversættelsesbistand til rådighed. Det er Skatteforvaltningen, der skal afholde udgiften til den fornødne tolke- og oversættelsesbistand.

Som udgangspunkt anvendes der i praksis ikke personer under 18 år som tolke i forbindelse med mundtlig kontakt med skattemyndighederne, da skattemyndighederne sjældent har samtaler med borgere vedrørende uproblematisk forhold. Skattemyndighederne optræder næsten udelukkende som egentligt myndighedsudøvende, selv når skattemyndighederne har mundtlig eller telefonisk kontakt med borgere og virksomheder. En simpel telefonsamtale vil typisk også indeholde væsentligt vejledningsmæssigt indhold. Dette er f.eks. tilfældet, når borgeren retter personlig eller telefonisk henvendelse om forskuds- eller årsopgørelsen, betalingen af skatter- og afgifter eller angivelse og betaling af moms. Mindreårige har ingen forudsætninger for hverken at forstå eller videreformidle indholdet i et skattemæssigt spørgsmål, og det er ikke skattemyndighedernes praksis, at der rettes mundtlig henvendelse gennem personer under 18 år.

2.1.4. Lovgivning på Beskæftigelsesministeriets område

2.1.4.1. Lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

2.1.4.1.1. Kommunernes administration af beskæftigelsesindsatsen

Lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 254 af 1. marts 2024, som ændret ved § 1 i lov nr. 1656 af 30. december 2024 og § 3 i lov nr. 1657 af 30. december 2024, indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

Formålet med loven er, at fastlægge ansvaret for organiseringen og styringen af beskæftigelsesindsatsen.

Det fremgår af lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. § 2, stk. 1, at den enkelte kommunalbestyrelse er ansvarlig for beskæftigelsesindsatsen.

I medfør af lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., § 3, stk. 1, skal den beskæftigelsesrettede indsats, med få lovfæstede undtagelser, varetages i en særskilt enhed, som kaldes et jobcenter.

Beskæftigelsesindsatsen omfatter kommunens opgaver efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og bl.a. lov om kom-

pensation til handicappede i erhverv m.v., jf. lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen § 3, stk. 2. I indsatsen over for borgerne skal jobcenteret have fokus på beskæftigelse, selvforsørgelse og rådighed, og jobcenteret skal understøtte, at den enkelte borger kommer hurtigst muligt direkte i job, jf. lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, § 1.

I bekendtgørelse nr. 1209 af 28. september 2023 om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. er der fastsat regler om hvilke opgaver efter beskæftigelsesindsatsen, som skal varetages af jobcenterne.

Ud over de regler om vejledning, der er fastsat i medfør af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, er jobcenterne som andre offentlige myndigheder omfattet af de almindelige regler i forvaltningsloven. Det betyder, at forvaltningslovens regler om vejledningspligten og den almindelige forvaltningsretlige grundsætning om forvaltningens undersøgelsespligt, samt de almindelige regler om god forvaltningsskik, også gælder for jobcenteret i deres varetagelse af beskæftigelsesindsatsen. For en nærmere gennemgang heraf, henvises til pkt. 2.1.7.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Desuden fastsætter loven, i hvilket omfang kommunen kan overlade til andre aktører at udføre opgaver eller træffe afgørelser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og lov om sygedagpenge, jf. lovens § 17 a. Efter lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen, § 17 a, kan kommunen i et vist omfang, overlade til andre aktører at udføre visse opgaver og træffe afgørelser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og lov om sygedagpenge.

Rammerne for anden aktørs opgavevaretagelse for kommunerne er fastsat i bekendtgørelse om anden aktør, bekendtgørelse nr. 1183 af 25. oktober 2019. I medfør af bekendtgørelsens § 9, skal anden aktør, der udfører opgaver på vegne af jobcenteret, iagttage de almindelige forvaltningsretlige principper, på samme måde som jobcenteret skal i deres sagsbehandling.

Det betyder, at anden aktør, som er overladt opgaver i beskæftigelsesindsatsen, i samme omfang som det gælder for jobcenterenes myndighedsudøvelse, skal overholde de almindelige forvaltningsretlige regler og principper i deres behandling af borgeren og i deres sagsbehandling og tilrettelæggelse af beskæftigelsesindsatsen i øvrigt.

2.1.4.2. Lov om seniorjob

Lov om seniorjob, jf. lovbekendtgørelse nr. 1090 af 15. september 2015, som ændret ved lov nr. 395 af 2. maj 2016, og senest ved lov nr. 630 af 11. juni 2024, indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

Lovens formål er at give ældre ledige medlemmer af en arbejdsløshedskasse, som maksimalt har 5 år tilbage, før de når efterlønsalderen, og som ikke længere har dagpengeregulering,

fordi de har opbrugt deres periode med ret til dagpenge, mulighed for beskæftigelse i et seniorjob i bopælskommunen.

Ordningen betyder, at en efterlønsberettiget person i en afgrænset periode indtil de når efterlønsalderen, kan blive ansat i kommunen i et seniorjob. Kommunen fastsætter seniorjobbets indhold og omfang efter samtale med ansøgeren og bl.a. under hensyn til vedkommendes kvalifikationer og interesser.

Loven regulerer bl.a. de generelle regler om ansættelse af personer i senior-job samt regler om kompensation ved overskridelse af frister m.v., ophør af seniorjob, klageadgang og finansiering.

Der er ikke fastsat særskilte regler om kommunens vejledning eller kommunikation, i lov om seniorjob. Kommunen skal, som i al deres administration og forvaltning af lovgivningen følge de almindelige forvaltningsretlige regler og principper. Der henvises til pkt. 2.1.7.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

2.1.4.3. Lov om sygedagpenge

Sygedagpengeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 994 af 22. august 2024, indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

Det fremgår af lovens § 68, stk. 1, at kommunen træffer afgørelse om retten til sygedagpenge. Det fremgår af lovens § 77, stk. 1, at kommunens afgørelser efter loven kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Det gælder også for en evt. arbejdsgivers ret til refusion efter lovens § 54.

Det fremgår af sygedagpengelovens § 45, stk. 5, og § 55, stk. 4, at Udbetaling Danmark varetager administrationen af sygedagpengeforsikringen for selvstændige erhvervsdrivende og private arbejdsgivere. Det fremgår af lovens § 77, stk. 2, at Udbetaling Danmarks afgørelse om, hvorvidt en person har indtægt ved selvstændig erhvervsvirksomhed efter § 45, stk. 1, og Udbetaling Danmarks afgørelse om, hvorvidt en arbejdsgiver er privat arbejdsgiver efter § 55, stk. 2, kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Det følger af lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. § 3, stk. 1 og 2, at den beskæftigelsesrettede indsats for sygedagpengemodtagere varetages i jobcenteret. Der henvises herom til lovforslagets afsnit 2.1.1.1. Ift. afgørelser om ydelser kan kommunalbestyrelsen beslutte, at opgaver fra andre dele af forvaltningen kan varetages i jobcenteret, f.eks. at lægge kommunens ydelsescenter i jobcenteret.

Der er ikke fastsat særlige regler i sygedagpengeloven om kommunens vejledningsforpligtelse af personer, der anmoder om sygedagpenge. Det er derfor de almindelige forvalt-

ningsretlige regler og principper, der gælder. For en nærmere gennemgang af relevante forvaltningsretlige principper og bestemmelser i forvaltningsloven henvises til pkt. 2.1.7.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger

2.1.4.4. Lov om Udbetaling Danmark

Lov om Udbetaling Danmark, jf. lovbekendtgørelse nr. 1034 af 2. september 2024, indeholder ikke bestemmelser om anvendelse af børn under 18 år som tolk ved den mundtlige kommunikation mellem myndighed og borger.

Af §§ 1 og 1 a i lov om Udbetaling Danmark fremgår det, hvilke opgaver Udbetaling Danmark varetager i henhold til denne lov og anden lovgivning. Udbetaling Danmark har myndighedsansvaret for en række sociale ydelser, som er reguleret i de enkelte ydelseslove, der er nævnt i §§ 1 og 1 a. § 1 henviser til primært en række ydelseslove og vedrører f.eks. tilkendelse og udbetaling af boligstøtte, barselsdagpenge, tidlig pension og folkepension, udbetaling af førtidspension og seniorension samt administration af familiedydelser. § 1 a henviser til lovgivning og opgaver, der tidligere er blevet varetaget af staten, f.eks. administration af tilbagebetaling af studielån, opkrævning af krav om tilbagebetaling af for meget modtaget uddannelsesstøtte, beregning og anvisning af tjenestemandspensioner, forsikringsordninger for selvstændigt erhvervsdrivende samt administrationen af en række forskellige statslige tilskuds-, udlåns- og garantiordninger.

Kapitel 2 i lov om Udbetaling Danmark indeholder en række bestemmelser om vejledning m.v.

I kapitel 2 fremgår det af § 2, stk. 1, i lov om Udbetaling Danmark, at ved Udbetaling Danmarks varetagelse af opgaver på sine sagsområder efter § 1 og § 1 a, nr. 3, finder §§ 3 og 4 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område tilsvarende anvendelse.

Udbetaling Danmark skal således bl.a. fastsætte frister for sagsbehandlingen, og borgeren skal have mulighed for at medvirke ved behandlingen af sin sag. Udbetaling Danmark skal i henhold til forvaltningslovens § 7 i fornødent omfang yde vejledning og bistand til personer, der retter henvendelse om spørgsmål inden for myndighedens sagsområde.

Desuden indeholder kapitel 2 i lov om Udbetaling Danmark en række bestemmelser om arbejdsfordelingen mellem Udbetaling Danmark og kommunerne i forbindelse med vejledning på Udbetaling Danmarks sagsområder.

Det fremgår af § 2, stk. 2, at Udbetaling Danmark skal henvise borgere, som skønnes at have behov for helhedsorienteret vejledning eller for personlig bistand til kommunen. Udbetaling Danmark skal i denne situation formidle den indledende kontakt til kommunen.

Efter § 3, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen yde generel vejledning om alle de muligheder, der findes for at modtage

kontante ydelser og økonomiske tilskud på sagsområder, der varetages af Udbetaling Danmark.

Kommunen skal i fornødent omfang yde bistand til fremmødte borgere, der vurderes ikke at kunne benytte sig af digitale vejledninger og selvbetjenings-løsninger om kontante ydelser og økonomiske tilskud inden for sagsområder, der varetages af Udbetaling Danmark, jf. § 3, stk. 2.

Desuden fremgår det af § 3, stk. 3, at kommunen på foranledning af borgere, som vurderes at have særlige behov, og som ønsker at søge om, eller som modtager kontante ydelser og økonomiske tilskud på de sagsområder, der varetages af Udbetaling Danmark, i fornødent omfang skal yde bistand med følgende: 1) Give hjælp til at udfylde og indgive ansøgning til Udbetaling Danmark, 2) sørge for at borgeren kan medvirke ved behandlingen af sin sag hos Udbetaling Danmark og 3) varetage kontakten til Udbetaling Danmark på borgerens vegne.

Efter § 4 skal borgere, der modtager kontante ydelser og økonomiske tilskud på sagsområder, der varetages af Udbetaling Danmark efter § 1, oplyse om ændringer, der kan have betydning for udbetalingen af ydelserne og tilskuddene.

Kommunerne har derudover en række opgaver efter lov om Udbetaling Danmark.

Kommunen har f.eks. efter lovens § 11 efter anmodning fra Udbetaling Danmark pligt til at forestå hele eller dele af sagsoplysningen i sager om tilbagebetaling af kontante ydelser og økonomiske tilskud, som en borger har modtaget med urette og mod bedre vidende i sager på Udbetaling Danmarks sagsområde.

Efter § 13, stk. 3, er det kommunen, som træffer afgørelse om, hvorvidt borgeren skal undtages fra obligatorisk digital selvbetjening på Udbetaling Danmarks sagsområder.

Klageadgang over Udbetaling Danmark afgørelser er fastsat i de enkelte love, som Udbetaling Danmark varetager opgaver efter, jf. lovens §§ 1 og 1 a. Udbetaling Danmarks afgørelser efter lov om social pension og efter lov om individuel boligstøtte kan f.eks. påklages til Ankestyrelsen, jf. § 50, stk. 3, i lov om social pension, og § 73 a i lov om individuel boligstøtte.

Derudover er der på en række områder i henhold til de enkelte ydelseslove klageadgang til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger, Miljø- og Fødevarerklagenævnet og Styrelsen for Patientklager.

2.1.4.5. Lov om social pension

Lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1042 af 2. september 2024, indeholder ikke bestemmelser om anvendelse af børn under 18 år som tolk ved den mundtlige kommunikation mellem myndighed og borger.

Det fremgår af § 56 a, stk. 4, at kommunalbestyrelsen va-

retager opgaverne vedrørende personligt tillæg og helbreds-tillæg til folkepensionister. Desuden varetager kommunalbestyrelsen de opgaver vedrørende førtidspension og seniorpension, som ikke varetages af Udbetaling Danmark eller Seniorpensionsenheden, jf. stk. 1-3, og opgaver vedrørende seniorpension efter kapitel 3 a, hvis Seniorpensionsenheden anmoder herom.

Det betyder bl.a., at kommunen træffer afgørelse om tilkendelse af førtidspension efter lovens kapitel 3. Desuden kan Seniorpensionsenheden bede kommunen om at hjælpe med at oplyse sager om tilkendelse af seniorpension efter lovens kapitel 3 a.

Herudover skal kommunalbestyrelsen, uden at borgeren indgiver ansøgning herom, vurdere, om borgeren har ret til anden hjælp fra kommunen, når Udbetaling Danmark eller Seniorpensionsenheden giver afslag på pension på grund af regler om optjening eller tilkender en procentandel af fuld pension, og tilbyde vejledning efter § 5 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, når f.eks. en førtidspensionist, seniorpensionist eller tidlig pensionist overgår til folkepension, jf. § 56 a, stk. 5, i lov om social pension.

Kommunalbestyrelsens afgørelser efter lov om social pension kan efter lovens § 50, stk. 1, påklages til Ankestyrelsen efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Efter lovens § 50, stk. 4, kan afgørelser efter kapitel 3 og 3 a samt efter § 43 a og § 44 om førtidspension og seniorpension påklages til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

2.1.4.6. Lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension

Lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1033 af 2. september 2024, indeholder ikke bestemmelser om anvendelse af børn under 18 år som tolk ved den mundtlige kommunikation mellem myndighed og borger.

Det fremgår af § 52 b, stk. 3, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., at kommunalbestyrelsen varetager de opgaver efter loven, som ikke er henlagt til Udbetaling Danmark, jf. stk. 1 og 2. Det betyder bl.a., at det er kommunen, som træffer afgørelse om tilkendelse og frakendelse af ydelser efter loven. Kommunen træffer således også afgørelse om personligt tillæg og helbredsstillæg til førtidspensionister, som har fået tilkendt førtidspension efter reglerne i loven, dvs. før 2003.

Kommunalbestyrelsens afgørelser efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. kan efter lovens § 49, stk. 1, påklages til Ankestyrelsen efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Efter lovens § 49, stk. 4, kan afgørelser efter §§ 13-15, 21,

24, 44, 44 a og § 54, stk. 3, påklages til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

2.1.4.7. Lov om Seniorpensionsenheden

Der er ikke fastsat regler i lov om Seniorpensionsenheden, jf. lovbekendtgørelse nr. 869 af 14. juni 2020, om anvendelse af børn under 18 år som tolk i den mundtlige kommunikation mellem myndighed og borger.

Det fremgår af § 2 i loven at Seniorpensionsenheden varetager de opgaver, som tillægges Seniorpensionsenheden i henhold til denne lov og lov om social pension eller i regler udstedt i medfør heraf.

Seniorpensionsenheden varetager opgaven med tilkendelse af seniorpension efter kapitel 3 a i lov om social pension.

Det fremgår af § 3 i loven, at Seniorpensionsenheden skal henvise borgere til kommunen, hvis borgeren skønnes at have behov for helhedsorienteret vejledning, jf. § 5 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, eller for personlig bistand. Seniorpensionsenheden skal efter en konkret vurdering formidle den indledende kontakt til kommunen.

Efter § 4, stk. 1, skal kommunen i fornødent omfang yde bistand til fremmødte borgere, der vurderes ikke at kunne benytte sig af de digitale vejledninger og selvbetjeningsløsninger, som Seniorpensionsenheden stiller til rådighed.

Det fremgår desuden af § 4, stk. 2, at kommunen på foranledning af borgere, som vurderes at have særlige behov, og som ønsker at søge om seniorpension, i fornødent omfang skal yde bistand med følgende: 1) Give hjælp til at udfylde og indgive ansøgning til Seniorpensionsenheden, 2) sørge for at borgeren kan medvirke ved behandlingen af sin sag hos Seniorpensionsenheden og 3) varetage kontakten til Seniorpensionsenheden på borgerens vegne.

Efter § 6, stk. 1, er det kommunen, som træffer afgørelse om, hvorvidt borgeren skal undtages fra obligatorisk digital selvbetjening på Seniorpensionsenhedens sagsområde.

Efter § 50, stk. 4, i lov om social pension kan Seniorpensionsenhedens afgørelser om tilkendelse af seniorpension efter kapitel 3 a i lov om social pension påklages til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

2.1.4.8. Lov om individuel boligstøtte

Lov om individuel boligstøtte jf. lovbekendtgørelse nr. 229 af 12. februar 2021, indeholder ikke bestemmelser om anvendelse af børn under 18 år som tolk ved den mundtlige kommunikation mellem myndighed og borger.

Af § 9 b, stk. 2, fremgår det, at kommunalbestyrelsen varetager opgaverne vedrørende støtte til beboerindskud, depositum, indskud el.lign. efter kapitlerne 10-11.

Desuden er det kommunen, som træffer afgørelse om, hvor-

vidt borgeren skal undtages fra obligatorisk digital selvbetjening efter boligstøtteleven, jf. § 40 a.

Kommunalbestyrelsens afgørelser om lån til betaling af beboerindskud, forudbetalt leje, depositum eller boligandel i private andelsboligforeninger efter § 40 a, stk. 2, og §§ 55-57, 60 a, 64 b, 64 e, 66 og 67 kan påklages til Ankestyrelsen efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

2.1.4.9. Lov om arbejdsløshedsforsikring

Lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 208 af 26. februar 2024, indeholder ikke bestemmelser om anvendelse af personer under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation, men loven indeholder regler om a-kassernes vejledning af sine medlemmer, og i medfør af loven er fastsat regler og praksis om anvendelse af tolke.

Loven regulerer, hvordan arbejdsløshedsforsikringen m.v. skal administreres.

Det fremgår blandt andet af loven, at a-kasserne udbetaler dagpenge, skattefri præmie, efterløn og feriedagpenge (kapitel 9-11 b) og opkræver medlemsbidrag m.v. fra medlemmerne (kapitel 12).

Det fremgår desuden, at klager over a-kassernes afgørelser efter loven kan indbringes for direktøren for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, jf. lovens § 98, og at klager over direktøren for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings afgørelser kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, hvis klagen angår medlemmers rettigheder og pligt, og at andre klager over afgørelser fra direktøren for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan indbringes for beskæftigelsesministeren, jf. lovens § 99.

A-kasserne er private foreninger, der ikke er omfattet af de almindelige regler i forvaltningsloven om en myndigheds vejledningspligt mv., men a-kasserne er underlagt tilsvarende regler, der er fastsat i medfør af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Det fremgår således af lovens § 65, stk. 1, at en a-kasse i fornødent omfang skal yde vejledning og bistand til medlemmer, der retter henvendelse om spørgsmål inden for a-kassens sagsområde, og det fremgår af lovens § 65, stk. 3, at ved ledighedens indtræden skal a-kassen informere medlemmet om betydningen af pligten til at foretage en vurdering af medlemmets rådighed.

I medfør af lovens § 65, stk. 6, fastsætter Beskæftigelsesministeren efter forhandling med Beskæftigelsesrådet nærmere regler om anvendelse af bestemmelserne, herunder fastsættes regler om pligt til at yde vejledning og bistand, selv om medlemmet ikke har rettet henvendelse til a-kassen.

På baggrund af lovens § 65, stk. 6, er bekendtgørelse om en a-kasses pligt til at vejlede mv. udstedt. Det fremgår af bekendtgørelsens § 1, stk. 1, at en a-kasse i fornødent

omfang skal yde vejledning og bistand til medlemmer, der retter henvendelse om spørgsmål inden for a-kassens område. Det fremgår af den tilhørende vejledning, at i det omfang et medlem ikke behersker det danske sprog tilstrækkeligt godt eller f.eks. er høre- eller synshandicappet, vil det være en følge af vejledningspligten, at a-kassen normalt bør tilvejebringe den fornødne bistand, f.eks. i form af tolkebistand.

Det er efter reglerne gældende praksis, at a-kassen som minimum er forpligtet til at forklare sig skriftligt eller mundtligt på engelsk over for medlemmer. Hvis medlemmet hverken behersker dansk eller engelsk i fornødent omfang, kan a-kassen pålægge medlemmet selv at skaffe den nødvendige tolkebistand. Medlemmet skal selv dække udgiften til tolken.

Der er ikke i øvrigt fastsat regler i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. om en vejledningsforpligtelse af medlemmer af a-kasser, der anmoder om ydelser efter loven. Det er derfor de almindelige forvaltningsretlige regler og principper, der gælder for offentlige myndigheder, der administrerer efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. For en nærmere gennemgang af relevante forvaltningsretlige principper og bestemmelser i forvaltningsloven henvises til pkt. 2.1.7.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

2.1.4.10. Lov om aktiv socialpolitik

Lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 808 af 25. juni 2024, indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

Det fremgår af loven, at kommunen træffer afgørelse om retten til hjælp i kontanthjælpssystemet, ressourceforløbsydelse under ressourceforløb, ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb, revalideringsydelse m.v. under revalidering eller hjælp i særlige tilfælde efter lovens kapitel 10. Det fremgår videre af lov om aktiv socialpolitik, at Udbetaling Danmark træffer afgørelse om hjælp efter lovens § 6 til forsørgelse til danske statsborgere, som har opholdt sig mange år i udlandet, og efterlevelseshjælp efter lovens kapitel 10 a.

Det fremgår af lovens § 98, stk. 1, at afgørelser efter loven bortset fra afgørelser efter kapitel 10 og 10 a kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Det fremgår af lovens § 98, stk. 2, at kommunernes afgørelse om hjælp i særlige tilfælde efter kapitel 10 og tilbagebetaling af hjælpen efter § 95 kan indbringes for Ankestyrelsen efter kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Det fremgår af lovens § 98, stk. 3, at Udbetaling Danmarks afgørelse om hjælp efter §§ 6 og 85 a og tilbagebetaling af hjælpen efter § 95 kan indbringes for Ankestyrelsen, jf. § 64 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Det følger af lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., § 3, stk. 1 og 2, at den beskæftigelsesrettede indsats for blandt andet borgere efter lov om aktiv socialpolitik, herunder modtagere af hjælp i kontanthjælpssystemet, varetages i jobcenteret. Der henvises herom til lovforslagets afsnit 2.4.1.1.

I forhold til afgørelser om ydelser kan kommunalbestyrelsen beslutte, at op-gaver fra andre dele af forvaltningen kan varetages i jobcenteret, f.eks. at lægge kommunens ydelsescenter i jobcenteret.

Der gælder en række bestemmelser om vejledning i lov om aktiv socialpolitik. Det fremgår blandt andet af § 7 i lov om aktiv socialpolitik, at når en person søger om hjælp, skal kommunen straks vurdere, om der er behov for at yde vejledning om, hvordan den pågældende så vidt muligt ved egen hjælp kan klare øjeblikkelige eller kommende økonomiske problemer. Vejledningen kan bestå i oplysninger om, hvordan den pågældende kan forbedre mulighederne for arbejde eller uddannelse. Videre fremgår der særlige regler om vejledning om sanktioner blandt andet af lovens § 35 a, stk. 1 og 2. Således er det en betingelse for, at kommunen kan foretage fradrag i eller nedsættelse eller ophør af hjælpen efter §§ 36-40 a, at kommunen skriftligt har vejledt personen om rettigheder og pligter i forhold til rådighed og sanktioner.

I medfør af lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., § 3, stk. 4, har beskæftigelsesministeren fastsat regler om, hvilke beskæftigelsesrettede opgaver i lov om aktiv socialpolitik, der er omfattet af den kommunale beskæftigelsesindsats. Således er der i bekendtgørelse nr. 1209 af 28. september 2023 om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. fastsat regler om hvilke opgaver efter beskæftigelsesindsatsen, som skal varetages af jobcentrene. Det betyder bl.a., at jobcenteret, jf. bekendtgørelsens § 2, nr. 1-3, skal vejlede om mulighederne for at få beskæftigelsesrettet hjælp, herunder vejledning om, hvordan personen så vidt muligt ved egen hjælp kan klare øjeblikkelige eller kommende økonomiske problemer efter § 7 i lov om aktiv socialpolitik, at jobcenteret skal behandle og vurdere ansøgninger og spørgsmål om beskæftigelsesrettet hjælp efter § 8 i lov om aktiv socialpolitik, og at jobcenteret skal foretage opfølgning efter § 10 i lov om aktiv socialpolitik for så vidt angår den beskæftigelsesrettede hjælp for at sikre, at betingelserne for at give hjælpen fortsat er opfyldt, herunder vurdering af om der er grundlag for at yde andre former for hjælp m.v.

Herudover gælder de almindelige forvaltningsretlige regler og principper, hvor der ikke er fastsat særlige regler i lov om aktiv socialpolitik om kommunens vejledningsforpligtelse af personer, der anmoder om hjælp eller allerede modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik. For en nærmere gennemgang af relevante forvaltningsretlige principper og bestemmelser i forvaltningsloven henvises til pkt. 2.1.7.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

2.1.5. Lovgivning på Udlændinge- og Integrationsministeriets område

2.1.5.1. Udlændingeloven

Efter udlændingelovens § 46 f kan udlændinge- og integrationsministeren fastsætte regler om krav til tolke, der anvendes af myndigheder på Udlændinge- og Integrationsministeriets område.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2005-2006, tillæg A, L 168, som fremsat, s. 5285, at ministeren efter drøftelse med de relevante myndigheder kan fastsætte regler om, at udlændingemyndighederne så vidt muligt skal anvende tolke fra Rigspolitiets tolke-oversigt. Herved sikres det, at tolkene er undersøgt med hensyn til personlige forhold. Dog kan det i enkeltstående tilfælde være nødvendigt at anvende tolke, som ikke er optaget på tolkelisten, f.eks. hvis der ikke på oversigten er en tolk, der behersker det pågældende sprog.

Endvidere fremgår det af bemærkningerne, at det af retssikkerhedsmæssige grunde er væsentligt, at tolkebistanden er af høj kvalitet. Tolkene, der anvendes, skal være i besiddelse af de nødvendige sproglige færdigheder, men også have det fornødne kendskab til det danske samfund og til de pligter, der påhviler den pågældende som tolk. Endvidere bør tolkenes personlige forhold være undersøgt f.eks. med hensyn til relevante strafbare forhold.

Bemærkningerne til bestemmelsen i § 46 f forholder sig ikke til brug af personer under 18 år som tolke.

Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 393 af 4. maj 2009 om krav til tolke, der anvendes af myndigheder på Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integrationsområde (nu Udlændinge- og Integrationsministeriet). Af bekendtgørelsen fremgår en række krav til brugen af tolke, herunder tolkes funktion, habilitet mv. Bekendtgørelsen regulerer alene myndighedernes brug af tolke og således ikke private aktørers brug af tolke.

På Udlændinge- og Integrationsministeriets område anvendes dagligt tolke i en lang række tilfælde. Det er f.eks. tilfældet i forbindelse med asylsamtaler, samtaler med frihedsberøvede udlændinge i udsendelsesposition, samt andre samtaler, som udlændinge i medfør af udlændingeloven indkaldes til som led i behandlingen af en sag i f.eks. Udlændingestyrelsen, Hjemrejsestyrelsen eller i forbindelse med gennemførelse af mundtlige nævnsmøder i sager, der indbringes for Flygtningenævnet eller Udlændingenævnet. I sådanne tilfælde anvendes som det klare udgangspunkt tolke, der er godkendt af Rigspolitiet, jf. ovennævnte bekendtgørelse.

Efter omstændighederne vil der også kunne være behov for tolkebistand i andre situationer på Udlændinge- og Integrationsministeriets område. Dette kan f.eks. være i forbindelse med brugerbetjening i borgerservicecentre i Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og

Integration, der i stort omfang har både personlig og telefonisk kontakt med brugere, der eventuelt får bistand af familiemedlemmer, bekendte eller frivillige til tolkning. Henvendelser til borgerservicecentre kan omhandle generel vejledning om lovgivning på området, herunder vejledning i forhold til indgivelse af ansøgning eller klage over en afgørelse. I nogle tilfælde rettes endvidere henvendelse til borgerservicecentre med henblik på mundtligt at afgive oplysninger til en verserende sag hos udlændingemyndighederne, som vil blive noteret på den pågældende sag og indgå i sagsbehandlingen.

Der kan endvidere være behov for kommunikation mellem udlændingen og personalet under en udlændings indkvartering på et af Udlændingestyrelsens indkvarteringscentre. Det er det klare udgangspunkt på indkvarteringsstederne, at der anvendes myndige tolke til samtaler om f.eks. sygdom, opholdstilladelse, arbejde, mistrivsel, indberetninger og andre samtaler af f.eks. personlig karakter. Der kan dog forekomme situationer, hvor der anvendes personer under 18 år til tolkning af dagligdags- og praktiske spørgsmål, f.eks. spørgsmål om bustider eller åbningstider. Endeligt kan det ikke udelukkes, at der kan opstå akutte situationer på indkvarteringsstederne, hvor der anvendes personer under 18 år til tolkning, hvis der er brug for, at personalet hurtigt skal agere på grund af f.eks. akut opståede alvorlige sygdomme eller lignende.

Der kan endvidere være supplerende samtaler af mindre omfattende karakter, som ikke er beskrevet direkte i udlændingeloven, men som har til formål at understøtte de aktiviteter og samtaler, der er foreskrevet i udlændingeloven. Det kan f.eks. være en telefonisk samtale forud for et aftalt møde mellem Udlændingestyrelsen og udlændingen, som skal sikre, at udlændingen medbringer relevant dokumentation m.v., til det aftalte møde.

Der er ikke herudover på udlændingelovens område regler for brug af tolke, og det er derfor de almindelige forvaltningsretlige regler herom, som finder anvendelse på området. Der henvises i den forbindelse til pkt. 2.1.7.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

2.1.5.2. Integrationsloven

Integrationsloven har til formål at sikre, at nyankomne udlændinge har mulighed for at udnytte deres evner og ressourcer med henblik på at blive selverhvervende og aktivt deltagende i og bidrage til det danske samfund på lige fod med øvrige borgere i overensstemmelse med grundlæggende værdier og normer i det danske samfund, jf. integrationslovens § 1.

Med henblik på at opnå dette formål, er der i integrationsloven indsat regler om bl.a. visitering og boligplacering af flygtninge, introduktionsprogram for flygtninge og familiesammenførte udlændinge, herunder arbejdspligt, om introduktionsforløb for indvandrere, samt om tilbud om danskud-

dannelse til voksne udlændinge, som tillige er reguleret i danskuddannelsesloven.

Der er i integrationsloven ikke fastsat særskilte regler om brug af tolkning i forbindelse med integrationsindsatsen, og det er derfor de almindelige forvaltningsretlige regler herom, som finder anvendelse på området. Der henvises i den forbindelse til pkt. 2.1.7.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Integrationsloven foreskriver en række situationer med samtaler mellem kommuner eller andre aktører, som varetager opgaver i henhold til integrationsloven, og udlændinge omfattet af integrationsloven, som efter omstændighederne vil kunne blive gennemført med tolkebistand.

Der er i integrationsloven fastsat en række bestemmelser, som kan indebære samtaler mellem kommunen og den enkelte udlænding, hvis vedkommende er enten flygtning eller familiesammenført. Det drejer sig bl.a. om integrationslovens § 12 om kommunens pligt til at anvise et midlertidigt opholdssted til en flygtning, som Udlændingestyrelsen visiterer til kommunen, § 15 d om kommunens pligt til efter en konkret vurdering at tilbyde en udlænding en helbredsundersøgelse, § 16 om kommunens pligt til at tilbyde et introduktionsprogram til udlændinge, der er fyldt 18 år på tidspunktet for kommunalbestyrelsens overtagelse af ansvaret for vedkommende, § 16 a om uddannelsespålæg, 16 b om formelle vurderinger af uddannelseskvalifikationer, § 17 om vurdering af aktivitets- eller jobparathed, § 19 om indgåelse af kontrakt mellem kommunen og borgeren, § 20 om opfølgning på en udlændings kontrakt, § 20 d om arbejdspligt, §§ 23-24 a om tilbudsmuligheder m.v. og §§ 26-26 a om pligt til at udnytte sine arbejdsmuligheder.

Ydermere fastsætter integrationsloven en række bestemmelser, som kan indebære samtaler mellem kommunen og den enkelte udlænding, hvis vedkommende er indvandrer iht. integrationslovens § 2, stk. 6. Det gælder bl.a. i forhold til tilbud om introduktionsforløb i medfør af integrationslovens § 24 c-§ 24 d.

Der kan endvidere være supplerende samtaler af mindre omfattende karakter, som ikke er beskrevet direkte i integrationsloven, men som har til formål at understøtte de aktiviteter og samtaler, der er foreskrevet i integrationsloven. Det kan f.eks. være en samtale forud for et aftalt møde mellem kommunen og borgeren, som skal sikre, at borgeren medbringer relevant dokumentation m.v., til det aftalte møde. Det kan f.eks. også være en telefonisk samtale efter et afholdt møde, som har til formål at klargøre eller præcisere en pointe, som blev drøftet på det pågældende møde.

De situationer, som er beskrevet ovenfor, vil kunne indebære behov for anvendelse af tolkning i på den ene side samtaler om dagligdags- og praktiske spørgsmål, som f.eks. spørgsmål om mødetider, og dels og på den anden side samtaler om f.eks. en voksen udlændings pligter eller eventuelle sanktioner i henhold til integrationsloven, herunder

samtaler om en udlændings pligt til at stå til rådighed for arbejdsmarkedet og udarbejdelse og opfølgning på kontrakt efter integrationsloven.

2.1.5.3. Danskuddannelsesloven

Danskuddannelsesloven har til formål at bidrage til, at voksne udlændinge med udgangspunkt i deres individuelle forudsætninger og integrationsmål opnår nødvendige dansk-sproglige kompetencer og viden om kultur- og samfundsforhold i Danmark, så de kan blive deltagende og ydende medborgere på lige fod med samfundets øvrige borgere. Danskuddannelse skal bidrage til, at voksne udlændinge så hurtigt som muligt efter at have fået opholdstilladelse i Danmark tilegner sig færdigheder i at forstå og anvende det danske sprog og opnå kendskab til det danske arbejdsmarked, så de herved får mulighed for at komme i beskæftigelse og bliver i stand til at forsørge sig selv og fremme voksne udlændinges aktive brug af det danske sprog samt bidrage til, at de opnår almene kundskaber og færdigheder, som er relevante i forhold til arbejde og uddannelse samt livet som medborger i et demokratisk samfund, jf. danskuddannelseslovens § 1.

Med henblik på at opnå disse formål er der i danskuddannelsesloven indsat regler om bl.a. danskuddannelsens tilrettelæggelse og indhold, herunder om en inddeling af tilbud efter danskuddannelsesloven i en af tre følgende danskuddannelser: Danskuddannelse 1, Danskuddannelse 2 og Danskuddannelse 3, jf. danskuddannelseslovens § 3, stk. 1.

Der er i danskuddannelsesloven ikke fastsat særskilte regler om brug af tolkning ifm. danskuddannelserne, og det er derfor de almindelige forvaltningsretlige regler herom, som finder anvendelse på området. Der henvises i den forbindelse til pkt. 2.1.7.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Danskuddannelsesloven foreskriver dog enkelte situationer med samtaler mellem kommunen eller aktører, som varetager opgaver i henhold til danskuddannelsesloven, og udlændinge omfattet af danskuddannelsesloven, hvor det efter omstændighederne kan være nødvendigt med tolkebistand.

Det kan eksempelvis være tilfældet i forbindelse med indplacering på det enkelte danskuddannelsesniveau (Danskuddannelse 1, 2 eller 3), som foretages af udbyderen af danskuddannelse på grundlag af en pædagogisk vurdering af den enkelte udlændings forudsætninger og mål med uddannelsen, jf. danskuddannelseslovens § 6, stk. 3.

Der vil endvidere være supplerende samtaler af mindre omfattende karakter, som ikke er foreskrevet direkte i danskuddannelsesloven, men som har til formål at understøtte de aktiviteter og samtaler, der er foreskrevet i danskuddannelsesloven.

De situationer, som er beskrevet ovenfor, vil kunne indebære, at der anvendes personer under 18 år til tolkning af på den ene side samtaler om dagligdags- og praktiske spørgsmål, som f.eks. spørgsmål om mødetider, og på den

anden side samtaler som led i den pædagogiske vurdering af udlændingens forudsætninger og mål med uddannelsen.

2.1.5.4. Repatrieringsloven

Der er ikke i repatrieringsloven fastsat regler om fremmedsprogfortolkning og oversættelse i forholdet mellem den af repatrieringsloven omfattende personkreds, jf. lovens § 3, og de rådgivende eller vejledende myndigheder, organisationer eller foreninger m.v.

Formålet med repatrieringsloven er at give personer det bedst mulige grundlag for at tage stilling til og eventuelt træffe beslutning om repatriering samt at støtte repatriering økonomisk. Loven har således til formål at styrke den enkelte persons forudsætninger og muligheder for at repatriere.

Repatrieringsloven gælder bl.a. for flygtninge m.v., familie-sammenførte udlændinge til flygtninge m.v., andre familie-sammenførte udlændinge, jf. stk. 2-4, og danske statsborgere med dobbelt statsborgerskab, der i forbindelse med repatriering løses fra deres danske statsborgerskab.

Det følger således af repatrieringslovens § 4, at Udlændinge- og Integrationsministeriet har ansvaret for den individuelle rådgivning af herboende personer, som udtrykker ønske om at vende tilbage til deres hjemland, tidligere opholdsland eller et land, hvortil de har nær familiemæssig tilknytning, og varetager den generelle informationsindsats vedrørende repatriering. Udlændinge- og Integrationsministeriet kan overlade udførelsen af opgaven til Dansk Flygtningehjælp eller til en eller flere myndigheder, organisationer eller foreninger m.v.

Dansk Flygtningehjælp har på nuværende tidspunkt ansvaret for den individuelle rådgivning af herboende personer, som udtrykker ønske om at vende tilbage til deres hjemland eller tidligere opholdsland eller et land, hvortil de har nær familiemæssig tilknytning, og varetager den generelle informationsindsats vedrørende repatriering, der fremgår af repatrieringslovens § 4, stk. 2, jf. stk. 1.

I tilfælde af, at en person udtrykker ønske om at vende tilbage til sit hjemland, tidligere opholdsland, eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, kan den kommunale sagsbehandler henvise vedkommende til Dansk Flygtningehjælp med henblik på at få individuel og uddybende rådgivning om mulighederne for at vende hjem. Kommunalbestyrelsen kan være borgeren behjælpelig med at udfylde det oplysningsskema, som ansøgerne skal indsende til Dansk Flygtningehjælp forud for den individuelle rådgivning.

Det fremgår endvidere af repatrieringslovens § 5, 1. pkt., at kommunalbestyrelsen vejleder systematisk i forbindelse med den særlige integrationsindsats efter integrationsloven, eller når der i øvrigt er anledning hertil, om mulighederne for at modtage hjælp til repatriering.

Af repatrieringslovens § 5, 2. pkt., følger, at kommunalbestyrelsen er forpligtet til at vejlede udlændinge, som har haft opholdstilladelse i Danmark i minimum 5 år, og som har modtaget kontanthjælp eller lignende ydelser i mindst 18 ud af de seneste 36 måneder, ved en dedikeret samtale om mulighederne for at modtage hjælp til repatriering, som skal afholdes minimum hvert andet år.

Kommunalbestyrelsen underretter efter repatrieringslovens § 5, 3. pkt., Udlændinge- og Integrationsministeriet eller den myndighed, organisation eller forening, som ministeriet har overladt rådgivningsopgaven til, når personer udtrykker ønske om at vende tilbage til deres hjemland, tidligere opholdsland eller et land, hvortil de har nær familiemæssig tilknytning.

Det er en forudsætning for at leve op til repatrieringslovens formål, at den individuelle rådgivning, jf. repatrieringslovens § 4, og kommunernes vejledning om repatriering, jf. repatrieringslovens § 5, er baseret på klar kommunikation mellem den enkelte person og de rådgivende og vejledende myndigheder, organisationer eller foreninger m.v.

Der vil endvidere kunne opstå situationer uden for rammerne af rådgivningen og vejledningen reguleret i repatrieringslovens § 4 og § 5 – f.eks. i tilfælde, hvor borgeren i anden sammenhæng selv udtrykker, at den pågældende overvejer eller ønsker at vende hjem eller ved evt. rådgivning og vejledning i relation til planlægning af rejsen til repatrieringslandet – hvor klar kommunikation mellem den enkelte person og myndigheder m.v. om repatrieringslovens muligheder tillige er fundamental.

De situationer, som er beskrevet ovenfor, vil kunne indebære, at der er brug for anvendelse af tolkning i på den ene side samtaler om dagligdags- og praktiske spørgsmål, som f.eks. spørgsmål om mødetider, og på den anden side i samtaler med et mere alvorligt indhold, som f.eks. samtaler om muligheden for at repatriere, herunder dækning af et evt. medicinsk behov eller de økonomiske perspektiver heri.

2.1.5.5. Hjemrejseloven

Det fremgår af bemærkningerne til hjemrejseloven, at lovens formål bl.a. er at ændre myndighedernes måde at arbejde med udlændinge, som skal hjemrejse. Herunder at sikre en mere fokuseret indsats, sikre at myndighederne kommer tættere på udlændinge, samt at myndighederne får flere værktøjer til rådighed, heriblandt at mulighederne for støtte til en udlændings frivillige hjemrejse styrkes, samtidig med at det sikres, at der reageres konsekvent, hvis en udlænding ikke respekterer myndighedernes endelige afgørelser, jf. Folketingstidende 2020-21 tillæg A, L 203 som fremsat, side 17.

Der er ikke i hjemrejseloven fastsat særskilte regler om brug af tolke, og det er derfor de almindelige forvaltningsretlige regler herom, som finder anvendelse på området. Der henvises i den forbindelse til pkt. 2.1.7.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Hjemrejseloven foreskriver dog en række situationer, som efter omstændighederne kan indebære samtaler mellem myndighederne og en udlænding, og hvor det efter omstændighederne kan være nødvendigt med tolkebistand for at gennemføre.

Det gælder i særlig grad bl.a. reglerne i hjemrejselovens kapitel 1 (udrejse-pligt og udrejsekontrol), kapitel 3 (medvirken til udrejse, m.v.), kapitel 5 (hjemrejsekontrakt), kapitel 6 (hjemrejsestøtte), kapitel 7 (forhold på indkvarteringssteder), kapitel 8 (kontrol og motivationsfremmende foranstaltninger), kapitel 9 (varetægtsfængsling og frihedsberøvelse), samt kapitel 10 (tilsyn med tvangsmæssig udsendelse).

Der er i hjemrejseloven fastsat en række bestemmelser, som kan indebære samtaler mellem de danske myndigheder (herunder bl.a. Hjemrejsestyrelsen og politiet) og en udlænding. Det drejer sig bl.a. om hjemrejselovens § 1 om udlændinges pligt til at udrejse af Danmark, når de ikke har lovligt ophold i landet, samt Hjemrejsestyrelsens kontrol hermed, § 3 om udlændinges pligt til at medvirke til deres udrejse og Hjemrejsestyrelsens afgørelser om, hvorvidt en udlænding medvirker til sin udrejse, § 5 om fastsættelse af en hjemrejsekontrakt for visse udlændinge, § 8 om hjemrejsestøtte til visse udlændinge, § 9 om pligten til at medvirke til udførelsen af nødvendige opgaver i forbindelse med driften af det indkvarteringssted, som vedkommende er indkvarteret på, § 10 om husorden for indkvarteringssteder, § 11 om mindre indgribende foranstaltninger med henblik på at sikre udlændingens tilstedeværelse i forbindelse med iværksættelse af en afgørelse om afvisning, udvisning, overførsel eller udsendelse, herunder deponering af pas og anden rejselegitimation mv., samt at tage ophold efter nærmere bestemmelse og give møde på nærmere angivne tidspunkter, §§ 12-13 om melde-, opholds-, underretnings- og orienteringspligt for visse udlændinge, §§ 14-15 om varetægtsfængsling og § 16 om frihedsberøvelse af visse udlændinge, § 17 om tvangsfremstilling for hjemlandets eller andre landes repræsentationer og § 18 om beslaglæggelse af genstande.

Ud over de ovenfor nævnte hjemrejse-, udsendelses- og overførsels-samtaler afholdes der også samtaler i forbindelse med modtagelse af udlændinge, som Danmark har accepteret at tilbagetage eller overtage i medfør af forordning nr. 604/2013 (Dublinforordningen). Det er Hjemrejsestyrelsen, som tager imod sådanne udlændinge, og det afklares bl.a. i relevant omfang om udlændingen ønsker at søge om asyl i Danmark, ligesom der oplyses om en række forhold af mere praktisk karakter med bistand fra en tolk.

Endvidere forkynder Hjemrejsestyrelsen i medfør af cirkulære nr. 9187 af 13. marts 2023 om Hjemrejsestyrelsens forkyndelser, udrejsekontrol, bistand til udrejse m.v. en række afgørelser over for udlændinge og efter anmodning fra andre myndigheder, herunder bl.a. afgørelser i sager vedrørende administrativ udvisning efter udlændingelovens §§ 25, nr. 2, 25 a og 25 b, og afgørelser om meddelelse af indrejseforbud. Dette kan bl.a. ske i forbindelse med en hjemrejsesamtale med udlændingen eller i forbindelse med udsendelsen.

Der vil endvidere være andre, supplerende samtaler af mindre omfattende karakter, som har til formål at understøtte de aktiviteter og samtaler, der er foreskrevet i hjemrejseloven. Det kan f.eks. være en samtale forud for et aftalt møde mellem Hjemrejsestyrelsen og en udlænding, som skal sikre, at udlændingen medbringer relevant dokumentation m.v., til det aftalte møde. Det kan f.eks. også være en telefonisk samtale efter en afholdt samtale, som har til formål at klargøre eller præcisere en pointe, som blev drøftet i den pågældende samtale.

De situationer, som er beskrevet ovenfor, vil kunne indebære, at der er brug for anvendelse af tolkning i på den ene side samtaler om dagligdags- og praktiske spørgsmål, som f.eks. spørgsmål om mødetider, og på den anden side i samtaler med et mere alvorligt indhold, som f.eks. samtaler om hjemrejsekontrakter, hjemrejsestøtte, forkyndelse af afgørelser om bl.a. administrativ udvisning og indrejseforbud eller samtaler om motivationsfremmende foranstaltninger.

2.1.6. Lovgivning på Ældreministeriets område

2.1.6.1. Ældreloven

Indtil den 1. juli 2025, hvor ældreloven, lov nr. 1651 af 30. december 2024, træder i kraft, er rammerne for reguleringen af ældrepleje primært fastsat i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 909 af 3. juli 2024.

Ældreloven indeholder ikke generelle regler om tolkebistand.

I ældreloven er det flere steder en klar forudsætning, at der i forbindelse med opgaver efter den pågældende lov (både ved afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed) er et samarbejde mellem borgeren og det offentlige, eller at borgeren medvirker i forbindelse med oplysning af en afgørelsessag eller i forbindelse med forskellige opgaver, som det offentlige udfører, f.eks. ved levering og tilrettelæggelse af helhedspleje, selvom der ikke verserer en afgørelsessag herom.

Endvidere vejleder de myndigheder, der behandler sager efter ældrelovgivningen, borgere om reglerne, f.eks. om muligheden for at modtage støtte eller ydelser m.v.

Ved borgernes kontakt med det offentlige på ældreområdet vil der både kunne være tale om skriftlig og mundtlig kommunikation, og i forbindelse med mundtlig kommunikation vil der i nogle situationer være behov for fremmedsprogstolkning, hvis borgeren ikke i tilstrækkelig grad kan tale og forstå dansk.

Det må derfor lægges til grund, at der i dag er situationer, hvor det offentlige enten benytter en professionel tolk eller en anden fremmedsprogskyndig i forbindelse med kontakten med borgerne.

Ældreministeriet har ikke kendskab til, i hvor mange tilfælde på ældreområdet personer under 18 år i praksis benyt-

tes som tolke, og hvor ofte der tilkaldes professionelle tolke. Ministeriet antager, at personer under 18 år kun sjældent anvendes som tolke.

2.1.7. Øvrig lovgivning m.v. af betydning for spørgsmålet om tolkebistand

2.1.7.1. Forvaltningsloven

Forvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014, indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand. Det følger imidlertid af forvaltningslovens § 7, stk. 1, at en forvaltningsmyndighed i fornødent omfang skal yde vejledning og bistand til personer, der retter henvendelse om spørgsmål inden for myndighedens sagsområde.

Endvidere gælder som et grundlæggende princip i forvaltningsretten, at det påhviler den enkelte forvaltningsmyndighed selv – eventuelt i samarbejde med andre myndigheder – at fremskaffe fornødne oplysninger om de foreliggende sager eller dog foranledige, at private, navnlig parterne, yder medvirken til sagens oplysning, jf. pkt. 199 i vejledning nr. 11740 af 4. december 1986 om forvaltningsloven. Denne undersøgelsespligt betegnes som officialmaksimen.

Det må antages, at det følger af bestemmelsen i forvaltningslovens § 7, stk. 1, om vejledningspligt sammenholdt med den almindelige forvaltningsretlige grundsætning om forvaltningens undersøgelsespligt, at en forvaltningsmyndighed i almindelighed må sikre sig, at den er i stand til at forstå og blive forstået af udlændinge, der retter henvendelse til myndigheden om en sag inden for myndighedens område. Efter omstændighederne må myndigheden således stille tolkebistand til rådighed, jf. pkt. 32 i vejledning om forvaltningsloven.

Den vejledningspligt, der gælder efter forvaltningslovens § 7, gælder for behandlingen af sager, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed.

Det må dog antages at følge af god forvaltningsskik, at der også med hensyn til forvaltningsmyndighedernes udøvelse af faktisk forvaltningsvirksomhed i vid udstrækning er pligt til at yde borgerne fornøden vejledning om de regler, der gælder for det pågældende forvaltningsområde. I det omfang, den, der henvender sig til myndigheden, ikke behersker det danske sprog tilstrækkeligt godt eller f.eks. er høre- eller synshandicappet, vil det endvidere være en følge af denne vejledningspligt, at myndigheden normalt bør tilvejebringe den fornødne bistand, f.eks. i form af tolkebistand, jf. pkt. 201 i vejledning om forvaltningsloven.

Spørgsmålet om afholdelse af eventuelle udgifter til tolkebistand er ikke reguleret i forvaltningsloven. Det er almindeligt antaget, at der næppe uden særlig lovhjemmel kan opkræves betaling for den tolke- eller oversættelsesbistand, som forvaltningen efter vejledningspligten er forpligtet til at stille til rådighed, jf. Niels Fenger, Forvaltningsret, Jurist- og Økonomforbundets Forlag 2018, side 392.

Der må således også uden for området af afgørelsessager antages at gælde en almindelig grundsætning om, at der som udgangspunkt ikke uden hjemmel kan opkræves betaling for sædvanlig myndighedsudøvelse.

2.2. Børne- og Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Myndigheden, eller den der udfører en opgave på vegne af myndigheden, har ansvaret for at gøre sig forståelig for borgeren. Efter omstændighederne må myndigheden, eller den der udfører en opgave på vegne af myndigheden, således stille tolkebistand til rådighed, jf. pkt. 32 og 201 i vejledning om forvaltningsloven.

Der eksisterer imidlertid ikke i henhold til gældende ret et egentligt forbud mod, at myndigheden eller den der udfører en opgave på vegne af myndigheden, konkret benytter en person under 18 år til at varetage tolkeopgaven. Hvorvidt, dette sker i praksis, må antages blandt andet at bero på myndighedens vurdering af, hvorvidt personen under 18 år vil være i stand til at tolke på en indholdsmæssig forsvarlig måde. Det må derfor antages, at personer under 18 år i hyppigere tilfælde anvendes som tolke, når der er tale om retsområder, som ikke kræver særlig teknisk indsigt, fx i forbindelse med skole-hjem-samarbejdet.

Personer under 18 år bør imidlertid helt generelt ikke have byrden ved at skulle tolke. Den pågældende risikerer at få indsigt i forhold, som vedkommende ikke er moden til at forstå, at få oplysninger om økonomi, bekymringer, konflikter m.v., eller utilsigtet få en rolle som unødigt kan udfordre den pågældendes loyalitet i forhold til forældre eller andre omsorgspersoner som f.eks. pædagoger. Sådanne situationer kan have indvirkning på det psykiske velbefindende og trivsel.

Det er Børne- og Undervisningsministeriets, Social- og Boligministeriets, Skatteministeriets, Beskæftigelsesministeriets, Udlændinge- og Integrationsministeriets og Ældreministeriets vurdering, at et forbud mod brug af personer under 18 som tolke bør ske ved sektorregulering, sådan at der på de respektive ressortområder ved lov indføres et forbud mod at anvende personer under 18 år som tolke.

Med lovforslaget foreslås det at indføre et forbud mod at anvende personer under 18 år som tolke til oversættelse af fremmedsprog i forbindelse med mødet med den offentlige myndighed eller den der udfører en opgave på vegne af myndigheden. Det drejer sig om følgende områder: børne- og undervisningsområdet, socialområdet, det familieretlige område, skatteområdet, beskæftigelsesområdet, udlændinge- og integrationsområdet og ældreområdet. Børne- og Undervisningsministeriet har ikke kendskab til, i hvor mange tilfælde på de pågældende områder personer under 18 år i praksis benyttes som tolke, og hvor ofte der anvendes professionelle tolke. Ministeriet antager, at personer under 18 år kun sjældent anvendes som tolke.

Forbuddet vil gælde tolkning i situationer, hvor offentlige

myndigheder eller den, der udfører en opgave på vegne af myndigheden, er i mundtlig kontakt med borgere, og hvor personer under 18 år potentielt tolker i dag, f.eks. ved forældresamtaler, vejledningssamtaler om repatriering, samtaler i jobcentret og lign.

Hvis det emne, som vil skulle drøftes, er af en sådan karakter, at det er væsentligt, at borgeren forstår det, som oplyses i samtalen, for at borgeren ikke gennem misforståelser eller uvidenhed risikerer et retstab, skal myndigheden som hidtil overveje, hvordan kommunikationen kan foregå på forsvarlig vis.

Ved mundtlig kontakt forstås al slags mundtlig kommunikation mellem offentlige myndigheder og borgere, herunder telefonisk kommunikation og lignende. Oversættelse af skriftlige henvendelser, f.eks. breve og elektronisk kommunikation, som borgere fx modtager via digitale platforme, vil ikke være omfattet af forbuddet, da der her ikke er tale om skriftlig kommunikation.

Forbuddet vil også gælde for private aktører ved udførelse af opgaver for det offentlige, f.eks. i private dagtilbud, i frie grundskoler og på danskuddannelser til voksne udlændinge.

Forbuddet vil både gælde i forbindelse med afgørelsessager og faktisk forvaltningsvirksomhed.

Personer under 18 år vil dog kunne anvendes som tolke, hvis det af den ansvarlige ansatte vurderes som et let og uproblematisk forhold.

En beslutning om, at en person under 18 år vil kunne tolke, fordi der vil være tale om et let og uproblematisk forhold, vil skulle baseres på en faglig vurdering fra myndigheden. Ved vurderingen vil der bl.a. skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for personer under 18 år.

En overtrædelse af forbuddet mod at anvende personer under 18 år som tolke foreslås ikke selvstændigt sanktioneret. Om og i givet fald hvordan en overtrædelse af forbuddet skal sanktioneres, vil skulle vurderes efter den lov, hvor forbuddet foreslås indsat. Den pågældende myndighed vil f.eks. skulle vurdere, om den ansatte skal kunne mødes med ansættelsesretlige sanktioner for overtrædelse af forbuddet.

Børne- og Undervisningsministeriet lægger til grund, at i de tilfælde, hvor en ansat har vurderet, at en person under 18 år ville kunne anvendes som tolk, fordi der er tale om et let og uproblematisk tilfælde, vil den ansatte normalt ikke blive mødt med ansættelsesretlige sanktioner.

3. Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser

3.1. FN's konvention af 20. november 1989 om Barnets Rettigheder (børnekonventionen)

Danmark har ratificeret FN's konvention af 20. november 1989 om Barnets Rettigheder, jf. bekendtgørelse nr. 6 af 16.

januar 1992 af FN-konvention af 20. november 1989 om Barnets Rettigheder.

Børnekonventionen indeholder en regulering af børns rettigheder på alle samfundsområder. I det følgende opridses en række artikler med relevans for børn og unge set i lyset af forslaget om forbud mod at anvende personer under 18 som tolke.

Det fremgår af præamblen til konventionen, at baggrunden for konventionen bl.a. er FN's Verdenserklæring om Menneskerettigheder, hvorefter børn har ret til særlig omsorg og bistand. Børnekonventionen tager bl.a. hensyn til Erklæringen om Barnets Rettigheder vedtaget af De Forenede Nationers Generalforsamling den 20. november 1989 om, at barnet som følge af sin fysiske og psykiske umodenhed har behov for særlig beskyttelse og omsorg, herunder passende juridisk beskyttelse, både før og efter fødslen.

Det grundlæggende hensyn til barnets bedste fastslås i konventionens artikel 3, stk. 1. Det fremgår af bestemmelsen, at i alle foranstaltninger vedrørende børn, hvad enten disse udøves af offentlige eller private institutioner for socialt velvære, domstole, forvaltningsmyndigheder eller lovgivende organer, skal barnets bedste komme i første række. Barnets bedste skal således være et primært hensyn.

Det fremgår endvidere af konventionens artikel 19, stk. 1, at deltagerstaterne skal træffe alle passende lovgivningsmæssige, administrative, sociale og uddannelsesmæssige forholdsregler til beskyttelse af barnet mod alle former for fysisk eller psykisk vold, skade eller misbrug, vanrøgt eller forfølgende behandling, mishandling eller udnyttelse, herunder seksuelt misbrug, mens barnet er i forældrenes, værgens eller andre personers varetægt.

Endelig fremgår det af konventionens artikel 36, at deltagerstaterne skal beskytte barnet mod alle andre former for udnyttelse, der på nogen måde kan skade barnet.

Lovforslaget understøtter principper og rettigheder i børnekonventionens artikel 3 om, at barnets bedste skal komme i første række, artikel 19 om beskyttelse af barnet mod bl.a. psykisk vold og artikel 36 om beskyttelse af barnet mod alle andre former for udnyttelse, der på nogen måde kan skade barnet.

Formålet med at indføre et forbud mod anvendelse af personer under 18 som tolke er at tage hensyn til børn og unge, styrke deres retssikkerhed og undgå, at de sættes i svære tolkesituationer. Der henvises til pkt. 2.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det er på den baggrund Børne- og Undervisningsministeriets vurdering, at det foreslåede forbud mod anvendelse af personer under 18 år som tolke kan gennemføres inden for rammerne af børnekonventionen.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske eller implementeringsmæssige konsekvenser for staten, kommuner eller regioner, da offentlige myndigheder efter gældende ret er forpligtede til at stille fornødne tolkeydelser til rådighed for borgerne, således at offentlige myndigheder kan gøre sig forståelige over for borgerne.

Ved udarbejdelsen af lovforslaget har de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning været overvejet.

Princip 1 om enkle og klare regler er understøttet af lovforslaget, idet der som udgangspunkt fastsættes et absolut forbud mod brug af tolke under 18 år.

Efterlevelse af princip 2 om digital kommunikation er ikke relevant, da lovforslaget alene vedrører mundtlig kommunikation.

Princip 3, der vedrører automatisk sagsbehandling, er ligeledes ikke relevant, da lovforslaget alene vedrører mundtlig kommunikation.

I forhold til princip 4 om sammenhæng på tværs – ensartede begreber og genbrug af data – vurderer Børne- og Undervisningsministeriet, at princippet efterleves. Der fastsættes således med lovforslaget ens regulering på Børne- og Undervisningsministeriets, Social- og Boligministeriets, Skatteministeriets, Beskæftigelsesministeriets, Udlændinge- og Integrationsministeriets og Ældreministeriets områder.

Princip 5 om tryk og sikker datahåndtering er ikke relevant, da lovforslaget alene vedrører mundtlig kommunikation.

Princip 6 om anvendelse af offentlig infrastruktur vurderes ligeledes ikke relevant for dette lovforslag.

Princip 7 om forebyggelse af snyd og fejl vurderes ligeledes ikke relevant for dette lovforslag.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes at have begrænsede administrative konsekvenser for borgerne. Et forbud mod at anvende personer under 18 år som tolke kan i nogle situationer af borgerne blive oplevet som en hindring i kommunikationen med offentlige myndigheder. Forældre til børn under 18 år, som sædvanligvis har ladet børnene bistå dem i mødet med offentlige myndigheder mv., kan således umiddelbart opleve, at kontakten konkret bliver vanskeligere og mere bureaukratisk. Det skal dog understreges, at det som hidtil er den enkelte offentlige myndigheds ansvar at sikre sig, at den er i stand til at forstå og blive forstået af borgere, som henvender sig. Endvidere indeholder lovforslaget en mulighed for konkret at gøre en undtagelse fra forbuddet

i dagligdags og praktisk forekommende situationer, når tolkningen vedrører et uproblematisk forhold.

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 14. oktober til den 11. november 2024 (29 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Adoption & Samfund, Advokatsamfundet, Akademikerne, AmiAmi, Amnesty International, Ankestyrelsen, Arbejdsbevægelsens Erhvervsråd, Asylret, Bedsteforældre for Asyl, Beskæftigelsesrådet, Borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, Børne- og Kulturchefforeningen, Børne- og Ungdomspædagogernes Landsforbund (BUPL), Børne- og Ungdomspædagogernes Landsforbund (BUPL) – Lederforeningen, Børnenes Bureau, Børnerådet, Børnesagens Fællesråd, Børns Vilkår, Centralorganisationernes Fællesudvalg, CEPOS, CEVEA, Daginstitutionernes Lands-Organisation, Danes Worldwide, Danish International Adoption (DIA), Danmarks Biblioteksforening, Danmarks Evalueringsinstitut, Danmarks Idrætsforbund, Danmarks Kordegneforening, Danmarks Lærerforening, Danmarks Private Skoler – grundskoler og gymnasier, Danmarks Rejsebureau Forening, Danner, Danmarks Statistik, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Blindesamfund, Dansk Center for Undervisningsmiljø, Dansk Erhverv, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Flygtningehjælp Ungdom, Dansk Folkeoplysnings Samråd, Dansk Handicap Forbund, Dansk Industri, Dansk Kvindesamfund, Dansk Metal, Dansk Psykolog Forening, Dansk Skoleidræt, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Ungdoms Fællesråd, Danske Advokater, Danske A-kasser, Danske Dagbehandlingstilbuds Netværk, Danske Døves Landsforbund, Danske Erhvervsskoler- og Gymnasier – Bestyrelserne, Danske Erhvervsskoler- og Gymnasier – Lederne, Danske Familieadvokater, Danske Forlag, Danske Gymnasieelevers Sammenlutning, Danske Gymnasier, Danske Gymnastik- og Idrætsforeninger, Danske Handicaporganisationer, Danske HF og VUC – Bestyrelserne, Danske HF og VUC – Lederne, Danske Landbrugsskoler, Danske Musik- og Kulturskoler, Danske Rederier, Danske Regioner, Danske Seniorer, Danske Skoleelever, Danske SOSU-skoler – Bestyrelserne, Danske SOSU-skoler, De Anbragtes Vilkår, De Danske Sprogcentre, Den Danske Europabevægelse, Den Danske Helsinki-Komité for Menneskerettigheder, Den Katolske Kirke i Danmark, Den Uvildige Konsulentordning på Handicapområdet, Det Centrale Handicapråd, Det Nationale Integrationsråd, Deut-

scher Schul- und Sprachverein für Nordschleswig, DIG-NITY – Dansk Institut mod Tortur, Efterskoleforeningen, Erhvervsskolelederne, Erhvervsskolernes ElevOrganisation, Fagbevægelsens Hovedorganisation, Familieretshuset, FGU Danmark, Finans Danmark, Flygtningenævnet, FOA, Folkehøjskolernes Forening i Danmark, Foreningen af Døgn- og Dagtilbud for udsatte børn og unge, Foreningen af Frie Fagskoler, Foreningen af katolske skoler i Danmark, Foreningen af Kristne Friskoler, Foreningen af Udlændingeretsadvokater, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen Far, Foreningen for Forældre til Elever i Fri- og Privatskoler, Foreningen til gavn for børn og unge (fobu), Foreningsfællesskabet Ligeværd, Foreningen af Døgn- og Dagtilbud for udsatte børn og unge (FADD), Forhandlingsfællesskabet, Forældrenes Landsorganisation (FOLA), Frie Skolers Lærerforening, Friskolerne, FSR – danske revisorer, Færøernes Landsstyre, HOME-START Familiekontakt, GLS-A, HK Danmark, HvorErDerEnVoksen, Indvanderrådgivningen, Institut for Menneskerettigheder, Justitia, Kirkernes Integrationstjeneste, Klagenævnet for Specialundervisning, KL, Kommunale Velfærdschefer, KRAKA, Kvindernes Internationale Liga for Fred og Frihed, Kvinderådet, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen af 10. klasseskoler i Danmark, Landsforeningen af Ungdomsskoleledere (LU), Landsforeningen Børn og Samvær, Landsorganisationen af Kvindekrisecentre (LOKK), Landsorganisa-

tionen for sociale tilbud (LOS), Landssammenslutningen af Foreninger for Selvstændige Børnepassere, Landssammenslutningen af Handelsskoleelever, Landsorganisationen Danske Daginstitutioner (LDD), Landssamråd for PPR-chefer, Landsskatteretten, Lev uden Vold, Lilleskolerne, Lærernes Centralorganisation, Mandecentret, Manderådet, Mellemfolkeligt Samvirke, Modstrøm, Mødrehjælpen, Naalakkersuisut, OpenDenmark, Parasport Danmark, Plums Fond for Fred, Økologi og Bæredygtighed, Provsteforeningen, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Østre Landsret, Præsteforeningen, Red Barnet, Refugees Welcome, Retspolitisk Forening, Rådet for Børns Læring, Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser, Røde Kors, Rådet for Socialt Udsatte, Sammenslutningen af Steinerskoler i Danmark, Skolelederforeningen, Selveje Danmark, Selvejende og private institutioners forening (Spifø), Skatteankestyrelsen, Skatterevisorforeningen, Skole og Forældre, Socialpædagogernes Landsforbund, SOS Racisme, Team Danmark, Udbetaling Danmark, Uddannelsesforbundet, Uddannelseslederne, Udlændingenævnet, Ungdomsringen, Ungdomsskoleforeningen, Ungdomsuddannelsernes Vejlederforening, UNHCR, UNICEF, VISO, Ægteskab uden grænser og Ældresagen.

11. Sammenfattende skema		
	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Forældre til børn under 18 år, som sædvanligvis har ladet børnene bistå dem i mødet med offentlige myndigheder mv., kan umiddelbart opleve, at kontakten konkret bliver vanskeligere og mere bureaukratisk som følge af forbuddet.
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	
Er i strid med	Ja	Nej

de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	X
--	---

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Lov om folkeskolen indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 54 a i lov om folkeskolen. Efter det foreslåede *stk. 1* må personer under 18 år ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation. Tolkning skal forstås som mundtlig oversættelse fra ét sprog til et andet, for eksempel fra arabisk til dansk.

Der vil som udgangspunkt være tale om et absolut forbud mod at anvende personer under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation.

Skriftlige henvendelser vil ikke være omfattet af bestemmelsen. Det vil sige, at eksempelvis skriftlig kommunikation på skolens digitale platforme ikke er omfattet af bestemmelsen. Der er således intet forbud mod, at en person under 18 år oversætter for eksempel en besked på AULA for sine forældre.

Som udgangspunkt er der ikke fastsat regler i folkeskoleloven om, hvornår kommunikation mellem skole og hjem skal foregå henholdsvis mundtlig og skriftlig.

Forbuddet mod at anvende personer under 18 år som tolke vil gælde både den pågældende selv og f.eks. søskende under 18 år. Det vil sige, at personen under 18 år som er genstand for eksempelvis en skole-hjem-samtale ikke må tolke for sine forældre, men det må søskende eller andre personer under 18 år heller ikke.

Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter lov om folkeskolen.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer under 18 år må anvendes som tolke uanset *stk. 1*, når det vedrører et uproblematisk forhold.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk

forhold, vil skulle baseres på en pædagogisk og faglig vurdering fra skolelederen. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for den pågældende person under 18 år.

Det betyder, at der eksempelvis ikke kan gennemføres samtaler med personen under 18 år som tolk vedrørende behov for specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand i skolen, personens faglige standpunkt generelt, iværksættelse af foranstaltninger efter bekendtgørelse om fremme af god orden i folkeskolen eller lignende.

Som eksempler på situationer, hvor det derimod vil kunne være uproblematisk at lade en person under 18 år fungere som tolk, kan nævnes praktiske beskeder om mødetidspunkt i forbindelse med en udflugt, aftaler om frugt- og kageordninger i klassen, invitation til sociale arrangementer, beskeder om påklædning i forbindelse med skolernes motionsdag m.v.

Det er vurderingen, at der i forhold til situationer omfattet af *stk. 2*, alene vil kunne være tale om beslutninger, som vedrører faktisk forvaltningsvirksomhed, jf. de ovenfor angivne eksempler.

Til § 2

Til nr. 1

Lov om friskoler og private grundskoler m.v. indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 4 b i lov om friskoler og private grundskoler m.v. Efter det foreslåede *stk. 1* må personer under 18 år ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation. Tolkning skal forstås som mundtlig oversættelse fra ét sprog til et andet, for eksempel fra arabisk til dansk.

Der vil som udgangspunkt være tale om et absolut forbud mod at anvende personer under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation. Skriftlige henvendelser vil ikke være omfattet af bestemmelsen. Det vil sige, at eksempelvis skriftlig kommunikation på skolens digitale platforme ikke er omfattet af bestemmelsen. Der er således intet forbud mod, at en person under 18 år oversætter for eksempel en digital besked for sine forældre.

Forbuddet mod at anvende personer under 18 år som tolke vil gælde både den pågældende selv og f.eks. søskende under 18 år. Det vil sige, at personen under 18 år som er genstand for eksempelvis en skole-hjem-samtale ikke må tolke for sine forældre, men det må søskende eller andre personer under 18 år heller ikke.

Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter lov om friskoler og private grundskoler m.v.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer under 18 år må anvendes som tolke uanset *stk. 1*, når det vedrører et uproblematisk forhold.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold, vil skulle baseres på en pædagogisk og faglig vurdering fra skolelederen. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet.

Det betyder, at der eksempelvis ikke kan gennemføres samtaler med personen under 18 år som tolk vedrørende behov for specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand i skolen, personens faglige standpunkt generelt, iværksættelse af disciplinære foranstaltninger eller lignende.

Som eksempler på situationer, hvor det derimod må antages at være uproblematisk at lade personen under 18 år fungere som tolk, kan nævnes praktiske beskeder om fremmødetidspunkt i forbindelse med en skoleudflugt, aftaler om frugt- og kageordninger i klassen, invitation til sociale arrangementer, beskeder om påklædning i forbindelse med skolernes motionsdag m.v.

Det er vurderingen, at der i forhold til situationer omfattet af *stk. 2*, alene vil kunne være tale om beslutninger, som vedrører faktisk forvaltningsvirksomhed, jf. de ovenfor angivne eksempler.

Til § 3

Til nr. 1

Lov om efterskoler og frie fagskoler indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.1.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 4 b i lov om efterskoler og frie fagskoler. Efter det foreslåede *stk. 1* må personer under 18 år ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation. Tolkning skal forstås som mundtlig oversættelse fra ét sprog til et andet, for eksempel fra arabisk til dansk.

Der vil således som udgangspunkt være tale om et absolut forbud mod at anvende personer under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation. Skriftlige henvendelser vil ikke være omfattet af bestemmelsen. Det vil sige, at eksempelvis skriftlig kommunikation på skolens digitale platforme ikke

er omfattet af bestemmelsen. Der er således intet forbud mod, at en person under 18 år oversætter for eksempel en digital besked for sine forældre.

Forbuddet mod at anvende personer under 18 år som tolke vil gælde både den pågældende selv og f.eks. søskende under 18 år. Det vil sige, at personen under 18 år ikke må tolke for sine forældre, men det må søskende eller andre personer under 18 år heller ikke.

Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter lov om efterskoler og frie fagskoler.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer under 18 år må anvendes som tolke uanset *stk. 1*, når det vedrører et uproblematisk forhold.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil skulle baseres på en pædagogisk og faglig vurdering fra forstanderen. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for den pågældende person under 18 år.

Det betyder, at der eksempelvis ikke kan gennemføres samtaler med personen under 18 år som tolk vedrørende behov for specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand i skolen, personens faglige standpunkt generelt, iværksættelse af disciplinære foranstaltninger eller lignende.

Som eksempler på situationer, hvor det derimod må antages at være uproblematisk at lade personen under 18 år fungere som tolk, kan nævnes praktiske beskeder om fremmødetidspunkt efter en hjemmeweekend, invitation til sociale arrangementer, beskeder om behov for særlig påklædning m.v.

Det er vurderingen, at der i forhold til situationer omfattet af *stk. 2*, alene vil kunne være tale om beslutninger, som vedrører faktisk forvaltningsvirksomhed, jf. de ovenfor angivne eksempler.

Til § 4

Til nr. 1

Lov om kommunale internationale grundskoler indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.1.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 4 a i lov om kommunale internationale grundskoler. Efter det foreslåede *stk. 1* må personer under 18 år ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation. Tolkning skal forstås som mundtlig oversættelse fra ét sprog til et andet, for eksempel fra arabisk til dansk.

Der vil således som udgangspunkt være tale om et absolut forbud mod at anvende personer under 18 år som tolke ved

mundtlig kommunikation. Skriftlige henvendelser vil ikke være omfattet af bestemmelsen. Det vil sige, at eksempelvis skriftlig kommunikation på skolens digitale platforme ikke er omfattet af bestemmelsen. Der er således intet forbud mod, at en person under 18 år oversætter for eksempel en digital besked for sine forældre.

Forbuddet mod at anvende personer under 18 som tolke vil gælde både den pågældende selv og f.eks. søskende under 18 år. Det vil sige, at personen under 18 år som er genstand for eksempelvis en skole-hjem-samtale ikke må tolke for sine forældre, men det må søskende eller andre personer under 18 år heller ikke.

Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter lov om kommunale internationale grundskoler.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer under 18 år må anvendes som tolke uanset *stk. 1*, når det vedrører et uproblematisk forhold.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold, vil skulle baseres på en pædagogisk og faglig vurdering fra skolelederen. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for den pågældende person under 18 år.

Det betyder, at der eksempelvis ikke kan gennemføres samtaler med personen under 18 år som tolk vedrørende behov for specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand i skolen, personens faglige standpunkt generelt, iværksættelse af disciplinære foranstaltninger eller lignende.

Som eksempler på situationer, hvor det derimod må antages at være uproblematisk at lade personen under 18 år fungere som tolk, kan nævnes praktiske beskeder om fremmødetidspunkt i forbindelse med skoleudflugter, aftaler om frugt- og kageordninger i klassen, invitation til sociale arrangementer, beskeder om påklædning i forbindelse med skolernes motionsdag m.v. Det er vurderingen, at der i forhold til situationer omfattet af *stk. 2*, alene vil kunne være tale om beslutninger, som vedrører faktisk forvaltningsvirksomhed, jf. de ovenfor angivne eksempler.

Til § 5

Til nr. 1

Lov om ungdomsskoler indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.1.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 3 c i lov om ungdomsskoler. Efter det foreslåede *stk. 1* må personer under 18 år ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation. Tolkning skal forstås som mundtlig oversættelse fra ét sprog til et andet, for eksempel fra arabisk til dansk.

Der vil som udgangspunkt være tale om et absolut forbud mod at anvende personer under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation. Skriftlige henvendelser vil ikke være omfattet af bestemmelsen. Det vil sige, at eksempelvis skriftlig kommunikation på skolens digitale platforme ikke er omfattet af bestemmelsen. Der er således intet forbud mod, at en person under 18 år oversætter for eksempel en digital besked for sine forældre.

Forbuddet mod at anvende personer under 18 år som tolke vil gælde både den pågældende selv og f.eks. søskende under 18 år. Det vil sige, at personen under 18 år som er elev på ungdomsskolen ikke må tolke for sine forældre, men det må søskende eller andre personer under 18 år heller ikke.

Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter lov om ungdomsskoler.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer under 18 år må anvendes som tolke uanset *stk. 1*, når det vedrører et uproblematisk forhold.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold, vil skulle baseres på en pædagogisk og faglig vurdering fra skolelederen. Ved vurderingen lægges der vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for den pågældende person under 18 år.

Det betyder, at der eksempelvis ikke kan gennemføres samtaler med personen under 18 år som tolk vedrørende behov for specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand i skolen, personens faglige standpunkt generelt, iværksættelse af disciplinære foranstaltninger eller lignende.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade personen under 18 år fungere som tolk, kan nævnes praktiske beskeder om fremmødetidspunkt i forbindelse med en udflugt, aftaler om frugt- og kageordninger, invitation til sociale arrangementer m.v. Det er vurderingen, at der i forhold til situationer omfattet af *stk. 2*, alene vil kunne være tale om beslutninger, som vedrører faktisk forvaltningsvirksomhed, jf. de ovenfor angivne eksempler.

Til § 6

Til nr. 1

Dagtilbudsloven indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.1.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 2 a i dagtilbudsloven. Efter det foreslåede *stk. 1* må personer under 18 år ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation. Tolkning skal forstås som mundtlig oversættelse fra ét sprog til et andet, for eksempel fra arabisk til dansk.

Der vil som udgangspunkt være tale om et absolut forbud mod at anvende personer under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation. Skriftlige henvendelser vil ikke være omfattet af bestemmelsen. Det vil sige, at eksempelvis skriftlig kommunikation på dagtilbuddets digitale platforme ikke er omfattet af bestemmelsen. Der er således intet forbud mod, at en person under 18 år oversætter for eksempel en digital besked.

Forbuddet mod at anvende personer under 18 år som tolke vil således omfatte både den pågældende selv og f.eks. søskende under 18 år. Det vil sige, at barnet som er tilmeldt dagtilbuddet ikke må tolke for sine forældre, men det må barnets søskende eller andre personer under 18 år heller ikke.

Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter dagtilbudsloven.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer under 18 år må anvendes som tolke uanset *stk. 1*, når det vedrører et uproblematisk forhold.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold, vil skulle baseres på en pædagogisk og faglig vurdering fra lederen af dag-, fritids- og klubtilbuddet m.v., den private passer/den private pasningsordning eller af kommunalbestyrelsen afhængig af det konkrete tilfælde, der er behov for kommunikation i. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for den pågældende person under 18 år.

Det betyder, at der eksempelvis ikke kan gennemføres samtaler med barnet som tolk vedrørende behov for særlig sproglig støtte, barnets udvikling generelt eller lignende.

Som eksempler på situationer, hvor det må derimod antages at være uproblematisk at lade en person under 18 år fungere som tolk, kan nævnes korte dagligdags beskeder om f.eks. relevant påklædning som regntøj, hjemmesko, invitation til et socialt arrangement, mødetidspunkt i forbindelse med udflugter, dvs. den kommunikation, som typisk foregår i en afleverings- og afhentningssituation, og som vedrører dagligdagen for barnet i dagtilbuddet. Særligt for så vidt angår de mindre børn, må det desuden antages, at der i forbindelse med det daglige samarbejde mellem forældre og tilbud også er behov for kommunikation af mere dagligdags karakter som f.eks. beskeder om manglende regntøj, bleer, hjemmesko m.v.

Det er vurderingen, at der i forhold til situationer omfattet af *stk. 2*, alene vil kunne være tale om beslutninger, som vedrører faktisk forvaltningsvirksomhed, jf. de ovenfor angivne eksempler.

Til § 7

Til nr. 1

Lov om erhvervsuddannelser indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.1.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 53 a i lov om erhvervsuddannelser. Efter det foreslåede *stk. 1* må personer under 18 år ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation. Tolkning skal forstås som mundtlig oversættelse fra ét sprog til et andet, for eksempel fra arabisk til dansk.

Der vil som udgangspunkt være tale om et absolut forbud mod at anvende personer under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation. Skriftlige henvendelser vil ikke være omfattet af bestemmelsen. Det vil sige, at eksempelvis skriftlig kommunikation på skolens digitale platforme ikke er omfattet af bestemmelsen. Der er således intet forbud mod, at en person under 18 år oversætter for eksempel en digital besked for sine forældre.

Forbuddet mod at anvende personer under 18 år som tolke vil gælde både den pågældende selv og f.eks. søskende under 18 år. Det vil sige, at eleven på erhvervsuddannelse ikke må tolke for sine forældre, men det må elevens søskende eller andre personer under 18 år heller ikke.

Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter lov om erhvervsuddannelser.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer under 18 år må anvendes som tolke uanset *stk. 1*, når det vedrører et uproblematisk forhold.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil skulle baseres på en pædagogisk og faglig vurdering af ledelsen. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen være virke belastende for den pågældende person under 18 år.

Det betyder, at der eksempelvis ikke kan gennemføres samtaler med en person under 18 år som tolk vedrørende fx behov for specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand m.v.

Størsteparten af den mundtlige kommunikation og vejledning af personer under 18 år vil som udgangspunkt foregå direkte med den pågældende. Der vil derfor næppe i praksis være mange eksempler på uproblematisk forhold, hvor en person under 18 år vil tolke.

Det er vurderingen, at der i forhold til eventuelle situationer omfattet af *stk. 2*, alene vil kunne være tale om beslutninger, som vedrører faktisk forvaltningsvirksomhed.

Til § 8

Til nr. 1

Lov om elevers og studerendes undervisningsmiljø indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.1.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 1, stk. 5. Efter den foreslåede bestemmelse må personer under 18 år ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation. Tolkning skal forstås som mundtlig oversættelse fra ét sprog til et andet, for eksempel fra arabisk til dansk.

Der vil som udgangspunkt være tale om et absolut forbud mod at anvende personer under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation. Skriftlige henvendelser vil ikke være omfattet af bestemmelsen. Det vil sige, at eksempelvis skriftlig kommunikation på uddannelsesstedets digitale platforme ikke er omfattet af bestemmelsen. Der er således intet forbud mod, at en person under 18 år oversætter for eksempel en digital besked for sine forældre.

Forbuddet mod at anvende personer under 18 år som tolke vil f.eks. gælde både den pågældende selv og f.eks. søskende under 18 år. Det vil sige, at eleven på uddannelsesstedet ikke må tolke for sine forældre, men det må elevens søskende eller andre personer under 18 år heller ikke.

Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter lov om elevers og studerendes undervisningsmiljø.

Det foreslås i § 1, stk. 6, at personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 5, når det vedrører et uproblematisk forhold.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold, vil skulle baseres på en pædagogisk og faglig vurdering af ledelsen. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for den pågældende person under 18 år.

Det betyder, at der eksempelvis ikke kan gennemføres samtaler med personen under 18 år som tolk vedrørende de nærmere omstændigheder i en mobbesag eller lignende.

Som eksempel på en situation, hvor det derimod må antages at være uproblematisk at lade en person under 18 år fungere som tolk, er henvisning til handleplaner på uddannelsesstedets hjemmeside og lignende.

Det er vurderingen, at der i forhold til eventuelle situationer omfattet af stk. 6, alene vil kunne være tale om beslutninger, som vedrører faktisk forvaltningsvirksomhed.

Til § 9

Til nr. 1

Lov om forberedende grunduddannelse indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.1.9 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 18 a i lov om forberedende grunduddannelse. Efter det foreslåede stk. 1 må personer under 18 år ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation. Tolkning skal forstås som mundtlig oversættelse fra ét sprog til et andet, for eksempel fra arabisk til dansk.

Der vil som udgangspunkt være tale om et absolut forbud mod at anvende personer under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation. Skriftlige henvendelser vil ikke være omfattet af bestemmelsen. Det vil sige, at eksempelvis skriftlig kommunikation på uddannelsesstedets digitale platforme ikke er omfattet af bestemmelsen. Der er således intet forbud mod, at en person under 18 år oversætter for eksempel en digital besked for sine forældre.

Forbuddet mod at anvende personer under 18 år som tolke vil gælde både den pågældende selv og f.eks. søskende under 18 år. Det vil sige, at eleven ikke må tolke for sine forældre, men det må elevens søskende eller andre personer under 18 år heller ikke.

Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter lov om forberedende grunduddannelse.

Det foreslås i stk. 2, at personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når det vedrører et uproblematisk forhold.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold, vil skulle baseres på en pædagogisk og faglig vurdering fra institutionens leder eller kommunalbestyrelsen afhængig af det konkrete tilfælde, hvor der er behov for kommunikation. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for den pågældende person under 18 år.

Det betyder, at der eksempelvis ikke kan gennemføres samtaler med en person under 18 år som tolk vedrørende fx behov for specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand m.v.

Størsteparten af den mundtlige kommunikation og vejledning af personer under 18 år vil som udgangspunkt foregå direkte med den pågældende. Der vil derfor næppe i praksis være mange eksempler på uproblematisk forhold, hvor en person under 18 år vil tolke.

Det er vurderingen, at der i forhold til eventuelle situationer omfattet af stk. 2, alene vil kunne være tale om beslutninger, som vedrører faktisk forvaltningsvirksomhed.

Til § 10

Til nr. 1

Stu-loven indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.1.10 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 1 a i stu-loven. Efter det foreslåede *stk. 1* må personer under 18 år ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation. Tolkning skal forstås som mundtlig oversættelse fra ét sprog til et andet, for eksempel fra arabisk til dansk.

Der vil som udgangspunkt være tale om et absolut forbud mod at anvende personer under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation. Skriftlige henvendelser vil ikke være omfattet af bestemmelsen. Det vil sige, at eksempelvis skriftlig kommunikation på uddannelsesstedets digitale platforme ikke er omfattet af bestemmelsen. Der er således intet forbud mod, at en person under 18 år oversætter for eksempel en digital besked for sine forældre.

Forbuddet mod at anvende personer under 18 år som tolke vil gælde både den pågældende selv og f.eks. søskende under 18 år. Det vil sige, at eleven ikke må tolke for sine forældre, men det må elevens søskende eller andre personer under 18 år heller ikke.

Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter stu-loven.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer under 18 år må anvendes som tolke uanset *stk. 1*, når det vedrører et uproblematisk forhold.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold, vil skulle baseres på en pædagogisk og faglig vurdering fra uddannelsesstedets leder eller kommunalbestyrelsen afhængig af det konkrete tilfælde, hvor der er behov for kommunikation. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for den pågældende person under 18 år.

Det betyder, at der eksempelvis ikke kan gennemføres samtaler med en person under 18 år som tolk vedrørende fx behov for specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand m.v.

Størsteparten af den mundtlige kommunikation og vejledning af personer under 18 år vil som udgangspunkt foregå direkte med den pågældende. Der vil derfor næppe i praksis være mange eksempler på uproblematisk forhold, hvor en person under 18 år vil tolke.

Det er vurderingen, at der i forhold til eventuelle situationer omfattet af *stk. 2*, alene vil kunne være tale om beslutninger, som vedrører faktisk forvaltningsvirksomhed.

Til § 11

Til nr. 1

Overskriften til kapitel 1 i lov om kommunal indsats for unge under 25 år lyder i dag ”Mål for vejledning”.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.1.11 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås at ændre kapiteloverskrifter fra ”Mål for vejledning” til: ”Mål for vejledning m.v.”

Den foreslåede ændring er en konsekvens af det under § 11, nr. 2 foreslåede, hvorefter der indsættes en ny bestemmelse om forbud mod at anvende personer under 18 år som tolke i kapitel 1 i lov om kommunal indsats for unge under 25 år, som derved udvider kapitlets anvendelsesområde.

Til nr. 2

Lov om kommunal indsats for unge under 25 år indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.1.11 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 1 b i lov om kommunal indsats for unge under 25 år. Efter det foreslåede *stk. 1* må personer under 18 år ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation. Tolkning skal forstås som mundtlig oversættelse fra ét sprog til et andet, for eksempel fra arabisk til dansk.

Der vil som udgangspunkt være tale om et absolut forbud mod at anvende personer under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation. Skriftlige henvendelser vil ikke være omfattet af bestemmelsen. Det vil sige, at eksempelvis skriftlig kommunikation på uddannelsesstedets digitale platforme ikke er omfattet af bestemmelsen. Der er således intet forbud mod, at en person under 18 år oversætter for eksempel en digital besked for sine forældre.

Forbuddet mod at anvende personer under 18 år som tolke vil gælde både den pågældende selv og f.eks. søskende under 18 år. Det vil sige, at eleven ikke må tolke for sine forældre, men det må elevens søskende eller andre personer under 18 år heller ikke.

Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter lov om kommunal indsats for unge under 25 år.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer under 18 år må anvendes som tolke anset *stk. 1*, når det vedrører et uproblematisk forhold.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold, vil skulle baseres på en pædagogisk og faglig vurdering fra kommunalbestyrelsen eller en person, der varetager vejledning efter loven afhængig af det konkrete tilfælde, hvor der er behov for kommunikation. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for den pågældende person under 18 år.

Det betyder, at der eksempelvis ikke kan gennemføres samtaler med en person under 18 år som tolk vedrørende fx behov for specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand, konsekvenserne af misligholdelse af uddannelsesplan m.v.

Størsteparten af den mundtlige kommunikation og vejledning af personer under 18 år vil som udgangspunkt foregå direkte med den pågældende. Der vil derfor næppe i praksis være mange eksempler på uproblematisk forhold, hvor en person under 18 år vil tolke.

Det er vurderingen, at der i forhold til eventuelle situationer omfattet af stk. 2, alene vil kunne være tale om beslutninger, som vedrører faktisk forvaltningsvirksomhed.

Til § 12

Til nr. 1

Lov om de gymnasiale uddannelser indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.1.12 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 68 a i lov om de gymnasiale uddannelser. Efter det foreslåede *stk. 1* må personer under 18 år ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation. Tolkning skal forstås som mundtlig oversættelse fra ét sprog til et andet, for eksempel fra arabisk til dansk.

Der vil som udgangspunkt være tale om et absolut forbud mod at anvende personer under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation. Skriftlige henvendelser vil ikke være omfattet af bestemmelsen. Det vil sige, at eksempelvis skriftlig kommunikation på uddannelsesstedets digitale platforme ikke er omfattet af bestemmelsen. Der er således intet forbud mod, at en person under 18 år oversætter for eksempel en digital besked for sine forældre.

Forbuddet mod at anvende personer under 18 år som tolke vil gælde både den pågældende selv og f.eks. søskende under 18 år. Det vil sige, at eleven ikke må tolke for sine forældre, men det må elevens søskende eller andre personer under 18 år heller ikke.

Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter lov om de gymnasiale uddannelser.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer under 18 år må anvendes som tolke uanset *stk. 1*, når det vedrører et uproblematisk forhold.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold, vil skulle baseres på en pædagogisk og faglig vurdering fra rektor. Ved vurderingen lægges der vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for den pågældende person under 18 år.

Det betyder, at der eksempelvis ikke kan gennemføres samtaler med en person under 18 år som tolk vedrørende fx behov for specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand mv.

Størsteparten af den mundtlige kommunikation og vejledning af personer under 18 år vil som udgangspunkt foregå direkte med den pågældende. Der vil derfor næppe i praksis være mange eksempler på uproblematisk forhold, hvor en person under 18 år vil tolke.

Det er vurderingen, at der i forhold til eventuelle situationer omfattet af stk. 2, alene vil kunne være tale om beslutninger, som vedrører faktisk forvaltningsvirksomhed.

Til § 13

Til nr. 1

Serviceoven indeholder ikke bestemmelser om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

For nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.2.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der i serviceoven indsættes et nyt *kapitel 27* med overskriften »Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation«, og at der i det kapitel indsættes en ny § 152.

Det foreslås med *stk. 1*, at børn under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog *stk. 2*.

Tolkning skal forstås som mundtlig oversættelse fra et sprog til et andet, f.eks. fra arabisk til dansk.

Forslaget vil medføre, at der indføres et forbud i serviceoven mod at anvende børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder. Forbuddet vil også gælde for private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, f.eks. et privat botilbud for borgere med et handicap. Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter serviceoven. Forbuddet vil ikke gælde for domstolens behandling af sager efter serviceoven. Spørgsmålet om anvendelse af børn som tolke i sager hos domstolene vil således skulle afgøres efter retsplejeloven m.v.

Forbuddet mod at anvende børn som tolke vil omfatte alle børn under 18 år, f.eks. et barn på et socialt tilbud og barnets eventuelle søskende. Forbuddet vil også gælde f.eks. i en situation, hvor en forælder i en sag ønsker, at forælderens egne børn eller børn af andre forældre skal tolke i sagen.

Skriftlige henvendelser vil ikke være omfattet af bestemmelsen. Det vil sige, at skriftlig kommunikation ikke vil være omfattet af forbuddet. Der vil således ikke være forbud mod, at et barn f.eks. oversætter et dokument for sine forældre.

En beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk, herunder et afslag herpå, vil i en afgørelsessag efter service-loven være en procesbeslutning. Sådanne sagsbehandlings-spørgsmål kan ikke påklages særskilt til Ankestyrelsen efter lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 261 af 13. marts 2024 (herefter retssikkerhedsloven). Sådanne klager skal rettes til borgme-steren i den pågældende kommune. Ankestyrelsen vil dog kunne tage stilling til en beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk som led i sin behandling af en klage over kommunens afgørelse efter serviceloven.

Det foreslås med *stk. 2*, at børn under 18 år må anvendes som tolke uanset *stk. 1*, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Forslaget vil være en undtagelse til det foreslåede forbud sådan, at børn under 18 år vil kunne anvendes som tolke, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold, vil skulle baseres på en vurdering fra den medarbejder, der håndterer den konkrete mundtlige kommunikation. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet. Ved vurderingen heraf kan barnets alder og modenhed også have betydning. Hvis indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet, vil barnet ikke kunne fungere som tolk.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade et barn fungere som tolk, kan nævnes praktiske beskeder om frem-mødetidspunkt i forbindelse med f.eks. udflugter for beboerne på et botilbud, en pårørendes almindelige samtaler med personalet vedrørende plejen af en pårørende det pågældende sted og invitation vedrørende sociale arrangementer.

I situationer, hvor der ikke vurderes at være tale om et uproblematisk forhold, vil det være myndighedens ansvar at sørge for, at der er relevant tolkebistand til rådighed.

De ovenstående betragtninger om vurderingen af, om der er tale om et uproblematisk forhold, vil også gælde for de private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 14

Til nr. 1

Barnets lov indeholder ikke bestemmelser om fremmed-sprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

For nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.2.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 153 a i barnets lov

med *overskriften* ”Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation”.

Det foreslås med *stk. 1*, at børn under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog *stk. 2*.

Tolkning skal forstås som mundtlig oversættelse fra et sprog til et andet, f.eks. fra arabisk til dansk.

Forslaget vil medføre, at der indføres et forbud i barnets lov mod at anvende børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder. Forbuddet vil også gælde for private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, f.eks. et privat botilbud for socialt udsatte børn. Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter barnets lov. Forbuddet vil ikke gælde for domstolens behandling af sager efter barnets lov. Spørgsmålet om anvendelse af børn som tolke i sager hos domstolene vil således skulle afgøres efter retsplejeloven m.v.

Forbuddet mod at anvende børn som tolke vil omfatte alle børn under 18 år, f.eks. et barn på et socialt tilbud og barnets eventuelle søskende. Forbuddet vil også gælde f.eks. i en situation, hvor en forælder i en sag ønsker, at forælderen egne børn eller børn af andre forældre skal tolke i sagen.

Skriftlige henvendelser vil ikke være omfattet af bestemmelsen. Det vil sige, at skriftlig kommunikation ikke vil være omfattet af forbuddet. Der vil således ikke være forbud mod, at et barn f.eks. oversætter et dokument for sine forældre.

En beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk, herunder et afslag herpå, vil i en afgørelsessag efter barnets lov være en procesbeslutning. Sådanne sagsbehandlings-spørgsmål kan ikke påklages særskilt til Ankestyrelsen efter retssikkerhedsloven. Sådanne klager skal rettes til borgme-steren i den pågældende kommune. Ankestyrelsen vil dog kunne tage stilling til en beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk som led i sin behandling af en klage over kommunens afgørelse efter barnets lov.

Det foreslås med *stk. 2*, at børn under 18 år må anvendes som tolke uanset *stk. 1*, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Forslaget vil være en undtagelse til det foreslåede forbud sådan, at børn under 18 år vil kunne anvendes som tolke, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold, vil skulle baseres på en vurdering fra den medarbejder, der håndterer den konkrete mundtlige kommunikation. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet. Ved vurderingen heraf kan barnets alder og modenhed også have betydning. Hvis indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet, vil barnet ikke kunne fungere som tolk.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade et barn fungere som tolk, kan nævnes praktiske beskeder om frem-mødetidspunkt i forbindelse med f.eks. information til forældre om det anbragte barns eller unges hverdagsaktiviteter og invitationer vedrørende sociale arrangementer på anbringelsesstedet.

I situationer, hvor der ikke vurderes at være tale om et uproblematisk forhold, vil det være myndighedens ansvar at sørge for, at der er relevant tolkebistand til rådighed.

De ovenstående betragtninger om vurderingen af, om der er tale om et uproblematisk forhold, vil også gælde for de private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 15

Til nr. 1

Socialtilsynsloven indeholder ikke bestemmelser om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

For nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.2.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 19 a i socialtilsynsloven med *overskriften* "Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation".

Det foreslås med *stk. 1*, at børn under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog *stk. 2*.

Tolkning skal forstås som mundtlig oversættelse fra et sprog til et andet, f.eks. fra arabisk til dansk.

Forslaget vil medføre, at der indføres et forbud i socialtilsynsloven mod at anvende børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder. Forbuddet vil også gælde for private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, f.eks. et privat botilbud for socialt udsatte børn. Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter socialtilsynsloven. Forbuddet vil ikke gælde for domstolenes behandling af sager efter socialtilsynsloven. Spørgsmålet om anvendelse af børn som tolke i sager hos domstolene vil således skulle afgøres efter retsplejeloven m.v.

Forbuddet mod at anvende børn som tolke vil omfatte alle børn under 18 år, f.eks. et barn på et socialt tilbud og barnets eventuelle søskende. Forbuddet vil også gælde f.eks. i en situation, hvor en forælder i en sag ønsker, at forælderen egne børn eller børn af andre forældre skal tolke i sagen.

Skriftlige henvendelser vil ikke være omfattet af bestemmelsen. Det vil sige, at skriftlig kommunikation ikke vil være

omfattet af forbuddet. Der vil således ikke være forbud mod, at et barn f.eks. oversætter et dokument for sine forældre.

En beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk, herunder et afslag herpå, vil i en afgørelsessag efter socialtilsynsloven være en procesbeslutning. Sådanne sagsbehandlingsspørgsmål kan ikke påklages særskilt til Ankestyrelsen efter retssikkerhedsloven. Sådanne klager skal rettes til borgmesteren i den pågældende kommune. Ankestyrelsen vil dog kunne tage stilling til en beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk som led i sin behandling af en klage over socialtilsynets afgørelse efter socialtilsynsloven.

Det foreslås med *stk. 2*, at børn under 18 år må anvendes som tolke uanset *stk. 1*, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Forslaget vil være en undtagelse til det foreslåede forbud sådan, at børn under 18 år vil kunne anvendes som tolke, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold, vil skulle baseres på en vurdering fra den medarbejder, der håndterer den konkrete mundtlige kommunikation. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet. Ved vurderingen heraf kan barnets alder og modenhed også have betydning. Hvis indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet, vil barnet ikke kunne fungere som tolk.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade et barn fungere som tolk, kan nævnes praktiske beskeder om tidspunkt for tilsynsbesøg, eller at socialtilsynet gerne vil interviewe den pågældende.

I situationer, hvor der ikke vurderes at være tale om et uproblematisk forhold, vil det være myndighedens ansvar at sørge for, at der er relevant tolkebistand til rådighed.

De ovenstående betragtninger om vurderingen af, om der er tale om et uproblematisk forhold, vil også gælde for de private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 16

Til nr. 1

Voksenansvarsloven indeholder ikke bestemmelser om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

For nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.2.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at *overskriften* til kapitel 5 i voksenansvarsloven ændres sådan, at »klageadgang samt« ændres til »klageadgang«, og efter »domstolsprøvelse« indsættes »og forbud

mod anvendelse af børn under 18 som tolke ved mundtlig kommunikation«.

Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 16, nr. 2, hvorved det foreslås, at der indsættes en ny § 24 a i voksenansvarsloven, som vil indføre et forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation. Med den foreslåede ændring vil overskriften til kapitel 5 afspejle, at der indsættes en ny § 24 a.

Til nr. 2

Voksenansvarsloven indeholder ikke bestemmelser om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

For nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.2.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 24 a i voksenansvarsloven.

Det foreslås med *stk. 1*, at børn under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog *stk. 2*.

Tolkning skal forstås som mundtlig oversættelse fra et sprog til et andet, f.eks. fra arabisk til dansk.

Forslaget vil medføre, at der indføres et forbud i voksenansvarsloven mod at anvende børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder. Forbuddet vil også gælde for private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, f.eks. et privat opholdssted for anbragte børn og unge. Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter voksenansvarsloven. Forbuddet vil ikke gælde for domstolenes behandling af sager efter voksenansvarsloven. Spørgsmålet om anvendelse af børn som tolke i sager hos domstolene vil således skulle afgøres efter retsplejeloven m.v.

Forbuddet mod at anvende børn som tolke vil omfatte alle børn under 18 år, f.eks. et barn på et børne- og ungehjem og barnets eventuelle søskende. Forbuddet vil også gælde f.eks. i en situation, hvor en forælder i en sag ønsker, at forælderen egne børn eller børn af andre forældre skal tolke i sagen. Forbuddet vil ligeledes gælde uanset, om barnet tolker for en voksen eller for et andet barn.

Skriftlige henvendelser vil ikke være omfattet af bestemmelsen. Det vil sige, at skriftlig kommunikation ikke vil være omfattet af forbuddet. Der vil således ikke være forbud mod, at et barn f.eks. oversætter et dokument for sine forældre.

En beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk, herunder et afslag herpå, vil i en afgørelsessag efter voksenansvarsloven være en procesbeslutning. Sådanne sagsbehandlingsspørgsmål kan ikke påklages særskilt til Ankestyrelsen efter retssikkerhedsloven. Sådanne klager skal rettes

til borgmesteren i den pågældende kommune. Ankestyrelsen vil dog kunne tage stilling til en beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk som led i sin behandling af en klage over kommunens afgørelse efter voksenansvarsloven.

Det foreslås med *stk. 2*, at børn under 18 år må anvendes som tolke uanset *stk. 1*, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Forslaget vil være en undtagelse til det foreslåede forbud sådan, at børn under 18 år vil kunne anvendes som tolke, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold, vil skulle baseres på en vurdering fra den medarbejder, der håndterer den konkrete mundtlige kommunikation. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet. Ved vurderingen heraf kan barnets alder og modenhed også have betydning. Hvis indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet, vil barnet ikke kunne fungere som tolk.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade et barn fungere som tolk, kan nævnes praktiske beskeder om frem-mødetidspunkter f.eks. i forbindelse med fælles arrangementer, en pårørendes almindelige samtaler om barnet eller den unges hverdag på anbringelsesstedet og dagligdagssamtaler mellem personalet og barnet eller den unge.

I situationer, hvor der ikke vurderes at være tale om et uproblematisk forhold, vil det være myndighedens ansvar at sørge for, at der er relevant tolkebistand til rådighed.

De ovenstående betragtninger om vurderingen af, om der er tale om et uproblematisk forhold, vil også gælde for de private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 17

Til nr. 1

Familieretshusloven indeholder ikke bestemmelser om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

For nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.2.2 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der i Familieretshusloven indsættes et nyt *kapitel 4 a* med overskriften »Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation«, og at der i det kapitel indsættes en ny § 14 a.

Det foreslås med *stk. 1*, at børn under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog *stk. 2*.

Tolkning skal forstås som mundtlig oversættelse fra et sprog til et andet, f.eks. fra arabisk til dansk.

Forslaget vil medføre, at der indføres et forbud i Familieretshuset mod at anvende børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder. Forbuddet vil også gælde for private leverandører, der udfører eller opgaver for det offentlige, f.eks. en selvstændig psykolog der efter aftale med Familieretshuset efter lovens § 15, stk. 2, nr. 3-5, tilbyder børnesagkyndig rådgivning til børn, tilbyder at støtte børn gennem en rådgivningslinje eller tilbyder at støtte børn gennem deltagelse i børnegrupper. Efter bestemmelsens stk. 3 kan disse tilbud også anvendes af børn, der er påvirket af familieretlige problemstillinger, men som ikke er involveret i en familieretlig sag. Det bemærkes, at Familieretshuset for tiden tilbyder denne rådgivning og støtte uden at anvende private leverandører. Forbuddet vil dog også gælde for private leverandører, hvis det på et tidspunkt indføres at anvende private leverandører efter Familieretshuset. Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter Familieretshuset. Forbuddet vil ikke gælde for domstolens behandling af sager efter Familieretshuset. Spørgsmålet om anvendelse af børn som tolke i sager hos domstolene vil således skulle afgøres efter retsplejeloven m.v.

Forbuddet mod at anvende børn som tolke vil gælde for alle børn under 18 år og ikke kun det omhandlede barn eller parternes andre børn.

Skriftlige henvendelser vil ikke være omfattet af bestemmelsen. Det vil sige, at skriftlig kommunikation ikke vil være omfattet af forbuddet. Der vil således ikke være forbud mod, at et barn f.eks. oversætter et dokument for sine forældre.

For så vidt angår klage over en beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk, herunder afslag herpå, i afgørelsessager efter Familieretshuset bemærkes, at der ikke efter loven træffes afgørelser, der kan påklages administrativt.

Det foreslås med *stk. 2*, at børn under 18 år må anvendes som tolke uanset *stk. 1*, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Forslaget vil være en undtagelse til det foreslåede forbud sådan, at børn under 18 år vil kunne anvendes som tolke, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold, vil skulle baseres på en vurdering fra den medarbejder, der håndterer den konkrete mundtlige kommunikation. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet. Ved vurderingen heraf kan barnets alder og modenhed også have betydning. Hvis indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet, vil barnet ikke kunne fungere som tolk.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være

uproblematisk at lade barnet fungere som tolk, kan nævnes praktiske beskeder om tid og sted for børnesagkyndig rådgivning samt orientering om, hvordan man finder vejledning om anvendelsen af loven.

I situationer, hvor der ikke vurderes at være tale om et uproblematisk forhold, vil det være myndighedens ansvar at sørge for, at der er relevant tolkebistand til rådighed.

De ovenstående betragtninger om vurderingen af, om der er tale om et uproblematisk forhold, vil også gælde for de private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 18

Til nr. 1

Ægteskabsloven indeholder ikke generelle bestemmelser om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

For nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.2.2 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der i ægteskabsloven indsættes et nyt *kapitel 5 b* med overskriften »Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation«, og at der i det kapitel indsættes en ny § 58 e.

Det foreslås med *stk. 1*, at børn under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog *stk. 2*.

Tolkning skal forstås som mundtlig oversættelse fra et sprog til et andet, f.eks. fra arabisk til dansk.

Forslaget vil medføre, at der indføres et forbud i ægteskabsloven mod at anvende børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder. Forbuddet vil også gælde for private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, f.eks. et anerkendt trossamfund med vielsesbemyndigelse der generelt vejleder kommende ægtefæller om, hvordan trossamfundet gennemfører vielser. Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter ægteskabsloven. Forbuddet vil ikke gælde for domstolens behandling af sager efter ægteskabsloven. Spørgsmålet om anvendelse af børn som tolke i sager hos domstolene vil således skulle afgøres efter retsplejeloven m.v.

Forbuddet mod at anvende børn som tolke vil gælde for alle børn under 18 år, og ikke kun parternes børn.

Skriftlige henvendelser vil ikke være omfattet af bestemmelsen. Det vil sige, at skriftlig kommunikation ikke vil være omfattet af forbuddet. Der vil således ikke være forbud mod, at et barn f.eks. oversætter et dokument for sine forældre.

En beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk, herunder et afslag herpå, vil i en afgørelsessag efter ægteskabsloven være en procesbeslutning. Det fremgår af § 58 a, stk. 3, i ægteskabsloven, at Familieretshusets afgørelser efter loven kan indbringes for familieretten til prøvelse efter bestemmelserne i kapitel 12 i Familieretshusloven. Efter § 58 b, stk. 1, i ægteskabsloven kan afgørelser efter § 4, § 10, stk. 2, og § 11 a, stk. 2, i ægteskabsloven og afgørelser om anerkendelse af udenlandske skilsmisser til brug for prøvelse af ægteskabsbetingelserne, som prøvelsesmyndigheden efter § 13, stk. 1, i ægteskabsloven har truffet, påklages til Familieretshuset. En beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk i sådanne afgørelsessager vil således hverken kunne påklages til Familieretshuset eller indbringes for familieretten. Der vil dog under en prøvelsessag eller en klagesag kunne tages stilling til sagsbehandlingsspørgsmål, herunder en beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk, hvis dette har betydning for afgørelsen af sagen.

Det foreslås med *stk. 2*, at børn under 18 år må anvendes som tolke uanset *stk. 1*, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold, eller det er nødvendigt i et akut tilfælde.

Forslaget vil være en undtagelse til det foreslåede forbud sådan, at børn under 18 år vil kunne anvendes som tolke, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold, vil skulle baseres på en vurdering fra den medarbejder, der håndterer den konkrete mundtlige kommunikation. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet. Ved vurderingen heraf kan barnets alder og modenhed også have betydning. Hvis indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet, vil barnet ikke kunne fungere som tolk.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade barnet fungere som tolk, kan nævnes orientering om, hvordan man kan finde vejledning om anvendelsen af loven, samt anmodninger om et ansøgningssekema eller forklaring på anvendelse af den digitale selvbetjeningsløsning.

I situationer, hvor der ikke vurderes at være tale om et uproblematisk forhold, vil det være myndighedens ansvar at sørge for, at der er relevant tolkebistand til rådighed.

De ovenstående betragtninger om vurderingen af, om der er tale om et uproblematisk forhold, vil også gælde for de private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige.

Børn under 18 år vil også kunne anvendes som tolke, når det er nødvendigt i et akut tilfælde. Det er efter § 19, stk. 2, i ægteskabsloven muligt at gennemføre en vielse, selvom der ikke eller kun delvist er sket en prøvelse af ægteskabsbetingelserne, hvis der på grund af en af parternes sygdom er alvorlig fare for, at en udsættelse af vielsen vil medføre, at denne ikke kan finde sted. I sådanne situationer vil det kunne være nødvendigt at kunne anvende et barn som tolk.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 19

Til nr. 1

Forældreansvarsloven indeholder ikke bestemmelser om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

For nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.2.2 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der i forældreansvarsloven indsættes et nyt *kapitel 7 a* med overskriften »Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation«, og at der i dette kapitel indsættes en ny § 44 a.

Det foreslås med *stk. 1*, at børn under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog *stk. 2*.

Tolkning skal forstås som mundtlig oversættelse fra et sprog til et andet, f.eks. fra arabisk til dansk.

Forslaget vil medføre, at der indføres et forbud i forældreansvarsloven mod at anvende børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder. Forbuddet vil også gælde for private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, f.eks. en selvstændig psykolog der efter aftale med Familieretshuset tilbyder forældre og børn børnesagkyndig rådgivning efter § 32, stk. 2, i forældreansvarsloven, selvom barnet ikke er involveret i en sag efter forældreansvarsloven. Det bemærkes, at Familieretshuset for tiden tilbyder rådgivning uden at anvende private leverandører. Forbuddet vil dog også gælde for private leverandører, hvis det på et tidspunkt indføres at anvende private leverandører efter forældreansvarsloven. Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter forældreansvarsloven. Forbuddet vil ikke gælde for domstolenes behandling af sager efter forældreansvarsloven. Spørgsmålet om anvendelse af børn som tolke i sager hos domstolene vil således skulle afgøres efter retsplejeloven m.v.

Forbuddet mod at anvende børn som tolke vil gælde for alle børn under 18 år og ikke kun det omhandlede barn eller parternes andre børn.

Skriftlige henvendelser vil ikke være omfattet af bestemmelsen. Det vil sige, at skriftlig kommunikation ikke vil være omfattet af forbuddet. Der vil således ikke være forbud mod, at et barn f.eks. oversætter et dokument for sine forældre.

En beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk, herunder et afslag herpå, vil i en afgørelsessag efter forældreansvarsloven være en procesbeslutning. Det fremgår af § 41, stk. 1, i forældreansvarsloven, at Familieretshusets afgørelser efter forældreansvarsloven kan indbringes for fami-

lieretten til prøvelse efter bestemmelserne i kapitel 12 i lov om Familieretshuset. Efter § 41, stk. 2, i forældreansvarsloven kan den forælder, der ikke har forældremyndigheden, påklage en afgørelse efter § 23, stk. 2, i forældreansvarsloven til Familieretshuset. Dette gælder dog ikke afgørelser truffet af sundhedsvæsenet. En beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk i sådanne afgørelsessager vil således hverken kunne påklages til Familieretshuset eller indbringes for familieretten. Der vil dog under en prøvelsessag eller en klagesag kunne tages stilling til sagsbehandlingsspørgsmål, herunder en beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk, hvis dette har betydning for afgørelsen i sagen.

Det foreslås med *stk. 2*, at børn under 18 år må anvendes som tolke uanset *stk. 1*, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold, eller det er nødvendigt i et akut tilfælde.

Forslaget vil være en undtagelse til det foreslåede forbud sådan, at børn under 18 år vil kunne anvendes som tolke, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold, vil skulle baseres på en vurdering fra den medarbejder, der håndterer den konkrete mundtlige kommunikation. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet. Ved vurderingen heraf kan barnets alder og modenhed også have betydning. Hvis indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet, vil barnet ikke kunne fungere som tolk.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade barnet fungere som tolk, kan nævnes praktiske beskeder om tid og sted for børnesagkyndig rådgivning samt anmodninger om et ansøgningskema eller forklaring på anvendelse af en digital selvbetjeningsløsning.

I situationer, hvor der ikke vurderes at være tale om et uproblematisk forhold, vil det være myndighedens ansvar at sørge for, at der er relevant tolkebistand til rådighed.

De ovenstående betragtninger om vurderingen af, om der er tale om et uproblematisk forhold, vil også gælde for de private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige.

Børn under 18 år vil også kunne anvendes som tolke, når det er nødvendigt i et akut tilfælde. Dette vil f.eks. være tilfældet, når Familieretshuset efter lovens § 29 med kort varsel skal træffe en midlertidig afgørelse om suspension af et samvær. Når behandlingen af en sådan sag er akut, vil forslaget betyde, at Familieretshuset vil kunne anvende et barn som tolk.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 20

Til nr. 1

Adoptionsloven indeholder ikke bestemmelser om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

For nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.2.2 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 29 f i adoptionsloven med *overskriften* ”Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation”.

Det foreslås med *stk. 1*, at børn under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog *stk. 2*.

Tolkning skal forstås som mundtlig oversættelse fra et sprog til et andet, f.eks. fra arabisk til dansk.

Forslaget vil medføre, at der indføres et forbud i adoptionsloven mod at anvende børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder. Forbuddet vil også gælde for private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, f.eks. en selvstændig psykolog der efter aftale med Ankestyrelsen tilbyder adoptanter adoptionsrådgivning efter § 25 d, stk. 2, i adoptionsloven. Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter adoptionsloven. Forbuddet vil ikke gælde for domstolenes behandling af sager efter adoptionsloven. Spørgsmålet om anvendelse af børn som tolke i sager hos domstolene vil således skulle afgøres efter retsplejeloven m.v.

Forbuddet mod at anvende børn som tolke vil gælde for alle børn under 18 år og ikke kun det omhandlede barn eller parternes andre børn.

Skriftlige henvendelser vil ikke være omfattet af bestemmelsen. Det vil sige, at skriftlig kommunikation ikke vil være omfattet af forbuddet. Der vil således ikke være forbud mod, at et barn f.eks. oversætter et dokument for sine forældre.

En beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk, herunder et afslag herpå, vil i en afgørelsessag efter adoptionsloven være en procesbeslutning. Det fremgår af § 29 b, stk. 1, i adoptionsloven, at Familieretshusets afgørelser efter denne lov kan påklages til Ankestyrelsen, og efter lovens § 25 b, stk. 3, kan adoptionssamrådenes afgørelser indbringes for Adoptionsnævnet. Der vil under en sådan klagesag kunne tages stilling til sagsbehandlingsspørgsmål, herunder en beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk, hvis dette har betydning for afgørelsen af sagen. Endvidere behandler Ankestyrelsen klager over Familieretshusets sagsbehandling.

Det foreslås med *stk. 2*, at børn under 18 år må anvendes som tolke uanset *stk. 1*, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Forslaget vil være en undtagelse til det foreslåede forbud

sådan, at børn under 18 år vil kunne anvendes som tolke, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold, vil skulle baseres på en vurdering fra den medarbejder, der håndterer den konkrete mundtlige kommunikation. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet. Ved vurderingen heraf kan barnets alder og modenhed også have betydning. Hvis indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet, vil barnet ikke kunne fungere som tolk.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade barnet fungere som tolk, kan nævnes praktiske beskeder om tid og sted for adoptionsrådgivning samt anmodninger om et ansøgningsskema eller forklaring på anvendelse af den digitale selvbetjeningsløsning.

I situationer, hvor der ikke vurderes at være tale om et uproblematisk forhold, vil det være myndighedens ansvar at sørge for, at der er relevant tolkebistand til rådighed.

De ovenstående betragtninger om vurderingen af, om der er tale om et uproblematisk forhold, vil også gælde for de private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 21

Til nr. 1

Børneloven indeholder ikke bestemmelser om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

For nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.2.2 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 32 b i børneloven.

Det foreslås med *stk. 1*, at børn under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog *stk. 2*.

Tolkning skal forstås som mundtlig oversættelse fra et sprog til et andet, f.eks. fra arabisk til dansk.

Forslaget vil medføre, at der indføres et forbud i børneloven mod at anvende børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder. Forbuddet vil også gælde for private leverandører, f.eks. ved retsgenetiske undersøgelser. Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter børneloven. Forbuddet vil ikke gælde for domstolens behandling af sager efter børneloven. Spørgsmålet om anvendelse af børn som tolke i sager hos domstolene vil således skulle afgøres efter retsplejeloven m.v.

Forbuddet mod at anvende børn som tolke vil gælde for alle børn under 18 år og ikke kun det omhandlede barn eller parternes andre børn.

Skriftlige henvendelser vil ikke være omfattet af bestemmelsen. Det vil sige, at skriftlig kommunikation ikke vil være omfattet af forbuddet. Der vil således ikke være forbud mod, at et barn f.eks. oversætter et dokument for sine forældre.

En beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk, herunder et afslag herpå, vil i en afgørelsessag efter børneloven være en procesbeslutning. Det fremgår af § 32 a, stk. 3, i børneloven, at Familieretshusets afgørelser efter børneloven kan indbringes for familieretten til prøvelse efter bestemmelserne i kapitel 12 i Familieretshusloven. En beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk i sådanne afgørelsessager vil således ikke kunne indbringes for familieretten. Der vil dog under en prøvelsessag kunne tages stilling til sagsbehandlingsspørgsmål, herunder en beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk, hvis dette har betydning for afgørelsen i sagen.

Det foreslås med *stk. 2*, at børn under 18 år må anvendes som tolke uanset *stk. 1*, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Forslaget vil være en undtagelse til det foreslåede forbud sådan, at børn under 18 år vil kunne anvendes som tolke, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold, vil skulle baseres på en vurdering fra den medarbejder, der håndterer den konkrete mundtlige kommunikation. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet. Ved vurderingen heraf kan barnets alder og modenhed også have betydning. Hvis indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet, vil barnet ikke kunne fungere som tolk.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade barnet fungere som tolk, kan nævnes orientering om, hvordan man kan finde vejledning om anvendelsen af loven, samt anmodninger om blanketter eller forklaring på anvendelse af den digitale selvbetjeningsløsning.

I situationer, hvor der ikke vurderes at være tale om et uproblematisk forhold, vil det være myndighedens ansvar at sørge for, at der er relevant tolkebistand til rådighed.

De ovenstående betragtninger om vurderingen af, om der er tale om et uproblematisk forhold, vil også gælde for de private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 22

Til nr. 1

Børnebidragsloven indeholder ikke bestemmelser om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

For nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.2.2 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 21 a i børnebidragsloven.

Det foreslås med *stk. 1*, at børn under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog *stk. 2*.

Tolkning skal forstås som mundtlig oversættelse fra et sprog til et andet, f.eks. fra arabisk til dansk.

Forslaget vil medføre, at der indføres et forbud i børnebidragsloven mod at anvende børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder. Forbuddet vil også gælde for private leverandører, men børnebidragsloven indeholder ikke hjemmel til at overlade opgaver til private leverandører. Forbuddet vil dog også gælde for private leverandører, hvis det på et tidspunkt indføres at anvende private leverandører efter børnebidragsloven. Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter børnebidragsloven. Forbuddet vil ikke gælde for domstolenes behandling af sager efter børnebidragsloven. Spørgsmålet om anvendelse af børn som tolke i sager hos domstolene vil således skulle afgøres efter retsplejeloven m.v.

Forbuddet mod at anvende børn som tolke vil gælde for alle børn under 18 år og ikke kun det omhandlede barn eller parternes andre børn.

Skriftlige henvendelser vil ikke være omfattet af bestemmelsen. Det vil sige, at skriftlig kommunikation ikke vil være omfattet af forbuddet. Der vil således ikke være forbud mod, at et barn f.eks. oversætter et dokument for sine forældre.

En beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk, herunder et afslag herpå, vil i en afgørelsessag efter børnebidragsloven være en procesbeslutning. Det fremgår af § 21, stk. 1, i børnebidragsloven, at Familieretshusets afgørelser efter børnebidragsloven kan indbringes for familieretten til prøvelse efter bestemmelserne i kapitel 12 i Familieretshusloven. En beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk i sådanne afgørelsessager vil således ikke kunne indbringes for familieretten. Der vil dog under en prøvelsessag kunne tages stilling til sagsbehandlingsspørgsmål, herunder en beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk, hvis dette har betydning for afgørelsen af sagen.

Det foreslås med *stk. 2*, at børn under 18 år må anvendes som tolke uanset *stk. 1*, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Forslaget vil være en undtagelse til det foreslåede forbud

sådan, at børn under 18 år vil kunne anvendes som tolke, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold, vil skulle baseres på en vurdering fra den medarbejder, der håndterer den konkrete mundtlige kommunikation. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet. Ved vurderingen heraf kan barnets alder og modenhed også have betydning. Hvis indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet, vil barnet ikke kunne fungere som tolk.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade barnet fungere som tolk, kan nævnes orientering om, hvordan man kan finde vejledning om anvendelsen af loven, samt anmodninger om et ansøgningssekema eller forklaring på anvendelse af den digitale selvbetjeningsløsning.

I situationer, hvor der ikke vurderes at være tale om et uproblematisk forhold, vil det være myndighedens ansvar at sørge for, at der er relevant tolkebistand til rådighed.

De ovenstående betragtninger om vurderingen af, om der er tale om et uproblematisk forhold, vil også gælde for de private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 23

Til nr. 1

Navneloven indeholder ikke bestemmelser om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

For nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.2.2 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der i navneloven indsættes et nyt *kapitel 5* med overskriften »Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation«, og at der i det kapitel indsættes en ny § 27 a.

Det foreslås med *stk. 1*, at børn under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog *stk. 2*.

Tolkning skal forstås som mundtlig oversættelse fra et sprog til et andet, f.eks. fra arabisk til dansk.

Forslaget vil medføre, at der indføres et forbud i navneloven mod at anvende børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder. Forbuddet vil også gælde for private leverandører, men navneloven indeholder ikke hjemmel til at overlade opgaver til private leverandører. Forbuddet vil dog også gælde for private leverandører, hvis det på et tidspunkt ind-

føres at anvende private leverandører efter navneloven. Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter navneloven. Forbuddet vil ikke gælde for domstolenes behandling af sager efter navneloven. Spørgsmålet om anvendelse af børn som tolke i sager hos domstolene vil således skulle afgøres efter retsplejeloven m.v.

Forbuddet mod at anvende børn som tolke vil gælde for alle børn under 18 år og ikke kun det omhandlede barn eller parternes andre børn.

Skriftlige henvendelser vil ikke være omfattet af bestemmelsen. Det vil sige, at skriftlig kommunikation ikke vil være omfattet af forbuddet. Der vil således ikke være forbud mod, at et barn f.eks. oversætter et dokument for sine forældre.

En beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk, herunder et afslag herpå, vil i en afgørelsessag efter navneloven være en procesbeslutning. Det fremgår af § 21, stk. 1, i navneloven, at personregisterførerens afgørelser efter § 16, stk. 2, 1. pkt., og § 16, stk. 5, 2. pkt., i navneloven kan påklages til Familieretshuset. Familieretshusets afgørelser efter navneloven kan indbringes for familieretten til prøvelse efter bestemmelserne i kapitel 12 i Familieretsloven. En beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk i sådanne afgørelsessager vil således hverken kunne påklages til Familieretshuset eller kunne indbringes for familieretten. Der vil dog under en prøvelsessag eller en klagesag kunne tages stilling til sagsbehandlingsspørgsmål, herunder en beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk, hvis dette har betydning for afgørelsen i sagen.

Det foreslås med *stk. 2*, at børn under 18 år må anvendes som tolke uanset *stk. 1*, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Forslaget vil være en undtagelse til det foreslåede forbud sådan, at børn under 18 år vil kunne anvendes som tolke, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold, vil skulle baseres på en vurdering fra den medarbejder, der håndterer den konkrete mundtlige kommunikation. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet. Ved vurderingen heraf kan barnets alder og modenhed også have betydning. Hvis indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet, vil barnet ikke kunne fungere som tolk.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade barnet fungere som tolk, kan nævnes orientering om, hvordan man kan finde vejledning om anvendelsen af loven, samt anmodninger om et ansøgningsskema eller forklaring på anvendelse af den digitale selvbetjeningsløsning.

I situationer, hvor der ikke vurderes at være tale om et uproblematisk forhold, vil det være myndighedens ansvar at sørge for, at der er relevant tolkebistand til rådighed.

De ovenstående betragtninger om vurderingen af, om der er tale om et uproblematisk forhold, vil også gælde for de private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Navneloven indeholder ikke bestemmelser om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

For nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.2.2 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der før overskriften før § 28 indsættes et nyt *kapitel 6* med overskriften »Ikrafttrædelsesbestemmelser m.v.«

Dette skyldes, at navneloven efter det foreslåede nye kapitel 5 med den foreslåede nye § 27 a i §§ 28-32 indeholder bestemmelser om lovens ikrafttrædelse og anvendelse for Færøerne og Grønland samt om ændringer i anden lovgivning. Disse bestemmelser bør ikke være omfattet af det foreslåede nye kapitel 5, men bør være placeret i et særskilt kapitel 6.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 24

Til nr. 1

Ægtefælleloven indeholder ikke bestemmelser om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

For nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.2.2 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der i ægtefælleloven indsættes et nyt *kapitel 17 a* med overskriften »Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation«, og at der i det kapitel indsættes en ny § 61 a.

Det foreslås med *stk. 1*, at børn under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog *stk. 2*.

Tolkning skal forstås som mundtlig oversættelse fra et sprog til et andet, f.eks. fra arabisk til dansk.

Forslaget vil medføre, at der indføres et forbud i ægtefælleloven mod at anvende børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder. Forbuddet vil også gælde for private leverandører, men ægtefælleloven indeholder ikke hjemmel til at overlade opgaver til private leverandører. Forbuddet vil dog også gælde for private leverandører, hvis det på et tidspunkt ind-

føres at anvende private leverandører efter ægtefælle. Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter ægtefælleloven. Forbuddet vil ikke gælde for domstolens behandling af sager efter ægtefælleloven. Spørgsmålet om anvendelse af børn som tolke i sager hos domstolene vil således skulle afgøres efter retsplejeloven m.v.

Forbuddet mod at anvende børn som tolke vil gælde for alle børn under 18 år og ikke kun parternes børn.

Skriftlige henvendelser vil ikke være omfattet af bestemmelsen. Det vil sige, at skriftlig kommunikation ikke vil være omfattet af forbuddet. Der vil således ikke være forbud mod, at et barn f.eks. oversætter et dokument for sine forældre.

En beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk, herunder et afslag herpå, vil i en afgørelsessag efter ægtefælleloven være en procesbeslutning. Det fremgår af § 61, stk. 1, i ægtefælleloven, at Familieretshusets afgørelser efter ægtefælleloven kan indbringes for familieretten til prøvelse efter bestemmelserne i kapitel 12 i Familieretshusloven. En beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk i sådanne afgørelsessager vil således ikke kunne indbringes for familieretten. Der vil dog under en prøvelsessag kunne tages stilling til sagsbehandlingsspørgsmål, herunder en beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk, hvis dette har betydning for afgørelsen i sagen.

Det foreslås med *stk. 2*, at børn under 18 år må anvendes som tolke uanset *stk. 1*, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Forslaget vil være en undtagelse til det foreslåede forbud sådan, at børn under 18 år vil kunne anvendes som tolke, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold, vil skulle baseres på en vurdering fra den medarbejder, der håndterer den konkrete mundtlige kommunikation. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet. Ved vurderingen heraf kan barnets alder og modenhed også have betydning. Hvis indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet, vil barnet ikke kunne fungere som tolk.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade barnet fungere som tolk, kan nævnes orientering om, hvordan man kan finde vejledning om anvendelsen af loven, samt anmodninger om et ansøgningsskema eller forklaring på anvendelse af den digitale selvbetjeningsløsning.

I situationer, hvor der ikke vurderes at være tale om et uproblematisk forhold, vil det være myndighedens ansvar at sørge for, at der er relevant tolkebistand til rådighed.

De ovenstående betragtninger om vurderingen af, om der er tale om et uproblematisk forhold, vil også gælde for de private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 25

Til nr. 1

Børnebortførelsesloven indeholder ikke bestemmelser om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

For nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.2.2 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der i børnebortførelsesloven indsættes et nyt *kapitel 6 b* med overskriften »Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation«, og at der i det kapitel indsættes en ny § 20 e.

Det foreslås med *stk. 1*, at børn under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog *stk. 2*.

Tolkning skal forstås som mundtlig oversættelse fra et sprog til et andet, f.eks. fra arabisk til dansk.

Forslaget vil medføre, at der indføres et forbud i børnebortførelsesloven mod at anvende børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder. Forbuddet vil også gælde for private leverandører, men børnebortførelsesloven indeholder ikke hjemmel til at overlade opgaver til private leverandører. Forbuddet vil dog også gælde for private leverandører, hvis det på et tidspunkt indføres at anvende private leverandører efter børnebortførelsesloven. Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter børnebortførelsesloven. Forbuddet vil ikke gælde for domstolens behandling af sager efter børnebortførelsesloven. Spørgsmålet om anvendelse af børn som tolke i sager hos domstolene vil således skulle afgøres efter retsplejeloven m.v.

Forbuddet mod at anvende børn som tolke vil gælde for alle børn under 18 år og ikke kun det omhandlede barn eller parternes andre børn.

Skriftlige henvendelser vil ikke være omfattet af bestemmelsen. Det vil sige, at skriftlig kommunikation ikke vil være omfattet af forbuddet. Der vil således ikke være forbud mod, at et barn f.eks. oversætter et dokument for sine forældre.

For så vidt angår klage over anvendelse af et barn som tolk, herunder afslag herpå, i afgørelsessager efter børnebortførelsesloven bemærkes, at der ikke efter loven træffes afgørelser, der kan påklages administrativt.

Det foreslås med *stk. 2*, at børn under 18 år må anvendes som tolke uanset *stk. 1*, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold, eller det er nødvendigt i et akut tilfælde.

Forslaget vil være en undtagelse til det foreslåede forbud sådan, at børn under 18 år vil kunne anvendes som tolke i to situationer.

Børn under 18 år vil for det første kunne anvendes som tolke, når kommunikationen vedrører et uproblematisk.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold, vil skulle baseres på en vurdering fra den medarbejder, der håndterer den konkrete mundtlige kommunikation. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet. Ved vurderingen heraf kan barnets alder og modenhed også have betydning. Hvis indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet, vil barnet ikke kunne fungere som tolk.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade barnet fungere som tolk, kan nævnes orientering om, hvordan man kan finde vejledning om anvendelsen af loven.

Børn under 18 år vil for det andet kunne anvendes som tolke, når det er nødvendigt i et akut tilfælde. Dette skal ses i lyset af, at centralmyndigheden efter børnebortførelsesloven modtager og videresender anmodninger om tilbagegivelse af bortførte børn. Når behandlingen af en sådan anmodning er akut, vil forslaget betyde, at centralmyndigheden vil kunne anvende et barn som tolk. Der kan eksempelvis i en sag om tilbagegivelse af et barn, der er bortført til udlandet, være behov for meget hurtigt at videregive oplysninger på et udenlandsk sprog til brug for en i udlandet verserende retssag, hvor centralmyndigheden har brug for at kende indholdet af oplysningerne inden videresendelsen.

I situationer, hvor der ikke vurderes at være tale om et uproblematisk forhold eller et akut tilfælde, vil det være myndighedens ansvar at sørge for, at der er relevant tolkebistand til rådighed.

De ovenstående betragtninger om vurderingen af, om der er tale om et uproblematisk forhold eller et akut tilfælde, vil også gælde for de private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 26

Til nr. 1

Haagerbørnebeskyttelseskonventionsloven indeholder ikke bestemmelser om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

For nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.2.2 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 2 a i Haagerbørnebeskyttelseskonventionsloven med *overskriften* ”Forbud mod

anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation”.

Det foreslås med *stk. 1*, at børn under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog *stk. 2*.

Tolkning skal forstås som mundtlig oversættelse fra et sprog til et andet, f.eks. fra arabisk til dansk.

Forslaget vil medføre, at der indføres et forbud i Haagerbørnebeskyttelseskonventionsloven mod at anvende børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder. Forbuddet vil også gælde for private leverandører, men Haagerbørnebeskyttelseskonventionsloven indeholder ikke hjemmel til at overlade opgaver til private leverandører. Forbuddet vil dog også gælde for private leverandører, hvis det på et tidspunkt indføres at anvende private leverandører efter Haagerbørnebeskyttelseskonventionsloven. Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter Haagerbørnebeskyttelseskonventionsloven. Forbuddet vil ikke gælde for domstolenes behandling af sager efter Haagerbørnebeskyttelseskonventionsloven. Spørgsmålet om anvendelse af børn som tolke i sager hos domstolene vil således skulle afgøres efter retsplejeloven m.v.

Forbuddet mod at anvende børn som tolke vil gælde for alle børn under 18 år og ikke kun det omhandlede barn eller parternes andre børn.

Skriftlige henvendelser vil ikke være omfattet af bestemmelsen. Det vil sige, at skriftlig kommunikation ikke vil være omfattet af forbuddet. Der vil således ikke være forbud mod, at et barn f.eks. oversætter et dokument for sine forældre.

For så vidt angår klage over anvendelse af et barn som tolk, herunder afslag herpå, i afgørelsessager efter Haagerbørnebeskyttelseskonventionsloven bemærkes, at der ikke efter loven træffes afgørelser, der kan påklages administrativt.

Det foreslås med *stk. 2*, at børn under 18 år må anvendes som tolke uanset *stk. 1*, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold, eller det er nødvendigt i et akut tilfælde.

Forslaget vil være en undtagelse til det foreslåede forbud sådan, at børn under 18 år vil kunne anvendes som tolke i to situationer.

Børn under 18 år vil for det første kunne anvendes som tolke, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold, vil skulle baseres på en vurdering fra den medarbejder, der håndterer den konkrete mundtlige kommunikation. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet. Ved vurderingen heraf kan barnets alder og modenhed også have

betydning. Hvis indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet, vil barnet ikke kunne fungere som tolk.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade barnet fungere som tolk, kan nævnes orientering om, hvordan man kan finde vejledning om anvendelsen af loven.

Børn under 18 år vil for det andet kunne anvendes som tolke, når det er nødvendigt i et akut tilfælde. Dette skal ses i lyset af, at centralmyndigheden efter Haagerbørnebeskyttelseskonventionsloven bl.a. modtager og videresender anmodninger om tilbagegivelse af bortførte børn. Der kan eksempelvis i en sag om tilbagegivelse af et barn, der er bortført til udlandet, være behov for meget hurtigt at videregive oplysninger på et udenlandsk sprog til brug for en i udlandet verserende retssag, hvor centralmyndigheden har brug for at kende indholdet af oplysningerne inden videre- sendelsen.

Når behandlingen af en sådan anmodning er akut, vil forslaget betyde, at centralmyndigheden vil kunne anvende et barn som tolk.

I situationer, hvor der ikke vurderes at være tale om et uproblematisk forhold eller et akut tilfælde, vil det være myndighedens ansvar at sørge for, at der er relevant tolkebistand til rådighed.

De ovenstående betragtninger om vurderingen af, om der er tale om et uproblematisk forhold eller et akut tilfælde, vil også gælde for de private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 27

Til nr. 1

Bidragsoptkrævningsloven indeholder ikke bestemmelser om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

For nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.2.2 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 23 e i bidragsoptkrævningsloven.

Det foreslås med *stk. 1*, at børn under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog *stk. 2*.

Tolkning skal forstås som mundtlig oversættelse fra et sprog til et andet, f.eks. fra arabisk til dansk.

Forslaget vil medføre, at der indføres et forbud i bidragsoptkrævningsloven mod at anvende børn under 18 år som

tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder. Forbuddet vil også gælde for private leverandører, men bidragsoptkrævningsloven indeholder ikke hjemmel til at overlade opgaver til private leverandører. Forbuddet vil dog også gælde for private leverandører, hvis det på et tidspunkt indføres at anvende private leverandører efter bidragsoptkrævningsloven. Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter bidragsoptkrævningsloven. Forbuddet vil ikke gælde for domstolenes behandling af sager efter bidragsoptkrævningsloven. Spørgsmålet om anvendelse af børn som tolke i sager hos domstolene vil således skulle afgøres efter retsplejeloven m.v.

Forbuddet mod at anvende børn som tolke vil gælde for alle børn under 18 år og ikke kun parternes børn.

Skriftlige henvendelser vil ikke være omfattet af bestemmelsen. Det vil sige, at skriftlig kommunikation ikke vil være omfattet af forbuddet. Der vil således ikke være forbud mod, at et barn f.eks. oversætter et dokument for sine forældre.

En beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk, herunder et afslag herpå, vil i en afgørelsessag efter bidragsoptkrævningsloven være en procesbeslutning. Det fremgår af § 23 a, stk. 1, i bidragsoptkrævningsloven, at Udbetaling Danmarks afgørelser efter bidragsoptkrævningsloven kan påklages til Ankestyrelsen, jf. § 64 a i retssikkerhedsloven. Efter § 23 a, stk. 3, i bidragsoptkrævningsloven, kan Familieretshusets afgørelser efter bidragsoptkrævningsloven indbringes for familieretten efter bestemmelserne i kapitel 12 i Familieretshusloven. En beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk i sådanne afgørelsessager vil således hverken kunne påklages til Ankestyrelsen eller indbringes for familieretten. Der vil dog under en prøvelsessag eller en klagesag kunne tages stilling til sagsbehandlingsspørgsmål, herunder afslag på anvendelse af et barn som tolk, hvis dette har betydning for afgørelsen i sagen.

Det foreslås med *stk. 2*, at børn under 18 år må anvendes som tolke uanset *stk. 1*, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Forslaget vil være en undtagelse til det foreslåede forbud sådan, at børn under 18 år vil kunne anvendes som tolke, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold, vil skulle baseres på en vurdering fra den medarbejder, der håndterer den konkrete mundtlige kommunikation. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet. Ved vurderingen heraf kan barnets alder og modenhed også have betydning. Hvis indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet, vil barnet ikke kunne fungere som tolk.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade barnet fungere som tolk, kan nævnes orientering om, hvordan man kan finde vejledning om an-

vendelsen af loven og forklaring på anvendelse af den digitale selvbetjeningsløsning.

I situationer, hvor der ikke vurderes at være tale om et uproblematisk forhold, vil det være myndighedens ansvar at sørge for, at der er relevant tolkebistand til rådighed.

De ovenstående betragtninger om vurderingen af, om der er tale om et uproblematisk forhold, vil også gælde for de private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 28

Til nr. 1

Lov om Haagerkonventionen af 2007 indeholder ikke bestemmelser om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

For nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.2.2 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 4 a i lov om Haagerkonventionen af 2007.

Det foreslås med *stk. 1*, at børn under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog *stk. 2*.

Tolkning skal forstås som mundtlig oversættelse fra et sprog til et andet, f.eks. fra arabisk til dansk.

Forslaget vil medføre, at der indføres et forbud i lov om Haagerkonventionen af 2007 mod at anvende børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder. Forbuddet vil også gælde for private leverandører, men lov om Haagerkonventionen af 2007 indeholder ikke hjemmel til at overlade opgaver til private leverandører. Forbuddet vil dog også gælde for private leverandører, hvis det på et tidspunkt indføres at anvende private leverandører efter lov om Haagerkonventionen af 2007. Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter lov om Haagerkonventionen af 2007. Forbuddet vil ikke gælde for domstolens behandling af sager efter lov om Haagerkonventionen af 2007. Spørgsmålet om anvendelse af børn som tolke i sager hos domstolene vil således skulle afgøres efter retsplejeloven m.v.

Forbuddet mod at anvende børn som tolke vil gælde for alle børn under 18 år og ikke kun parternes børn.

Skriftlige henvendelser vil ikke være omfattet af bestemmelsen. Det vil sige, at skriftlig kommunikation ikke vil være omfattet af forbuddet. Der vil således ikke være forbud mod, at et barn f.eks. oversætter et dokument for sine forældre.

For så vidt angår klage over anvendelse af et barn som

tolk, herunder afslag herpå, i afgørelsessager efter lov om Haagerkonventionen af 2007 bemærkes, at der ikke efter loven træffes afgørelser, der kan påklages administrativt.

Det foreslås med *stk. 2*, at børn under 18 år må anvendes som tolke uanset *stk. 1*, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Forslaget vil være en undtagelse til det foreslåede forbud sådan, at børn under 18 år vil kunne anvendes som tolke, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold, vil skulle baseres på en vurdering fra den medarbejder, der håndterer den konkrete mundtlige kommunikation. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet. Ved vurderingen heraf kan barnets alder og modenhed også have betydning. Hvis indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet, vil barnet ikke kunne fungere som tolk.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade barnet fungere som tolk, kan orientering om, hvordan man kan finde vejledning om anvendelsen af loven.

I situationer, hvor der ikke vurderes at være tale om et uproblematisk forhold, vil det være myndighedens ansvar at sørge for, at der er relevant tolkebistand til rådighed.

De ovenstående betragtninger om vurderingen af, om der er tale om et uproblematisk forhold, vil også gælde for de private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 29

Til nr. 1

Ægtefællepensionsloven indeholder ikke bestemmelser om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

For nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.2.2 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 12 a i ægtefællepensionsloven med *overskriften* ”Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation”.

Det foreslås med *stk. 1*, at børn under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog *stk. 2*.

Tolkning skal forstås som mundtlig oversættelse fra et sprog til et andet, f.eks. fra arabisk til dansk.

Forslaget vil medføre, at der indføres et forbud i ægtefællepensionsloven mod at anvende børn under 18 år som

tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder. Forbuddet vil også gælde for private leverandører, men ægtefællepensionsloven indeholder ikke hjemmel til at overlade opgaver til private leverandører. Forbuddet vil dog også gælde for private leverandører, hvis det på et tidspunkt indføres at anvende private leverandører efter ægtefællepensionsloven. Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter ægtefællepensionsloven. Forbuddet vil ikke gælde for domstolenes behandling af sager efter ægtefællepensionsloven. Spørgsmålet om anvendelse af børn som tolke i sager hos domstolene vil således skulle afgøres efter retsplejeloventen m.v.

Forbuddet mod at anvende børn som tolk vil gælde for alle børn under 18 år og ikke kun parternes børn.

Skriftlige henvendelser vil ikke være omfattet af bestemmelsen. Det vil sige, at skriftlig kommunikation ikke vil være omfattet af forbuddet. Der vil således ikke være forbud mod, at et barn f.eks. oversætter et dokument for sine forældre.

For så vidt angår klage over anvendelse af et barn som tolk, herunder afslag herpå, i afgørelsessager efter ægtefællepensionsloven bemærkes, at der ikke efter loven træffes afgørelser, der kan påklages administrativt.

Det foreslås med *stk. 2*, at børn under 18 år må anvendes som tolke uanset *stk. 1*, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Forslaget vil være en undtagelse til det foreslåede forbud sådan, at børn under 18 år vil kunne anvendes som tolke, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold, vil skulle baseres på en vurdering fra den medarbejder, der håndterer den konkrete mundtlige kommunikation. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet. Ved vurderingen heraf kan barnets alder og modenhed også have betydning. Hvis indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet, vil barnet ikke kunne fungere som tolk.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade barnet fungere som tolk, kan nævnes orientering om, hvordan man kan finde vejledning om anvendelsen af loven.

I situationer, hvor der ikke vurderes at være tale om et uproblematisk forhold, vil det være myndighedens ansvar at sørge for, at der er relevant tolkebistand til rådighed.

De ovenstående betragtninger om vurderingen af, om der er tale om et uproblematisk forhold, vil også gælde for de private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 30

Til nr. 1

Lov om forbud mod forskelsbehandling på grund af handicap indeholder ikke bestemmelser om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

For nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.2.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 12 a i lov om forbud mod forskelsbehandling på grund af handicap med *overskriften* "Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation".

Det foreslås med *stk. 1*, at børn under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige myndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog *stk. 2*.

Tolkning skal forstås som mundtlig oversættelse fra et sprog til et andet, f.eks. fra arabisk til dansk.

Forslaget vil medføre, at der indføres et forbud i lov om forbud mod forskelsbehandling på grund af handicap mod at anvende børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation. Forbuddet vil også gælde for private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige. Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter loven. Forbuddet vil ikke gælde for domstolenes eventuelle behandling af sager efter loven. Spørgsmålet om anvendelse af børn som tolke i sager hos domstolene vil således skulle afgøres efter retsplejeloventen m.v.

Forbuddet mod at anvende børn som tolke vil gælde for alle børn under 18 år, og forbuddet vil gælde, uanset om der er tale om en forælders egne børn eller børn af andre forældre.

Skriftlige henvendelser vil ikke være omfattet af bestemmelsen. Det vil sige, at skriftlig kommunikation ikke vil være omfattet af forbuddet. Der vil således ikke være forbud mod, at et barn f.eks. oversætter et dokument for sine forældre.

For så vidt angår klage over anvendelse af et barn som tolk, herunder afslag herpå, i afgørelsessager efter lov om forbud mod forskelsbehandling på grund af handicap bemærkes, at der ikke efter loven træffes afgørelser, der kan påklages administrativt.

Det foreslås med *stk. 2*, at børn under 18 år må anvendes som tolke uanset *stk. 1*, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Forslaget vil være en undtagelse til det foreslåede forbud sådan, at børn under 18 år vil kunne anvendes som tolke, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold, vil skulle baseres på en vurdering fra den medarbejder, der håndterer den konkrete mundtlige kommunikation. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet. Ved

vurderingen heraf kan barnets alder og modenhed også have betydning. Hvis indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet, vil barnet ikke kunne fungere som tolk.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade et barn fungere som tolk, kan nævnes praktiske beskeder om sagsbehandlingen i Ligebehandlingsnævnet.

I situationer, hvor der ikke vurderes at være tale om et uproblematisk forhold, vil det være myndighedens ansvar at sørge for, at der er relevant tolkebistand til rådighed.

De ovenstående betragtninger om vurderingen af, om der er tale om et uproblematisk forhold, vil også gælde for de private leverandører, der udfører eller udøver opgaver for det offentlige.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 31

Til nr. 1

Socialfrikortsloven indeholder ikke bestemmelser om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

For nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.2.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 8 a i socialfrikortsloven med *overskriften* ”Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation”.

Det foreslås med *stk. 1*, at børn under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog *stk. 2*.

Tolkning skal forstås som mundtlig oversættelse fra et sprog til et andet, f.eks. fra arabisk til dansk.

Forslaget vil medføre, at der i socialfrikortsloven indføres et forbud mod at anvende børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder. Forbuddet vil også gælde for private leverandører, men socialfrikortsloven indeholder ikke hjemmel til at overlade opgaver til private leverandører. Forbuddet vil dog også gælde for private leverandører, hvis det på et tidspunkt indføres at anvende private leverandører efter socialfrikortsloven. Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter socialfrikortsloven. Forbuddet vil ikke gælde for domstolenes behandling af sager efter socialfrikortsloven. Spørgsmålet om anvendelse af børn som tolke i sager hos domstolene vil således skulle afgøres efter retsplejeloven m.v.

Forbuddet mod at anvende børn som tolk vil gælde for alle børn under 18 år og ikke kun parternes børn.

Skriftlige henvendelser vil ikke være omfattet af bestemmelsen. Det vil sige, at skriftlig kommunikation ikke vil være omfattet af forbuddet. Der vil således ikke være forbud mod, at et barn f.eks. oversætter et dokument for sine forældre.

En beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk, herunder et afslag herpå, vil i en afgørelsessag efter socialfrikortsloven være en procesbeslutning. Sådanne sagsbehandlingsspørgsmål kan ikke påklages særskilt til Ankestyrelsen efter retssikkerhedsloven. Sådanne klager skal rettes til borgmesteren i den pågældende kommune. Ankestyrelsen vil dog kunne tage stilling til en beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk som led i sin behandling af en klage over kommunens afgørelse efter socialfrikortsloven.

Det foreslås med *stk. 2*, at børn under 18 år må anvendes som tolke uanset *stk. 1*, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Forslaget vil være en undtagelse til det foreslåede forbud sådan, at børn under 18 år vil kunne anvendes som tolke, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold, vil skulle baseres på en vurdering fra den medarbejder, der håndterer den konkrete mundtlige kommunikation. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet. Ved vurderingen heraf kan barnets alder og modenhed også have betydning. Hvis indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet, vil barnet ikke kunne fungere som tolk.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade barnet fungere som tolk, kan nævnes orientering om, hvordan man kan finde vejledning om anvendelsen af loven.

I situationer, hvor der ikke vurderes at være tale om et uproblematisk forhold, vil det være myndighedens ansvar at sørge for, at der er relevant tolkebistand til rådighed.

De ovenstående betragtninger om vurderingen af, om der er tale om et uproblematisk forhold, vil også gælde for de private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 32

Til nr. 1

Tilbageholdelsesloven indeholder ikke bestemmelser om fremmedsprogstolkning i forholdet mellem borgeren og det offentlige.

For nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.2.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 8 a i tilbageholdelsesloven.

Det foreslås med *stk. 1*, at børn under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog *stk. 2*.

Tolkning skal forstås som mundtlig oversættelse fra et sprog til et andet, f.eks. fra arabisk til dansk.

Forslaget vil medføre, at der i tilbageholdelsesloven indføres et forbud mod at anvende børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder. Forbuddet vil også gælde for private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige. Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og eventuel faktisk forvaltningsvirksomhed efter loven. Forbuddet vil ikke gælde for domstolenes behandling af sager efter loven. Spørgsmålet om anvendelse af børn som tolke i sager hos domstolene vil således skulle afgøres efter retsplejeloven m.v.

Forbuddet mod at anvende børn som tolk vil gælde for alle børn under 18 år, og forbuddet vil gælde, uanset om der er tale om en forælders egne børn eller børn af andre forældre.

Skriftlige henvendelser vil ikke være omfattet af bestemmelsen. Det vil sige, at skriftlig kommunikation ikke vil være omfattet af forbuddet. Der vil således ikke være forbud mod, at et barn f.eks. oversætter et dokument for sine forældre.

En beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk, herunder et afslag herpå, vil i en afgørelsessag efter tilbageholdelsesloven være en procesbeslutning. Det fremgår af § 1, stk. 3, i tilbageholdelsesloven, at der kan klages til Ankestyrelsen, hvis kommunalbestyrelsen ikke i forbindelse med tilbud om støtte til gravide med stofmisbrug i form af døgnophold i henhold til § 107, stk. 2, nr. 2, i service-loven tilbyder den gravide med stofmisbrug at indgå en kontrakt om behandling for stofmisbrug med mulighed for tilbageholdelse. Det fremgår af § 6 i tilbageholdelsesloven, at afgørelse om tilbageholdelse træffes af botilbuddets leder og snarest muligt skal meddeles til personen med stofmisbrug. Lederens afgørelse skal straks forelægges for kommunalbestyrelsen, som senest 3 hverdage efter iværksættelsen af en tilbageholdelse afgør, om tilbageholdelsen skal oprettholdes, eller om den skal ophøre, såfremt den ikke allerede er ophørt. Personen med stofmisbrug skal straks have meddelelse om kommunalbestyrelsens afgørelse, som skal være skriftlig. Det fremgår af § 8, stk. 1, i tilbageholdelsesloven, at kommunalbestyrelsen efter anmodning fra personen med stofmisbrug skal indbringe en afgørelse om tilbageholdelse for retten efter reglerne i retsplejelovens kapitel 43 a.

En beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk i afgørelsessager vil hverken kunne påklages til Ankestyrelsen eller indbringes for retten. Sådanne klager skal rettes til borgmesteren i den pågældende kommune. Ankestyrelsen vil dog kunne tage stilling til en beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk som led i sin behandling af en klage over kommunens manglende tilbud om at indgå en kontrakt om behandling for stofmisbrug med mulighed for

tilbageholdelse efter tilbageholdelsesloven. Samtidig vil retten under en prøvelsessag eller en klagesag kunne tage stilling til sagsbehandlingsspørgsmål, herunder en beslutning vedrørende anvendelse af et barn som tolk, hvis dette har betydning for afgørelsen i sagen.

Det foreslås med *stk. 2*, at børn under 18 år må anvendes som tolke uanset *stk. 1*, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Forslaget vil være en undtagelse til det foreslåede forbud sådan, at børn under 18 år vil kunne anvendes som tolke, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold, vil skulle baseres på en vurdering fra den medarbejder, der håndterer den konkrete mundtlige kommunikation. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet. Ved vurderingen heraf kan barnets alder og modenhed også have betydning. Hvis indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet, vil barnet ikke kunne fungere som tolk.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade barnet fungere som tolk, kan nævnes orientering om, hvordan man kan finde vejledning om anvendelsen af loven.

I situationer, hvor der ikke vurderes at være tale om et uproblematisk forhold, vil det være myndighedens ansvar at sørge for, at der er relevant tolkebistand til rådighed.

De ovenstående betragtninger om vurderingen af, om der er tale om et uproblematisk forhold, vil også gælde for de private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige.

Til § 33

Til nr. 1

Skatteforvaltningsloven indeholder ikke bestemmelser om fremmedsprogstolkning.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.3.1 og 2.1.7.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås, at der i skatteforvaltningsloven indsættes et nyt *kapitel 8 a* med overskriften »Forbud mod anvendelse af personer under 18 år som tolke«, og at der i det kapitel indsættes en ny § 25 a.

Det foreslås i *stk. 1*, at personer under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med skattemyndighederne.

Tolke skal forstås som personer som oversætter fra ét sprog til et andet.

Mundtlig kommunikation skal forstås som al slags mundtlig kommunikation mellem skattemyndigheder og borgere,

herunder telefonisk kommunikation og lignende. Skriftlige henvendelser vil således ikke være omfattet af bestemmelsen. Det vil sige, at skriftlig kommunikation f.eks. via Tast-Selv ikke er omfattet af forbuddet.

Bestemmelsen skal gælde alle myndigheder på Skatteministeriets område (dvs. Skatteforvaltningen, skatteankenævningen, skatteankenævnene, vurderingsankenævnene, motorankenævnene, Landsskatteretten, Skatterådet og spillemyndigheden) med undtagelse af Tilsynet med told- og skatteforvaltningens it-område, som ifølge forarbejderne til Lov om Tilsynet med told- og skatteforvaltningens it-område ikke skal betragtes som en skattemyndighed i skatteforvaltningslovens forstand, jf. Folketingstidende 2020-21, Tillæg A, lovforslag nr. L 87, og som normalt ikke har borgerkontakt.

Der vil således som udgangspunkt være tale om et forbud mod at anvende personer under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation, som dog modereres i det foreslåede stk. 2.

Det foreslås således i *stk. 2*, at personer under 18 år må anvendes som tolke efter *stk. 1*, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om uproblematisk forhold, vil skulle baseres på en faglig vurdering fra skattemyndighederne. Ved vurderingen skal der lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for personen under 18 år, og om det spørgsmål, som drøftes, er af en sådan karakter, at det er væsentligt, at borgerne forstår det, som oplyses i samtalen, for at borgeren ikke gennem misforståelser eller uvidenhed risikerer et retstab. Borgernes kommunikation med skattemyndighederne vil typisk indeholde væsentligt vejledningsmæssigt indhold, f.eks. om hvad der er skattepligtig indkomst, betalingen af skatter- og afgifter eller angivelse og betaling af moms. Mindreårige har ingen forudsætninger for hverken at forstå eller videreformidle indholdet i et skattemæssigt spørgsmål, og indholdet af disse samtaler vil derfor normalt kunne virke belastende for personer under 18 år.

Som eksempler på situationer, hvor det sædvanligvis må antages at være uproblematisk at lade børn fungere som tolk, kan nævnes samtaler om telefoniske åbningstider, anmodninger om at få tilsendt kopi af forskuds- eller årsopgørelsen og tilgængelighed af information om fremmedsprog.

I situationer, hvor der ikke vurderes at være tale om uproblematisk forhold, er det skattemyndighedens ansvar at sørge for, at kommunikationen kan foregå på forsvarlig vis.

Til § 34

Til nr. 1

Lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. omhandler fastlæggelsen af ansvaret for organisering og styring af beskæftigelsesindsatsen efter lov

om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og integrationsloven.

Efter de gældende regler findes der ikke et forbud mod, at personer under 18 år må oversætte fra og til fremmedsprog ved mundtlig kommunikation i lov om lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

For en nærmere beskrivelse af gældende regler henvises til pkt. 2.1.4.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås, at der indsættes et nyt kapitel 2 b med titlen »Forbud mod anvendelse af personer under 18 år som tolke« med en ny bestemmelse.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 18 c i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Det foreslås i § 18 c, stk. 1, at personer under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med myndigheder, der varetager opgaver i beskæftigelsesindsatsen efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., jf. dog undtagelsen i bestemmelsens stk. 2. Tolkning skal forstås som oversættelse til og fra et fremmedsprog.

Der vil som udgangspunkt være tale om et absolut forbud mod at anvende personer under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation. Skriftlige henvendelser vil ikke være omfattet af bestemmelsen, idet forbuddet alene gælder mundtlig kommunikation med kommunen, jf. ovenfor.

Ved »myndigheder« forstås de ansvarlige myndigheder, som udfører opgaver efter reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. Forbuddet vil derfor gælde for jobcentre, kommuner, a-kasser, rehabiliteringsteam samt for kommunens samarbejde med regionen, i det omfang samarbejdet ikke er omfattet af sundhedsloven.

Forbuddet omfatter tilsvarende myndigheder, som er tildelt opgaver i beskæftigelsesindsatsen efter de regelsæt, som lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen henviser til. Det betyder bl.a., at Ankestyrelsen vil være omfattet af forbuddet i forbindelse med deres behandling af klager efter reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v.

Efter den foreslåede § 18 c, stk. 2, må personer under 18 år tolke uanset *stk. 1*, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk

forhold af dagligdags karakter, skal baseres på en faglig vurdering af, om indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade den unge fungere som tolk, kan nævnes praktisk forhold som f.eks. beskeder om forsinkelse.

Til § 35

Til nr. 1

Lov om seniorjob omhandler ældre ledige medlemmer af en a-kasses mulighed for beskæftigelse i et seniorjob, herunder generelle regler om ansættelse af personer i seniorjob samt regler om kompensation ved overskridelse af frister m.v., opførelse af seniorjob, klageadgang og finansiering.

Der er ikke i lov om seniorjob fastsat særskilte regler om oversættelse og tolkebistand.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.4.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 1 a i lov om seniorjob.

Det foreslås, i *stk. 1*, at personer under 18 år ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog *stk. 2*. Med det foreslåede vil der blive indført et forbud mod, at personer under 18 år må anvendes som tolke af offentlige myndigheder efter lov om seniorjob. Forbuddet gælder alle personer under 18 år, herunder også personer som ikke er beslægtet med borgeren, og gælder alt mundtlig kommunikation mellem borgeren og kommunen.

Tolkning skal forstås som oversættelser af mundtlig kommunikation til og fra et fremmedsprog.

Efter det foreslåede vil forbuddet omfatte mundtlig kommunikation om både faktisk forvaltningsvirksomhed og afgørelsesvirksomhed.

Faktisk forvaltningsvirksomhed vil omfatte de dele, som sædvanligvis foregår ved den myndighedsansvarlige, herunder vejledning og praktiske spørgsmål f.eks. om betingelserne for ret til seniorjob.

Forbuddet omfatter ikke den skriftlige kommunikation, som sker mellem myndighederne og borgere.

Efter den foreslåede *stk. 2*, må personer under 18 år tolke uanset *stk. 1*, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, skal baseres på en faglig vurdering af myndigheden om hvorvidt indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade den unge fungere som tolk, kan nævnes praktisk forhold som f.eks. beskeder om forsinkelse.

Til § 36

Til nr. 1

Sygedagpengeloven indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.4.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 70 i sygedagpengeloven.

Det foreslås i *stk. 1*, at personer under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog *stk. 2*.

Det betyder, at der som udgangspunkt vil være et absolut forbud mod at anvende personer under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation mellem en borger (herunder en arbejdsgiver) og myndigheder efter sygedagpengeloven. Forbuddet gælder f.eks. også ved mundtlig kommunikation med Ankestyrelsen ved behandling af påklagede afgørelser, jf. § 77, *stk. 1*. Forbuddet vil gælde alle personer under 18 år, herunder også personer, som ikke er beslægtede med borgeren.

Forbuddet betyder f.eks., at man ikke kan anvende en person under 18 år som tolk ved mundtlig henvendelse til kommunen om hjælp eller vejledning i forbindelse med ansøgning om sygedagpenge.

Tolkning skal forstås som mundtlig oversættelse fra ét sprog til et andet.

Skriftlig henvendelse vil ikke være omfattet af bestemmelsen. Det vil sige, at eksempelvis skriftlig kommunikation på digitale platforme ikke er omfattet af bestemmelsen. Der er således intet forbud mod, at et barn for eksempel oversætter en skriftlig besked på en digital platform som f.eks. e-Boks.

Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter sygedagpengeloven.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer under 18 år må anvendes som tolke uanset *stk. 1*, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold, vil skulle baseres på en faglig vurdering af, om indholdet af samtalen kan virke belastende for den pågældende person under 18 år.

Som eksempler på situationer, hvor det sædvanligvis må antages at være uproblematisk at lade personer under 18 år fungere som tolke, kan nævnes samtaler om telefoniske åbningstider og tilgængelighed af information om fremmedsprog.

Det er vurderingen, at der i forhold til situationer omfattet af stk. 2 alene vil kunne være tale om beslutninger, som vedrører faktisk forvaltningsvirksomhed, jf. de ovenfor angivne eksempler.

Til § 37

Til nr. 1

Lov om Udbetaling Danmark indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand ved mundtlig kommunikation med Udbetaling Danmark eller i forbindelse med klageinstansernes behandling af klager over Udbetaling Danmarks afgørelser.

Lov om Udbetaling Danmark fastlægger de overordnede rammer for Udbetaling Danmarks administration og sagsbehandling. Udbetaling Danmarks opgavevaretagelse er som udgangspunkt hjemlet i de særlove, som regulerer de pågældende områder. Særlovene er oplyst i §§ 1 og 1 a i lov om Udbetaling Danmark.

Efter § 1 varetager Udbetaling Danmark de opgaver, der tillægges Udbetaling Danmark i henhold til lov om Udbetaling Danmark og følgende love: -1) Lov om social pension. -2) Lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.-3) Lov om individuel boligstøtte, jf. dog § 1 a, nr. 1. -4) Lov om friplejeboliger, jf. dog § 1 a, nr. 41. -5) Lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel. -6) Lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag. -7) Lov om opkrævning af underholdsbidrag. -8) Lov om en børne- og ungeydelse. -9) Repatrieringsloven. -10) Lov om aktiv socialpolitik. -11) Lov om fleksydelse. -12) Lov om delpension. -13) Sundhedsloven. -14) Lov om en midlertidig jobpræmie til langtidsledige m.v.-15) Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. -16) Lov om en skattefri seniorpræmie. -17) Lov om et midlertidigt børnetilskud til visse forsørgere.

Efter § 1 a varetager Udbetaling Danmark de opgaver, der tillægges Udbetaling Danmark i henhold til følgende love:

1) § 39 a i lov om individuel boligstøtte. -2) Lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.-3) Lov om sygedagpenge. -4) Lov om erstatning til besættelsestidens ofre og § 1, stk. 2, i lov om forhøjelse af hædersgaver. -5) Lov om en garantiordning for udlån til nye aktiviteter i mindre og mellemstore virksomheder. -6) Lov om støtte til de små øsamfund. -7) Lov om tjenestemandspension. -8) Lov om tjenestemænd i folkeskolen m.v.-9) Lov om pensionering af flyveledere. -10) Lov om pensioner efter tidligere tjenestemandsløve m.v.-11) Lov om pension til statens tjenestemænd m.v. i Grønland. -12) Lov om vederlag og pension m.v. for ministre. -13) Lov om pension efter tidligere love om vederlag og pension m.v. for ministre. -14) Lov om vederlag og pension m.v. for de danske medlemmer af Europa-Parlamentet. -15) Lov om pristalsreguleret aldersforsikring og aldersopsparing. -16) Lov om valg til Folketinget. -17) Arveloven. -18) Lov om statstilskud

til zoologiske anlæg. -19) Lov om Statens Kunstfonds virksomhed. -20) Lov om bygningsfredning og bevaring af bygninger og bymiljøer. -21) Lov om arbejderboliger på landet. -22) Jordfordelingsloven. -23) Lov om Kongeriget Danmarks Fiskeribank. -24) Lov om refinansiering af realkreditlån m.v. i landbrugsejendomme. -25) Lov om statsgaranti for gældssanering til jordbrugere. -26) Lov om visse landdistriktsrelaterede tilskudsordninger m.v.-27) Lov om strukturforanstaltninger vedrørende fiskerisektoren. -28) Lov om støtte til jordbrugets strukturudvikling og til økologisk produktion inden for jordbrug og fiskeri m.v.-29) Lov om støtte til miljøforbedrende investeringer i mindre landbrug m.v.-30) Lov om forurennet jord. -31) Lov om statsgaranterede studielån. -32) Lov nr. 580 af 4. maj 2015 om ændring af lov om apoteksvirksomhed og lov om tinglysning. -33) SU-loven. -34) Lov om statens voksenuddannelsesstøtte. -35) Lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser. -36) Lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v.-37) Lov om uddannelsesopsparing. -38) Lov om almene boliger m.v.-39) Lov om boligforhold. -40) Lov om byfornyelse og udvikling af byer. -41) § 99 a i lov om friplejeboliger. -42) Lov om boligsparekontrakter. -43) Lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse. -44) Lov om institutioner for almengymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v.-45) Lov om Sydslesvigudvalget og visse tilskudsordninger for det danske mindretal i Sydslesvig.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.4.4 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 4 a i lov om Udbetaling Danmark.

Det foreslås i *stk. 1*, at personer under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation efter denne lov og ved mundtlig kommunikation ved Udbetaling Danmarks varetagelse af de opgaver, som i henhold til lov er tillagt Udbetaling Danmark, jf. §§ 1 og 1 a, jf. dog stk. 2. Forbuddet gælder også ved mundtlig kommunikation med Ankestyrelsen, Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger, Miljø- og Fødevarerklagenævnet og Styrelsen for Patientklager ved behandling af påklagede afgørelser på Udbetaling Danmarks myndighedsområder, jf. §§ 1 og 1 a, jf. dog stk. 2.

Det betyder, at der som udgangspunkt vil være et absolut forbud mod at anvende personer under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation mellem en borger og myndigheder efter lov om Udbetaling Danmark.

Forbuddet betyder f.eks., at man ikke kan anvende en person under 18 år som tolk ved mundtlig kommunikation med Udbetaling Danmark eller kommunen om hjælp eller vejledning i forbindelse med ansøgning om en ydelse på Udbetaling Danmarks sagsområder.

Forbuddet vil gælde alle personer under 18 år, herunder også de personer, som ikke er beslægtede med borgeren.

Forbuddet vil også gælde for kommunen, når kommunen yder vejledning til borgeren, forestår sagsoplysning i tilbagebetalingssager eller træffer afgørelse om at undtage borgeren fra obligatorisk digital selvbetjening på Udbetaling Danmarks sagsområder, jf. § 3 i lov om Udbetaling Danmark.

Forbuddet vil efter forslaget også gælde for mundtlig kommunikation med Ankestyrelsen, Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger, Miljø- og Fødevarerklagenævnet og Styrelsen for Patientklager ved behandling af påklagede afgørelser på de myndighedsområder, som Udbetaling Danmark har fået tillagt efter lov om Udbetaling Danmark og i henhold til de love, der er nævnt i lovens §§ 1 og 1 a, jf. dog stk. 2. Tolkning skal forstås som mundtlig oversættelse fra ét sprog til et andet.

Skriftlig henvendelse vil ikke være omfattet af bestemmelsen. Det vil sige, at eksempelvis skriftlig kommunikation på digitale platforme ikke er omfattet af bestemmelsen. Der er således intet forbud mod, at et barn for eksempel oversætter en skriftlig besked på en digital platform som f.eks. e-Boks.

Forbuddet vil gælde for både afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter lov om Udbetaling Danmark.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer under 18 år må anvendes som tolke uanset *stk. 1*, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold, vil skulle baseres på en faglig vurdering af, om indholdet for samtalen kan virke belastende for den pågældende person under 18 år.

Som eksempler på situationer, hvor det sædvanligvis må antages at være uproblematisk at lade en person under 18 år fungere som tolk, kan nævnes samtaler om telefoniske åbningstider, tilgængelighed af information om fremmedsprog samt orientering om, hvordan man kan finde vejledning. Det vil bl.a. gælde i en situation, hvor Udbetaling Danmark er nødt til at henvise en borger, som skønnes at have behov for helhedsorienteret vejledning eller for personlig bistand, f.eks. til anvendelse af digitale selvbetjeningsløsninger, til kommunen, jf. § 3 i lov om Udbetaling Danmark.

Det er vurderingen, at der i forhold til situationer omfattet af *stk. 2*, alene vil være tale om beslutninger, som vedrører faktisk forvaltningsvirksomhed, jf. de ovenfor angivne eksempler.

Til § 38

Til nr. 1

Lov om social pension indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.4.5 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 57 a i lov om social pension.

Det foreslås i *stk. 1*, at personer under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med kommunen, jf. dog *stk. 2*. Forbuddet gælder også ved Ankestyrelsens mundtlige kommunikation ved behandling af påklagede afgørelser på kommunens myndighedsområde, jf. § 50, *stk. 1* og 4, jf. dog *stk. 2*.

Det betyder, at der som udgangspunkt vil være et absolut forbud mod at anvende personer under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation mellem en borger og kommunen efter lov om social pension.

Forbuddet betyder f.eks., at man ikke kan anvende en person under 18 år som tolk ved mundtlig kommunikation med kommunen om hjælp eller vejledning i forbindelse med ansøgning om en ydelse på kommunens sagsområder efter lov om social pension.

Forbuddet vil gælde alle personer under 18 år, herunder også de personer, som ikke er beslægtede med borgeren. Dette vil gælde i de tilfælde, hvor kommunen er i mundtlig kontakt med borgere, hvilket f.eks. gælder i forbindelse med varetagelse af opgaver vedrørende personligt tillæg og helbredstillæg til folkepensionister, en række opgaver vedrørende seniorpension, hvis Seniorpensionsenheden anmoder herom, samt vejledning efter lov om social pension.

Forbuddet vil også gælde for Ankestyrelsens mundtlige kommunikation ved behandling af påklagede afgørelser på kommunens myndighedsområde, jf. dog *stk. 2*.

Tolkning skal forstås som mundtlig oversættelse fra ét sprog til et andet. Skriftlig henvendelse vil ikke være omfattet af bestemmelsen. Det vil sige, at eksempelvis skriftlig kommunikation på digitale platforme ikke er omfattet af bestemmelsen. Der er således intet forbud mod, at et barn for eksempel oversætter en skriftlig besked på en digital platform som f.eks. e-Boks.

Forbuddet vil gælde for både afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter lov om social pension.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer under 18 år må anvendes som tolke uanset *stk. 1*, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold, vil skulle baseres på en faglig vurdering af, om indholdet for samtalen kan virke belastende for den pågældende person under 18 år.

Som eksempler på situationer, hvor det sædvanligvis må antages at være uproblematisk at lade en person under 18 år fungere som tolk, kan nævnes samtaler om telefoniske åbningstider, tilgængelighed af information om fremmedsprog, orientering om, hvordan man kan finde vejledning om anvendelsen af loven, samt anmodninger om et ansøgningske-

ma eller forklaring på anvendelse af den digitale selvbetjeningsløsning.

Det er vurderingen, at der i forhold til situationer omfattet af stk. 2, alene vil kunne være tale om beslutninger, som vedrører faktisk forvaltningsvirksomhed, jf. de ovenfor angivne eksempler.

Til § 39

Til nr. 1

Lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.4.6 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 53 a i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.

Det foreslås i *stk. 1*, at personer under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med kommunen, jf. dog stk. 2. Forbuddet gælder også ved Ankestyrelsens mundtlige kommunikation ved behandling af påklagede afgørelser på kommunens myndighedsområde, jf. § 49, stk. 1 og 4, jf. dog stk. 2.

Det betyder, at der som udgangspunkt vil være et absolut forbud mod at anvende personer under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation mellem en borger og kommunen efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.

Forbuddet betyder f.eks., at man ikke kan anvende en person under 18 år som tolk ved mundtlig kommunikation med kommunen om hjælp eller vejledning i forbindelse med ansøgning om en ydelse på kommunens sagsområder efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.

Forbuddet vil gælde alle personer under 18 år, herunder også de personer, som ikke er beslægtede med borgeren. Dette vil gælde i situationer, hvor kommunen er i mundtlig kontakt med borgere, hvilket f.eks. gælder i forbindelse med varetagelse af opgaver vedrørende personligt tillæg og helbredstillæg til førtidspensionister, som har fået tilkendt førtidspension efter reglerne fra før 2003. Det vil også gælde ved kommunens vejledning efter loven. Forbuddet vil også gælde ved mundtlig kommunikation med Ankestyrelsen ved behandling af påklagede afgørelser på kommunens myndighedsområde.

Tolkning skal forstås som mundtlig oversættelse fra ét sprog til et andet.

Skriftlig henvendelse vil ikke være omfattet af bestemmelsen. Det vil sige, at eksempelvis skriftlig kommunikation på digitale platforme ikke er omfattet af bestemmelsen. Der er

således intet forbud mod, at et barn for eksempel oversætter en skriftlig besked på en digital platform som f.eks. e-Boks.

Forbuddet vil gælde for både afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter lov om social pension.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold, vil skulle baseres på en faglig vurdering af, om indholdet for samtalen kan virke belastende for den pågældende person under 18 år.

Som eksempler på situationer, hvor det sædvanligvis må antages at være uproblematisk at lade en person under 18 år fungere som tolk, kan nævnes samtaler om telefoniske åbningstider og tilgængelighed af information om fremmedsprog.

Det er vurderingen, at der i forhold til situationer omfattet af stk. 2, alene vil kunne være tale om beslutninger, som vedrører faktisk forvaltningsvirksomhed, jf. de ovenfor angivne eksempler.

Til § 40

Til nr. 1

Lov om Seniorpensionsenheden indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.4.7 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås, at der efter § 3 i kapitel 3 indsættes en ny § 3 a i lov om Seniorpensionsenheden.

Det foreslås i *stk. 1*, at personer under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation efter denne lov og ved mundtlig kommunikation med Seniorpensionsenheden efter kapitel 3 a i lov om social pension, jf. dog stk. 2. Forbuddet gælder også ved mundtlige kommunikation med Ankestyrelsen og Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg ved behandling af påklagede afgørelser på Seniorpensionsenhedens myndighedsområder, jf. § 2, jf. dog stk. 2.

Det betyder, at der som udgangspunkt vil være et absolut forbud mod at anvende personer under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation mellem en borger og myndigheder efter lov om Seniorpensionsenheden.

Forbuddet betyder f.eks., at man ikke kan anvende en person under 18 år som tolk ved mundtlig kommunikation med Seniorpensionsenheden eller kommunen om hjælp eller vejledning i forbindelse med ansøgning om seniorpension.

Forbuddet vil gælde alle personer under 18 år, herunder også de personer, som ikke er beslægtede med borgeren. Dette vil f.eks. gælde i situationer, hvor kommunen vejleder borgere

på Seniorpensionsenheden myndighedsområder efter § 3 og § 4 i lov om Seniorpensionsenheden eller træffer afgørelse om, hvorvidt borgeren skal undtages fra obligatorisk digital selvbetjening på Seniorpensionsenhedens sagsområde.

Forbuddet vil også gælde for mundtlig kommunikation med Ankestyrelsens og Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalgs ved behandling af påklagede afgørelser på Seniorpensionsenhedens myndighedsområde.

Tolkning skal forstås som mundtlig oversættelse fra ét sprog til et andet.

Skriftlig henvendelse vil ikke være omfattet af bestemmelsen. Det vil sige, at eksempelvis skriftlig kommunikation på digitale platforme ikke er omfattet af bestemmelsen. Der er således intet forbud mod, at et barn for eksempel oversætter en skriftlig besked på en digital platform som f.eks. e-Boks.

Forbuddet vil gælde for både afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter lov om social pension.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer under 18 år må anvendes som tolke uanset *stk. 1*, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold, vil skulle baseres på en faglig vurdering af, om indholdet for samtalen kan virke belastende for den pågældende person under 18 år.

Som eksempler på situationer, hvor det sædvanligvis må antages at være uproblematisk at lade en person under 18 år fungere som tolk, kan nævnes samtaler om telefoniske åbningstider, tilgængelighed af information om fremmedsprog samt orientering om, hvordan man kan finde vejledning. Det vil bl.a. gælde i en situation, hvor Seniorpensionsenheden er nødt til at henvise en borger, som skønnes at have behov for helhedsorienteret vejledning eller for personlig bistand, f.eks. til anvendelse af digitale selvbetjeningsløsninger, til kommunen, jf. §§ 3 og 4 i lov om Seniorpensionsenheden.

Det er vurderingen, at der i forhold til situationer omfattet af *stk. 2*, alene vil kunne være tale om beslutninger, som vedrører faktisk forvaltningsvirksomhed, jf. de ovenfor angivne eksempler.

Til § 41

Til nr. 1

Lov om individuel boligstøtte indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.4.8 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås, at der efter § 9 b i kapitel 1 indsættes en ny § 9 c i lov om individuel boligstøtte.

Det foreslås i *stk. 1*, at personer under 18 år ikke må anvendes

des som tolke ved mundtlig kommunikation med kommunen, jf. *dog stk. 2*. Forbuddet gælder også ved Ankestyrelsens mundtlige kommunikation ved behandling af påklagede afgørelser på kommunens myndighedsområde, jf. *dog stk. 2*.

Det betyder, at der som udgangspunkt vil være et absolut forbud mod at anvende personer under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation mellem en borger og myndigheder efter lov om individuel boligstøtte, jf. *dog stk. 2*. Forbuddet vil gælde alle personer under 18 år, herunder også de personer, som ikke er beslægtede med borgeren. Dette vil gælde i problematiske situationer efter loven, hvor kommunen er i mundtlig kontakt med borgere, hvilket f.eks. gælder i forbindelse med varetagelse af opgaver vedrørende støtte til beboerindskud, depositum, indskud eller lignende. Forbuddet vil også gælde for Ankestyrelsens mundtlige kommunikation ved behandling af påklagede afgørelser på kommunens myndighedsområde, jf. *dog stk. 2*.

Forbuddet betyder f.eks., at man ikke kan anvende personer under 18 år som tolk ved mundtlig kommunikation med kommunen om hjælp eller vejledning i forbindelse med ansøgning om beboerindskudslån.

Tolkning skal forstås som mundtlig oversættelse fra ét sprog til et andet.

Skriftlig henvendelse vil ikke være omfattet af bestemmelsen. Det vil sige, at eksempelvis skriftlig kommunikation på digitale platforme ikke er omfattet af bestemmelsen. Der er således intet forbud mod, at et barn for eksempel oversætter en skriftlig besked på en digital platform som fx e-Boks.

Forbuddet vil gælde for både afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter lov om individuel boligstøtte.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer under 18 år må anvendes som tolke uanset *stk. 1*, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold, vil skulle baseres på en faglig vurdering af, om indholdet for samtalen kan virke belastende for den pågældende person under 18 år.

Som eksempler på situationer, hvor det sædvanligvis må antages at være uproblematisk at lade en person under 18 år fungere som tolk, kan nævnes samtaler om telefoniske åbningstider, tilgængelighed af information om fremmedsprog, orientering om, hvordan man kan finde vejledning om anvendelsen af loven, samt anmodninger om et ansøgningssekema eller forklaring på anvendelse af den digitale selvbetjeningsløsning.

Det er vurderingen, at der i forhold til situationer omfattet af *stk. 2*, alene vil kunne være tale om beslutninger, som vedrører faktisk forvaltningsvirksomhed, jf. de ovenfor angivne eksempler.

Til § 42

Til nr. 1

Lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. indeholder ikke bestemmelser om anvendelse af personer under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation, men loven indeholder regler om a-kassernes vejledning af sine medlemmer, og i medfør af loven er fastsat regler og praksis om anvendelse af tolke.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.4.9 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås, at i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. efter kapitel 16 c, indsættes et nyt *kapitel 16 d* med overskriften »Forbud mod anvendelse af personer under 18 år som tolke«, og at der i det nye kapitel indsættes en ny § 100 e.

Det foreslås i *stk. 1*, at personer under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog *stk. 2*.

Det betyder, at der som udgangspunkt vil være et absolut forbud mod at anvende personer under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation, herunder ved mundtlig kommunikation mellem a-kasser og medlemmer efter lov om arbejdsløshedsforsikring. Forbuddet vil gælde alle personer under 18 år, herunder også personer, som ikke er beslægtede med den person, der har behov for tolkning.

Forbuddet betyder f.eks., at man ikke kan anvende en person under 18 år som tolk ved mundtlig kommunikation med a-kassen om hjælp eller vejledning i forbindelse med ansøgning om dagpenge.

Forbuddet vil f.eks. også gælde ved mundtlig kommunikation med Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings og Ankestyrelsen ved behandling af påklagede afgørelser.

Tolkning skal forstås som mundtlig oversættelse fra ét sprog til et andet.

Skriftlig henvendelse vil ikke være omfattet af bestemmelsen. Det vil sige, at eksempelvis skriftlig kommunikation på digitale platforme ikke er omfattet af bestemmelsen. Der er således intet forbud mod, at et barn for eksempel oversætter en skriftlig besked, der ligger i en digital postløsning, som a-kassen anvender til at kommunikere med sine medlemmer.

Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Forbuddet vil ikke ændre ved de nuværende regler og gældende praksis om anvendelse af tolke herunder, at a-kassen som minimum er forpligtet til at forklare sig skriftligt eller mundtligt på engelsk over for medlemmer, at hvis medlemmet hverken behersker dansk eller engelsk i fornødent omfang, kan a-kassen pålægge medlemmet selv at skaffe den

nødvendige tolkebistand, og at medlemmet selv skal dække udgiften til tolken.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer under 18 år må anvendes som tolke uanset *stk. 1*, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold, vil skulle baseres på en faglig vurdering af, om indholdet af samtalen kan virke belastende for den pågældende person under 18 år.

Som eksempler på situationer, hvor det sædvanligvis må antages at være uproblematisk at lade personer under 18 år fungere som tolke, kan nævnes samtaler om telefoniske åbningstider og tilgængelighed af information om fremmedsprog.

Det er vurderingen, at der i forhold til situationer omfattet af *stk. 2*, alene vil kunne være tale om beslutninger, som vedrører faktisk forvaltningsvirksomhed, jf. de ovenfor angivne eksempler.

Til § 43

Til nr. 1

Lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 808 af 25. juni 2024, indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.4.10 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås, at der før overskriften i § 10 indsættes en ny § 8 b i lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås i *stk. 1*, at personer under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog *stk. 2*.

Det betyder, at der som udgangspunkt vil være et absolut forbud mod at anvende personer under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation mellem en borger og myndigheder efter lov om aktiv socialpolitik, jf. dog *stk. 2*. Forbuddet gælder f.eks. også ved Ankestyrelsens behandling af påklagede afgørelser, jf. dog *stk. 2*. Forbuddet vil gælde alle personer under 18 år, herunder også personer, som ikke er beslægtede med borgeren.

Forbuddet betyder f.eks., at man ikke kan anvende personer under 18 år som tolk ved mundtlig kommunikation med kommunen vedrørende hjælp eller vejledning i forbindelse med ansøgning om hjælp.

Tolkning skal forstås som mundtlig oversættelse fra ét sprog til et andet.

Skriftlige henvendelser vil ikke være omfattet af bestemmelsen. Det vil sige, at eksempelvis skriftlig kommunikation på digitale platforme ikke er omfattet af bestemmelsen. Der er

således intet forbud mod, at et barn for eksempel oversætter en skriftlig besked på en digital platform som fx e-Boks.

Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer under 18 år må anvendes som tolke, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold, skal baseres på en faglig vurdering af, hvorvidt indholdet af samtalen kan virke belastende for den pågældende person under 18 år.

Som eksempler på situationer, hvor det sædvanligvis må antages at være uproblematisk at lade personer under 18 år fungere som tolke, kan nævnes samtaler om telefoniske åbningstider og tilgængelighed af information om fremmedsprog.

Det er vurderingen, at der i forhold til situationer omfattet af *stk. 2*, alene vil kunne være tale om beslutninger, som vedrører faktisk forvaltningsvirksomhed, jf. de ovenfor angivne eksempler.

Til § 44

Til nr. 1

Efter udlændingelovens § 46 f kan udlændinge- og integrationsministeren fastsætte regler om krav til tolke, der anvendes af myndigheder på Udlændinge- og Integrationsministeriets område.

Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 393 af 4. maj 2009 om krav til tolke, der anvendes af myndigheder på Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integrationsområde (nu Udlændinge- og Integrationsministeriet). Af bekendtgørelsen fremgår en række krav til brugen af tolke, herunder tolkens funktion, krav om inhabilitet m.v.

Det forslås, at der i udlændingelovens § 46 f indsættes et nyt *stk. 1*, hvorefter personer under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation jf. dog *stk. 2*.

Ved kommunikation forstås i denne sammenhæng mundtlig kommunikation mellem en relevant myndighed eller andre aktører, som udfører virksomhed i henhold til udlændingeloven.

Forbuddet vil gælde generelt for mundtlig kommunikation i forbindelse med såvel faktisk forvaltningsvirksomhed som afgørelsesvirksomhed. Udlændingemyndighederne samt andre aktører, der udfører virksomhed i henhold til udlændingeloven, skal derfor generelt iagttage forbuddet, herunder i indkvarteringsystemet, på borgerservicecentre under Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration, samt i forbindelse med Hjemrejsestyrelsens virksomhed.

I relation til faktisk forvaltningsvirksomhed vil dette i praksis f.eks. kunne angå situationer, hvor Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration på borgerservicecentre mundtligt vejleder udlændingen, herunder om indgivelse af en klage over en afgørelse og fristerne herfor. I et sådant tilfælde vil myndighederne skulle iagttage forbuddet og må derfor i nødvendigt omfang indkalde en myndig tolk til at bistå udlændingen.

I relation til afgørelsesvirksomhed vil dette i praksis kunne angå situationer, hvor Udlændingestyrelsen eller Styrelsen for International Rekruttering og Integration kontakter en udlænding telefonisk med henblik på at indhente yderligere oplysninger til brug for sagsbehandlingen af udlændingens ansøgning om f.eks. opholds- eller arbejdstilladelse. Også i sådanne tilfælde vil myndighederne skulle iagttage forbuddet og sikre, at der ikke anvendes en person under 18 år til at tolke.

Det vil også kunne være i tilfælde, hvor en person under 18 år retter henvendelse til udlændingemyndighederne på vegne af sine forældre eller andre familiemedlemmer med henblik på f.eks. at afgive oplysninger af betydning for sagens afgørelse, at få oplyst indholdet af en skriftlig afgørelse eller at få svar på nogle opfølgende spørgsmål til en afgørelse. I også sådanne tilfælde vil myndighederne skulle iagttage forbuddet, og myndighederne må derfor i nødvendigt omfang sikre, at der indkaldes en myndig tolk.

Hvis forbuddet fører til, at en person under 18 år afvises som tolk, vil myndigheden fortsat skulle sikre iagttagelse af den almindelige forvaltningsretlige vejledningspligt, herunder i nødvendigt omfang ved at sikre at der indkaldes en egnet tolk til samtalen.

Forbuddet mod at anvende personer under 18 år som tolke gælder, uanset om personen under 18 år har en familiemæssig relation til den udlænding, som myndighederne m.v. har en mundtlig kommunikation med.

Det foreslås endvidere, at der i udlændingelovens § 46 f indsættes et nyt *stk. 2*, hvorefter personer under 18 år må anvendes som tolke uanset *stk. 1*, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Vurderingen af, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold, vil skulle foretages af udlændingemyndighederne, indkvarteringsoperatørerne eller andre aktører, som udfører virksomhed i henhold til udlændingeloven. Der vil skulle foretages en konkret og individuel faglig vurdering i hvert enkelt tilfælde. Der vil i den forbindelse skulle tages et grundlæggende hensyn om at beskytte børn imod belastende situationer. Der vil endvidere skulle tages konkret hensyn til den enkelte persons alder og risikoen for den enkelte persons velfærd og trivsel ved, at vedkommende får indsigt i de oplysninger, der kommunikeres om. Hvis det vurderes, at indholdet af samtalen kan virke belastende for personen under 18 år, må den pågældende ikke forestå tolkning.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være

uproblematisk at lade en person under 18 år fungere som tolk, kan bl.a. nævnes praktiske beskeder om tid og sted for en bestemt aftale, åbningstider eller lignende.

Til § 45

Til nr. 1

Integrationsloven indeholder ikke bestemmelser om tolkning i forbindelse med kontakt mellem myndighederne og udlændinge, der er omfattet af loven.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 5 b i integrationsloven.

Det foreslås i *stk. 1*, at personer under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog *stk. 2*.

Ved kommunikation forstås i denne sammenhæng mundtlig kommunikation mellem kommuner eller andre aktører, som varetager opgaver i henhold til integrationsloven, og udlændinge omfattet af integrationsloven.

Forbuddet vil gælde for mundtlig kommunikation i forbindelse med såvel faktisk forvaltningsvirksomhed som afgørelsesvirksomhed.

Det gælder bl.a. samtaler mellem en kommune og en udlænding om udlændingens rettigheder og pligter i henhold til integrationsloven, herunder samtaler om en udlændings pligt til at stå til rådighed for arbejdsmarkedet, udarbejdelse og opfølgning på kontrakt efter integrationsloven mellem kommunen og den enkelte udlænding m.v.

Hvis forbuddet fører til, at en person under 18 år afvises som tolk, vil kommunen fortsat skulle sikre iagttagelse af den almindelige forvaltningsretlige vejledningspligt, herunder i nødvendigt omfang ved at sikre at der indkaldes en egnet tolk til samtalen.

Forbuddet mod at anvende personer under 18 år som tolk gælder, uanset om personen under 18 år har en familiemæssig relation til den udlænding, som myndighederne mv. har en mundtlig kommunikation med.

stk. 2, at personer under 18 år kan anvendes som tolke uanset *stk. 1*, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Vurderingen af, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold, vil skulle foretages af kommunen eller den aktør, som varetager opgaver i henhold til integrationsloven. Der vil skulle foretages en konkret og individuel faglig vurdering i hvert enkelt tilfælde. Der vil i den forbindelse skulle tages et grundlæggende hensyn om at beskytte børn imod belastende situationer. Der vil endvidere skulle tages konkret hensyn til den enkelte persons alder og risikoen for den enkelte persons velfærd og trivsel ved, at vedkommende får indsigt i de oplysninger, der kommunikerer om. Hvis det vurderes, at indholdet af samtalen kan virke belastende for personen under 18 år, må den pågældende ikke forestå tolkning.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade en person under 18 år fungere som tolk, kan bl.a. nævnes praktiske beskeder om tid og sted for en bestemt aftale, åbningstider eller lignende.

Til § 46

Til nr. 1

Danskuddannelsesloven indeholder ikke bestemmelser om tolkning i forbindelse med kontakt mellem myndighederne eller sprogskolerne og udlændinge, der er omfattet af loven.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 20 a i danskuddannelsesloven.

Det foreslås i *stk. 1*, at personer under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog *stk. 2*.

Ved kommunikation forstås i denne sammenhæng mundtlig kommunikation mellem kommuner eller andre aktører, som varetager opgaver i henhold til danskuddannelsesloven, og udlændinge omfattet af danskuddannelsesloven.

Forbuddet vil gælde for mundtlig kommunikation i forbindelse med såvel faktisk forvaltningsvirksomhed som afgørelsesvirksomhed.

Det gælder bl.a. samtaler mellem en kommune eller aktør og en udlænding om udlændingens rettigheder og pligter i henhold til danskuddannelsesloven, herunder f.eks. i tilrettelæggelsen af tilbud eller i forbindelse med sprogudbyderens indplacering af udlændingen på danskuddannelsen.

Hvis forbuddet fører til, at en person under 18 år afvises som tolk, vil myndigheden fortsat skulle sikre iagttagelse af den almindelige forvaltningsretlige vejledningspligt, herunder i nødvendigt omfang ved at sikre at der indkaldes en egnet tolk til samtalen.

Forbuddet mod at anvende personer under 18 år som tolk gælder, uanset om personen under 18 år har en familiemæssig relation til den udlænding, som myndighederne mv. har en mundtlig kommunikation med.

Det foreslås endvidere i *stk. 2*, at personer under 18 år kan anvendes som tolke uanset *stk. 1*, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Vurderingen af, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold, vil skulle foretages af kommunen eller den aktør, som varetager opgaver i henhold til danskuddannelsesloven. Der vil skulle foretages en konkret og individuel faglig vurdering i hvert enkelt tilfælde. Der vil i den forbindelse skulle foretages en konkret vurdering af det grundlæggende hensyn om at beskytte børn imod belastende situationer og det konkrete behov for at viderebringe en konkret besked eller oplysning. Der vil endvidere skulle tages konkret hensyn til den enkelte persons alder og risikoen for den enkelte persons velfærd og trivsel ved, at vedkommende får indsigt i de oplysninger, der kommunikerer om. Hvis det vurderes,

at indholdet af samtalen kan virke belastende for personen under 18 år, må den pågældende ikke forestå tolkning.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade en person under 18 år fungere som tolk, kan bl.a. nævnes praktiske beskeder om tid og sted for en bestemt aftale, åbningstider eller lignende.

Til § 47

Til nr. 1

Repatrieringsloven indeholder ikke bestemmelser om tolkning. Dansk Flygtningehjælp varetager og har på nuværende tidspunkt ansvaret for den individuelle rådgivning af herboende personer, som udtrykker ønske om at høre nærmere om muligheden for repatriering, og for den generelle informationsindsats vedrørende repatriering efter repatrieringslovens § 4.

Af repatrieringslovens § 5, 1. og 2. pkt., fremgår, at kommunalbestyrelsen vejleder systematisk i forbindelse med den særlige integrationsindsats efter integrationsloven, og ved en dedikeret samtale, når en udlænding har haft ophold i mere end 5 år og modtaget kontanthjælpslignende ydelser i mere end halvandet år ud af de sidste 3 år, om muligheden for at modtage hjælp til repatriering.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 14 b i repatrieringsloven.

Det foreslås i *stk. 1*, at personer under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog *stk. 2*.

Ved kommunikation forstås i denne sammenhæng mundtlig kommunikation mellem kommuner eller andre aktører, som varetager opgaver i henhold til repatrieringsloven, og udlændinge omfattet af repatrieringsloven.

Forbuddet vil gælde for mundtlig kommunikation i forbindelse med såvel faktisk forvaltningsvirksomhed som afgørelsesvirksomhed.

Der vil således være tale om et forbud mod at anvende personer under 18 år som tolk, jf. dog det foreslåede *stk. 2*.

Forbuddet mod at anvende personer under 18 år som tolk gælder, uanset om personen under 18 år har en familiemæssig relation til den udlænding, som myndighederne mv. har en mundtlig kommunikation med.

Det foreslås endvidere i *stk. 2*, at personer under 18 år kan anvendes som tolke uanset *stk. 1*, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Vurderingen af, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold, vil skulle foretages af den myndighed eller den aktør (organisation eller forening), som varetager opgaver i henhold til repatrieringsloven. Der vil skulle foretages en konkret og individuel faglig vurdering i hvert enkelt tilfælde. Der vil i den forbindelse skulle tages et grundlæggende

hensyn om at beskytte børn imod belastende situationer. Der vil endvidere skulle tages konkret hensyn til den enkelte persons alder og risikoen for den enkelte persons velfærd og trivsel ved, at vedkommende får indsigt i de oplysninger, der kommunikeres om. Hvis det vurderes, at indholdet af samtalen kan virke belastende for personen under 18 år, må den pågældende ikke forestå tolkning.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade en person under 18 år fungere som tolk, kan bl.a. nævnes praktiske beskeder om tid og sted for en bestemt aftale, åbningstider eller lignende.

Forbuddet vil gælde for den mundtlige kommunikation mellem personen, der ønsker vejledning om mulighederne for repatriering, og de rådgivende og vejledende myndigheder, organisationer eller foreninger mv. som er overladt udførelsen af opgaven. Eventuel skriftlig kommunikation vedrørende repatriering vil således ikke være omfattet af bestemmelsen.

Til § 48

Til nr. 1

Hjemrejseloven foreskriver en række aktiviteter og samtaler, som forudsætter mundtlig kommunikation mellem myndigheder og en udlænding, som ikke har lovligt ophold i Danmark, og som derfor skal udrejse af landet.

Hjemrejseloven indeholder ikke bestemmelser om tolkning i forbindelse med kontakt mellem myndighederne og en udlænding, der er omfattet af loven.

Hjemrejseloven indeholder endvidere visse bestemmelser, som forudsætter, at der træffes afgørelse ved en domstol efter de relevante regler i retsplejeloven. Det er ikke hensigten med dette lovforslag, at de ændringer, som foreslås i hjemrejseloven, tillige skal finde anvendelse på sager, som behandles ved domstolene efter reglerne i retsplejeloven, uanset at sagen behandles på baggrund af en bestemmelse i hjemrejseloven.

Det foreslås, at i *overskriften* til hjemrejselovens kapitel 11 indsættes efter »Behandling af oplysninger«: »m.v.«. Det skyldes, at der med lovforslagets § 48, nr. 2, indsættes regler om tolkning i hjemrejselovens kapitel 11. Overskriften på kapitlet vil således skulle ændres for at sikre, at overskriften er dækkende for kapitlets indhold.

Til nr. 2

Det foreslås, at der indsættes en ny § 20 a i hjemrejseloven.

Det foreslås i *stk. 1*, at personer under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog *stk. 2*.

Ved kommunikation forstås i denne sammenhæng mundtlig kommunikation mellem myndigheder eller andre aktører, som f.eks. private udbydere, der varetager opgaver i henhold

til hjemrejseloven, og udlændinge omfattet af hjemrejseloven.

Forbuddet vil gælde for mundtlig kommunikation i forbindelse med såvel faktisk forvaltningsvirksomhed som afgørelsesvirksomhed.

Det gælder bl.a. samtaler mellem Hjemrejsestyrelsen og en udlænding om udlændingens rettigheder og pligter i henhold til hjemrejseloven, herunder samtaler om pligt til udrejse, hjemrejsekontrakt, hjemrejsestøtte, forhold på indkvarteringssteder, kontrol- og motivationsfremmende foranstaltninger, samt ved forkyndelse af afgørelser for andre myndigheder i medfør af cirkulære nr. 9187 af 13. marts 2023 om Hjemrejsestyrelsens forkyndelser m.v.

Forbuddet mod at anvende personer under 18 år som tolk gælder, uanset om personen under 18 år har en familiemæssig relation til den udlænding, som myndighederne m.v. har en mundtlig kommunikation med.

Det foreslås endvidere i *stk. 2*, at personer under 18 år kan anvendes som tolke uanset *stk. 1*, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Vurderingen af, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold, vil skulle foretages af den myndighed eller den aktør, f.eks. private udbydere, som varetager opgaver i henhold til hjemrejseloven. Der vil skulle foretages en konkret og individuel faglig vurdering i hvert enkelt tilfælde. Der vil i den forbindelse skulle tages et grundlæggende hensyn om at beskytte børn imod belastende situationer. Der vil endvidere skulle tages konkret hensyn til den enkelte persons alder og risikoen for den enkelte persons velfærd og trivsel ved, at vedkommende får indsigt i de oplysninger, der kommunikeres om. Hvis det vurderes, at indholdet af samtalen kan virke belastende for personen under 18 år, må den pågældende ikke forestå tolkning.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade en person under 18 år fungere som tolk, kan bl.a. nævnes praktiske beskeder om tid og sted for en bestemt aftale, åbningstider eller lignende.

Samtaler i forbindelse med afgørelser, som træffes af domstole eller af politiet, vil ikke være omfattet af denne lov.

Til § 49

Til nr. 1

Ældreloven indeholder ikke bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.6.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der i indsættes en ny § 31 a i ældreloven.

Det foreslås med *stk. 1*, at personer under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offent-

lige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog *stk. 2*.

Tolkning skal forstås som mundtlig oversættelse fra et sprog til et andet, f.eks. fra arabisk til dansk.

Forslaget vil medføre, at der indføres et forbud i ældreloven mod at anvende personer under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder. Forbuddet vil også gælde for private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, f.eks. leverandører af helhedspleje. Forbuddet vil gælde både for afgørelsesvirksomhed og faktisk forvaltningsvirksomhed efter ældreloven, f.eks. i forbindelse med den daglige tilrettelæggelse og udmøntning af et pleje- og omsorgsforløb.

Forbuddet vil gælde alle personer under 18 år og forbuddet vil gælde, uanset om der f.eks. er tale om borgerens egne slægtninge, f.eks. børn eller børnebørn.

Skriftlige henvendelser vil ikke være omfattet af bestemmelsen. Det vil sige, at skriftlig kommunikation ikke vil være omfattet af forbuddet. Der vil således ikke være forbud mod, at en person under 18 år f.eks. oversætter et dokument for sine forældre eller bedsteforældre.

En beslutning vedrørende anvendelse af en person under 18 år som tolk, herunder et afslag herpå, vil i en afgørelsessag efter ældreloven være en procesbeslutning. Sådanne sagsbehandlingsspørgsmål kan ikke påklages særskilt til Ankestyrelsen efter retssikkerhedsloven. Sådanne klager skal rettes til borgmesteren i den pågældende kommune. Ankestyrelsen vil dog kunne tage stilling til en beslutning vedrørende anvendelse af en person under 18 år som tolk som led i sin behandling af en klage over kommunens afgørelse efter ældreloven.

Det foreslås med *stk. 2*, at personer under 18 år må anvendes som tolke uanset *stk. 1*, når det vedrører et uproblematisk forhold.

Forslaget vil være en undtagelse til det foreslåede forbud sådan, at personer under 18 år vil kunne anvendes som tolke, når det vedrører et uproblematisk forhold.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold, vil skulle baseres på en vurdering fra den medarbejder, der håndterer den konkrete mundtlige kommunikation. Ved vurderingen vil der skulle lægges vægt på, om indholdet af samtalen kan virke belastende for personen under 18 år. Ved vurderingen heraf kan personens alder og modenhed også have betydning. Hvis indholdet af samtalen kan virke belastende for personen under 18 år, vil personen ikke kunne fungere som tolk.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade en person under 18 år fungere som tolk, kan nævnes praktiske beskeder omkring madlevering, pårørendes almindelige samtaler med personalet vedrørende plejen af en nærtstående, praktiske informationer om aktivi-

teter og invitation vedrørende sociale arrangementer på et plejecenter.

I situationer, hvor der ikke vurderes at være tale om et uproblematisk forhold, vil det være myndighedens ansvar at sørge for, at der er relevant tolkebistand til rådighed.

De ovenstående betragtninger om vurderingen af, om der er tale om et uproblematisk forhold, vil også gælde for de private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 50

Til nr. 1

Efter § 7, nr. 2, i lov nr. 1659 af 30. december 2024 om ændring af lov om folkeskolen, lov om erhvervsuddannelser og forskellige andre love (Folkeskolens kvalitetsprogram m.v.), ændres »2. pkt.« til: »3. pkt.« i friskolelovens § 3, stk. 1, nr. 1. Bestemmelsen træder i kraft den 1. august 2025, jf. § 12, stk. 3, i lov nr. 1659 af 30. december 2024, og er således ikke trådt i kraft endnu.

Det følger af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folke-tingstidende 2024-25, tillæg B, betænkning over L 41, side 5, at der er tale om en konsekvensændring, som følge af § 1, nr. 1, i lov nr. 1544 af 12. december 2023 om ændring af lov om folkeskolen, barnets lov, lov om socialtilsyn og forskellige andre love (Styrkelse af undervisningen for udsatte og anbragte børn og unge m.v.), idet henvisningen til § 3, stk. 2, 3. pkt., i folkeskoleloven ved en fejl ikke blev rettet i § 3, stk. 1, nr. 1, i lov om friskoler og private grundskoler m.v.

Den pågældende konsekvensændring blev imidlertid gennemført ved § 2, nr. 1, i lov nr. 636 af 11. juni 2024 om ændring af lov om efterskoler og frie fagskoler og lov om friskoler og private grundskoler m.v. (Hjemtagelse af elevstøtte og præcisering af tilskudsbetingelser), som trådte i kraft den 1. august 2024. Konsekvensændringen i § 7, nr. 2, i lov nr. 1659 af 30. december 2024 om ændring af lov om folkeskolen, lov om erhvervsuddannelser og forskellige andre love (Folkeskolens kvalitetsprogram m.v.), er således en fejl.

Det foreslås derfor, at § 7, nr. 2, i lov nr. 1659 af 30. december 2024 ophæves.

Forslaget er således en konsekvensændring som følge af, at den relevante ændring allerede er gennemført ved § 2, nr. 1, i lov 636 af 11. juni 2024, som er trådt i kraft den 1. august 2024 og således er gældende ret.

Til § 51

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. juli 2025.

Det foreslås i *stk. 2*, at regler udstedt i medfør af udlændingelovens § 46 f, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller

afløses af forskrifter udstedt i medfør af udlændingelovens § 46 f, stk. 3, jf. lovforslagets § 44.

Efter udlændingelovens § 46 f kan udlændinge- og integrationsministeren fastsætte regler om krav til tolke, der anvendes af myndigheder på Udlændinge- og Integrationsministeriets område.

Som følge af lovens § 44, om indsættelse af nyt stk. 1 og 2 i udlændingelovens § 46 f vil udlændingelovens § 46 f, stk. 1, jf. lovbekendtgørelse nr. 1079 af 10. august 2023, blive til udlændingelovens § 46 f, stk. 3.

Stk. 2, vil betyde, at reglerne, som er fastsat i bekendtgørelse nr. 393 af 4. maj 2009 om krav til tolke, der anvendes af myndigheder på Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integrations område (nu Udlændinge- og Integrationsministeriet), vil forblive i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter, der udstedes i medfør af udlændingelovens § 46 f, stk. 3.

Til § 52

Det foreslås, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Baggrunden er, at de familieretlige love, der foreslås ændret ved lovforslagets §§ 17-26, 28 og 29, ikke gælder for Grønland, men kan sættes i kraft for Grønland ved kongelig anordning. Der henvises til § 48 i Familieretshusloven, § 67 i ægteskabsloven, § 49 i forældreansvarsloven, § 41 i adoptionsloven, § 38 i børneloven, § 23 i børnebidragsloven, § 32 i navneloven, § 84 i ægtefælleloven, § 24 i børnebortførelsesloven, § 16 i Haagerbørnebeskyttelseskonventionsloven, § 6 i lov om Haagerkonventionen af 2007 og § 18 ægtefællepensjonsloven. Bidragsopkrævningsloven, jf. lovforslagets § 27, gælder efter lovens § 25 ikke for Grønland, og loven kan heller ikke sættes i kraft for Grønland ved kongelig anordning. Det foreslås, at de ved lovforslagets §§ 17-29 foreslåede bestemmelser om anvendelse af personer under 18 år som tolke ikke skal kunne sættes i kraft for Grønland. Det skyldes, at aftalen af 29. september 2022 om forbud mod at bruge børn og unge under 18 år som tolke ikke omfatter Grønland.

Videre er baggrunden for forslaget, at bidragsopkrævningsloven, der oprindeligt blev vedtaget som lov nr. 150 af 24. april 1963 om inddrivelse af underholdsbidrag, efter dennes § 25 gælder direkte for Færøerne. De ændringer af de familieretlige love, der følger af lovforslagets §§ 17-29, kan ikke sættes i kraft for Færøerne, da de færøske myndigheder har overtaget sagsområdet person-, familie- og arveret samt personnavnelovgivning, herunder den lovgivning der er omfattet af de nævnte love.

Lov om folkeskolen, jf. § 61, lov om friskoler og private grundskoler m.v., jf. § 45, lov om efterskoler og frie fagskoler, jf. § 56, lov om kommunale internationale grundskoler, jf. § 22, lov om ungdomsskoler, jf. § 33, dagtilbudsloven, jf. § 111, lov om erhvervsuddannelser, jf. § 72, lov om

elevers og studerendes undervisningsmiljø, jf. § 9, lov om forberedende grunduddannelse, jf. § 51, stu-loven, jf. § 18, lov om kommunal indsats for unge under 25 år, jf. § 17, lov om de gymnasiale uddannelser, jf. § 77, serviceloven, jf. § 196, stk. 1, barnets lov, jf. § 214, stk. 1, socialtilsynsloven, jf. § 28, voksenansvarsloven, jf. § 26, handicapforsøksbehandlingsloven, jf. § 15, socialfrikortsloven, jf. § 11, tilbageholdelsesloven, jf. § 12, skatteforvaltningslovens, jf. § 65, repatrieringsloven, jf. § 19 og ældreloven, jf. § 48, stk. 1, gælder ikke for Færøerne og Grønland og kan ikke sættes i kraft for Færøerne og Grønland ved kongelig anordning.

Efter udlændingelovens § 66 gælder loven ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Det foreslås, at lovens §§ 44 og 48 ved kongelig anordning helt eller delvist kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og de grønlandske forhold tilsiger. Bestemmelserne kan sættes i kraft på forskellige tidspunkter.

Det betyder, at de foreslåede ændringer af udlændingeloven, jf. lovforslagets § 44, samt de foreslåede ændringer af hjemrejseloven, jf. lovforslagets § 48, helt eller delvist vil kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og de grønlandske forhold tilsiger.

Det vil efter den foreslåede bestemmelse være muligt på forskellige tidspunkter at sætte de forskellige bestemmelser i kraft for henholdsvis Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget
§ 1

I lov om folkeskolen, jf. lovbekendtgørelse nr. 989 af 27. august 2024, som ændret ved § 13 i lov nr. 1746 af 27. december 2016, § 1 i lov nr. 209 af 5. marts 2019, og § 1 i lov nr. 882 af 21. juni 2022, § 15 i lov nr. 1655 af 30. december 2024, lov nr. 1658 af 30. december 2024, § 1 i lov nr. 1659 af 30. december 2024, lov nr. 1660 af 30. december 2024 og § 3 i lov nr. 1664 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 54 indsættes:

»§ 54 a. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 2

I lov om friskoler og private grundskoler m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1245 af 28. november 2024, som ændret ved § 1 i lov nr. 397 af 2. maj 2018, og § 1 i lov nr. 563 af 7. maj 2019, § 7 i lov nr. 1659 af 30. december 2024 og § 8 i lov nr. 1664 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 4 a indsættes i *kapitel 1*:

»§ 4 b. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 3

I lov om efterskoler og frie fagskoler, jf. lovbekendtgørelse nr. 1172 af 12. august 2022, som ændret ved § 27 i lov nr. 753 af 13. juni 2023, § 17 i lov nr. 754 af 13. juni 2023, og § 1 i lov nr. 636 af 11. juni 2024, § 8 i lov nr. 1659 af 30. december 2024 og § 9 i lov nr. 1664 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 4 a indsættes:

»§ 4 b. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 4

I lov om kommunale internationale grundskoler, jf. lovbekendtgørelse nr. 1158 af 8. august 2022, som ændret ved § 17 i lov nr. 1655 af 30. december 2024, § 9 i lov nr. 1659 af 30. december 2024 og § 4 i lov nr. 1664 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 4 indsættes:

»§ 4 a. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 5

I lov om ungdomsskoler, jf. lovbekendtgørelse nr. 608 af 28. august 2019, som ændret ved § 5 i lov nr. 686 af 11. juni 2024 og § 5 i lov nr. 1659 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 3 b indsættes:

»§ 3 c. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 6

I dagtilbudsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 988 af 27. august 2024, som ændret ved § 1 i lov nr. 1771 af 28. december 2023, og lov nr. 1460 af 10. december 2024, § 14 i lov nr. 1655 af 30. december 2024, § 11 i lov nr. 1664 af 30. december 2024 og lov nr. 1665 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 2 indsættes efter overskriften før § 3:

»§ 2 a. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 7

I lov om erhvervsuddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 961 af 16. august 2024, som ændret ved § 1 i lov nr. 2152 af 27. november 2021 og § 2 i lov nr. 1659 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 53 indsættes:

»§ 53 a. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 8

I lov om elevers og studerendes undervisningsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 316 af 5. april 2017, som ændret ved § 1 i lov nr. 1664 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. I § 1 indsættes som stk. 5 og 6:

»Stk. 5. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 6.

Stk. 6. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 5, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 9

I lov om forberedende grunduddannelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 606 af 24. maj 2019, som ændret ved § 26 i lov nr. 753 af 13. juni 2023, og § 1 i lov nr. 635 af 11. juni 2024, § 5 i lov nr. 1662 af 30. december 2024 og § 7 i lov nr. 1664 af 30/12/2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 18 indsættes:

»§ 18 a. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 10

§ 1. ---

Stk. 2-4. ---

I stu-loven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1077 af 11. august 2023, som ændret ved lov nr. 731 af 13. juni 2023 og § 19 i lov nr. 754 af 13. juni 2023, foretages følgende ændring:

1. Efter § 1 indsættes i kapitel 1:

»§ 1 a. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.

Stk. 2 Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 11

I lov om kommunal indsats for unge under 25 år, jf. lovbekendtgørelse nr. 953 af 12. august 2024, som ændret ved § 3 i lov nr. 635 af 11. juni 2024, foretages følgende ændring:

1. I overskriften til *kapitel 1* indsættes efter »Mål for vejledning«: »m.v.«

Kapitel 1
Mål for vejledning

2. Efter § 1 a indsættes:

»§ 1 b. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 12

I lov om de gymnasiale uddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 1003 af 28. august 2024, som ændret ved § 3 i lov nr. 2532 af 22. december 2021, § 4 i lov nr. 880 af 21. juni 2022, § 6 i lov nr. 1659 af 30. december 2024 og § 6 i lov nr. 1664 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 68 indsættes i *kapitel 9*:

»§ 68 a. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 13

I lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 909 af 3. juli 2024, som ændret ved § 2, nr. 1, i lov nr. 644 af 11. juni 2024, § 3 i lov nr. 909 af 3. juli 2024 og § 1 i lov nr. 1703 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter kapitel 26 indsættes:

»Kapitel 27

Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation

§ 152. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 14

I barnets lov, jf. lovbekendtgørelse nr. 890 af 19. juni 2024, som ændret ved § 1 i lov nr. 1690 af 30. december 2024, § 4 i lov nr. 1699 af 30. december 2024 og § 4 i lov nr. 1703 af 30. december 2024, foretages følgende ændring

1. Efter § 153 indsættes før overskriften før § 154:

»Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation

§ 153 a. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation lov med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 15

I lov om socialtilsyn, jf. lovbekendtgørelse nr. 908 af 3. juli 2024, som ændret ved lov nr. 1689 af 30. december 2024, § 2 i lov nr. 1699 af 30. december 2024 og § 3 i lov nr. 1703 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 19 indsættes før overskriften før § 20:

»Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation

§ 19 a. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 16

I lov om voksenansvar for anbragte børn og unge, jf. lovbekendtgørelse nr. 1006 af 30. august 2024, foretages følgende ændringer:

1. I overskriften til kapitel 5 ændres »klageadgang samt« til: »klageadgang«, og efter »domstolsprøvelse« indsættes: »og forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation«.

2. Efter § 24 indsættes i *kapitel 5*:

»Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation

§ 24 a. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 17

I lov om Familieretshuset, jf. lovbekendtgørelse nr. 766 af 7. august 2019, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 1688 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter kapitel 4 indsættes:

»Kapitel 4 a

Kapitel 5

Registrering og indberetning, pligt til anmeldelse af personfarlig kriminalitet, tilsyn og klageadgang samt særlig adgang til domstolsprøvelse

Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation

§ 14 a. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 18

I lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1080 af 14. august 2023, foretages følgende ændring:

1. Efter § 58 d indsættes før kapitel 6:

»Kapitel 5 b

Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation

§ 58 e. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold, eller det er nødvendigt i et akut tilfælde.«

§ 19

I forældreansvarsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1768 af 30. november 2020, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 1688 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter kapitel 7 indsættes:

»Kapitel 7 a

Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation

§ 44 a. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold, eller det er nødvendigt i et akut tilfælde.«

§ 20

I adoptionsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 775 af 7. august 2019, som ændret ved § 4 i lov nr. 227 af 15. februar 2022, § 4 i lov nr. 753 af 13. juni 2023, lov nr. 679 af 11. juni 2024 og § 2 i lov nr. 1687 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 29 e indsættes i kapitel 4:

»Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation

§ 29 f. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 21

I børneloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 772 af 7. august 2019, som ændret ved § 7 i lov nr. 962 af 26. juni 2020, § 1 i lov nr. 227 af 15. februar 2022 og § 1 i lov nr. 1687 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 32 a indsættes:

»§ 32 b. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 22

I lov om børns forsørgelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 773 af 7. august 2019, som ændret ved § 5 i lov nr. 227 af 15 februar 2022, foretages følgende ændring:

1. Efter § 21 indsættes:

»§ 21 a. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 23

I navneloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1074 af 9. august 2023, som ændret ved § 6 i lov nr. 1687 af 30. december 2024, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 27 indsættes før overskriften før § 28:

»Kapitel 5

Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation

§ 27 a. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

2. Før overskriften for § 28 indsættes:

»Kapitel 6

Ikrafttrædelsesbestemmelser m.v.«

§ 24

I lov om ægtefællers økonomiske forhold, jf. lovbekendtgørelse nr. 774 af 7. august 2019, som ændret ved § 3 i lov nr. 962 af 26. juni 2020 og § 7 i lov nr. 1687 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter kapitel 17 indsættes i *afsnit V*:

»Kapitel 17 a

Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation

§ 61 a. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 25

I lov om international fuldbyrdelse af forældremyndighedsafgørelser m.v. (internationale børnebort-førelser), jf. lovbekendtgørelse nr. 1078 af 11. august 2023, som ændret ved § 5 i lov nr. 1687 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter kapitel 6 a indsættes:

»Kapitel 6 b

Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation

§ 20 e. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold, eller det er nødvendigt i et akut tilfælde.«

§ 26

I lov om Haagerbørnebeskyttelseskonventionen, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 777 af 7. august 2019, foretages følgende
ændring:

1. Efter § 2 indsættes:

*»Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved
mundtlig kommunikation*

§ 2 a. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold, eller det er nødvendigt i et akut tilfælde.«

§ 27

I lov om opkrævning af underholdsbidrag, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 1092 af 15. august 2023, som ændret ved § 4 i lov
nr. 680 af 11. juni 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 23 d indsættes:

»§ 23 e. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 28

I lov nr. 275 af 27. marts 2017 om Haagerkonventionen af
2007, som ændret ved § 9 i lov nr. 1711 af 27. december
2018, foretages følgende ændring:

1. Efter § 4 indsættes:

»§ 4 a. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 29

I lov om bevarelse af ret til ægtefællepension ved separation og skilsmisse, jf. lovbekendtgørelse nr. 770 af 7. august 2019, foretages følgende ændring:

1. Efter § 12 indsættes før overskriften før § 13:

»Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation

§ 12 a. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 30

I lov om forbud mod forskelsbehandling på grund af handicap, jf. lovbekendtgørelse nr. 1071 af 10. august 2023, foretages følgende ændring:

1. Efter § 12 indsættes før overskriften før § 13:

»Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation

§ 12 a. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige myndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 31

I lov nr. 616 af 11. juni 2024 om socialt frikort foretages følgende ændring:

1. Efter § 8 indsættes før overskriften før § 9:

»Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation

§ 8 a. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 32

I lov om tilbageholdelse af stofmisbrugere i behandling, jf. lovbekendtgørelse nr. 972 af 8. august 2017, foretages følgende ændring:

1. Efter § 8 indsættes:

»§ 8 a. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 33

I skatteforvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1053 af 20. september 2024, som ændret ved § 6 i lov nr. 683 af 11. juni 2024, § 2 i lov nr. 1473 af 10. december 2024, § 14 i lov nr. 1489 af 10. december 2024 og § 15 i lov nr. 1694 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter kapitel 8 indsættes:

»Kapitel 8 a

Forbud mod anvendelse af personer under 18 år som tolke

§ 25 a. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med skattemyndighederne, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 34

I lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 254 af 1. marts 2024, som ændret ved § 1 i lov nr. 1656 af 30. december 2024 og § 3 i lov nr. 1657 af 30. december 2024 foretages følgende ændring:

1. Efter kapitel 2 a indsættes:

»Kapitel 2 b

Forbud mod anvendelse af personer under 18 år som tolke

§ 18 c. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation af myndigheder, der varetager opgaver efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 35

I lov om seniorjob, jf. lovbekendtgørelse nr. 1090 af 15. september 2015, som ændret ved lov nr. 395 af 2. maj 2016, og senest ved lov nr. 630 af 11. juni 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 1 indsættes i kapitel 1:

»§ 1 a. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 36

I lov om sygedagpenge, jf. lovbekendtgørelse nr. 97 af 29. januar 2025, som ændret ved § 7 i lov nr. 630 af 11. juni 2024, § 8 i lov nr. 1656 af 30. december 2024, og § 8 i nr. 1703 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 69 b indsættes:

»§ 70. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 37

I lov om Udbetaling Danmark, jf. lovbekendtgørelse nr. 1034 af 2. september 2024, som ændret ved § 2 i lov nr. 1456 af 10. december 2024, § 13 i lov nr. 1655 af 30. december 2024 og § 7 i lov nr. 1703 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 4 indsættes i *kapitel 2*:

»§ 4 a. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation efter denne lov og ved mundtlig kommunikation ved Udbetaling Danmarks varetægelse af de opgaver, som i henhold til lov er tillagt Udbetaling Danmark, jf. §§ 1 og 1 a, jf. dog stk. 2. Forbuddet gælder også ved mundtlig kommunikation med Ankestyrelsen, Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger, Miljø- og Fødevareklagenævnet og Styrelsen for Patientklager ved behandling af påklagede afgørelser på Udbetaling Danmarks myndighedsområder, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 38

I lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1123 af 21. oktober 2024, som ændret ved § 5 i lov nr. 630 af 11. juni 2024, § 1 i lov nr. 1456 af 10. december 2024, § 11 i lov nr. 1655 af 30. december 2024 og § 9 i lov nr. 1703 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 57 indsættes:

»§ 57 a. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med kommunen, jf. dog stk. 2. Forbuddet gælder også ved mundtlig kommunikation med Ankestyrelsen og Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg ved

behandling af påklagede afgørelser på kommunens myndighedsområde, jf. § 50, stk. 1 og 4, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 39

I lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1033 af 2. september 2024, som ændret ved § 6 i lov nr. 630 af 11. juni 2024, § 9 i lov nr. 1655 af 30. december 2024 og § 10 i lov nr. 1703 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:
1. Efter § 53 indsættes:

»§ 53 a. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med kommunen, jf. dog stk. 2. Forbudet gælder også ved mundtlig kommunikation med Ankestyrelsen og Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg ved behandling af påklagede afgørelser på kommunens myndighedsområde, jf. § 49, stk. 1 og 4, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 40

I lov nr. 869 af 14. juni 2020 om Seniorpensionsenheden, som ændret ved § 2 i lov nr. 2190 af 29. december 2020, foretages følgende ændring:

1. Efter § 3 indsættes i *kapitel 3*:

»§ 3 a. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation efter denne lov og ved mundtlig kommunikation med Seniorpensionsenheden efter kapitel 3 a i lov om social pension, jf. dog stk. 2. Forbudet gælder også ved mundtlig kommunikation med Ankestyrelsen og Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg ved behandling af påklagede afgørelser på Seniorpensionsenhedens myndighedsområde, jf. § 2, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 41

I lov om individuel boligstøtte, jf. lovbekendtgørelse nr. 229 af 12. februar 2021, som ændret senest ved lov nr. 632 af 11. juni 2024, foretages følgende ændring:

§ 9 c. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med kommunen, jf. dog stk. 2. Forbudet gælder også ved mundtlig kommunikation med Ankestyrelsen ved behandling af påklagede afgørelser på kommunens myndighedsområde, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

42

I lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 208 af 26. februar 2024, som ændret ved § 1 i lov nr. 630 af 11. juni 2024, § 3 i lov nr. 1655 af 30. december 2024, § 5 i lov nr. 1656 af 30. december 2024 og § 13 i lov nr. 1703 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter kapitel 16 c indsættes:

»Kapitel 16 d

Forbud mod anvendelse af personer under 18 år som tolke

§ 100 e. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

af dagligdags karakter.«

§ 43

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 808 af 25. juni 2024, som ændret senest ved § 14 i lov nr. 1703 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 8 a indsættes før overskriften før § 10:

»§ 8 b. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 44

§ 46 f. Udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte regler om krav til tolke, der anvendes af myndigheder på Udlændinge- og Integrationsministeriets område.

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1009 af 2. september 2024, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 1575 af 12. december 2023, foretages følgende ændring:

1. I § 46 f indsættes før stk. 1 som nye stykker:

»Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

Stk. 1 bliver herefter stk. 3.

§ 45

I integrationsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1146 af 22. juni 2020, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 1700 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 5 a indsættes i *kapitel 2*:

»§ 5 b. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold. «

§ 46

I danskuddannelsesloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1372 af 22. september 2022, som ændret ved § 2 i lov nr. 686 af 11. juni 2024 og § 4 i lov nr. 1654 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 20 indsættes i *kapitel 6*:

»§ 20 a. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 47

I repatrieringsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1021 af 27. august 2024, som ændret ved § 1 i lov nr. 1190 af 8. juni 2021, § 1 lov nr. 414 af 23. april 2024 og § 25 i lov nr. 1655 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 14 a indsættes i *kapitel 7 a*:

»§ 14 b. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold. «

§ 48

I hjemrejseloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1014 af 27. august 2024, som ændret ved § 2 i lov nr. 1191 af 8. juni 2021, § 2 i lov nr. 1700 af 30. december 2024 og § 21 i lov nr. 1702 af 30. december 2024, foretages følgende ændringer:

Kapitel 11

Behandling af oplysninger

1. I *overskriften* til kapitel 11 indsættes efter »Behandling af oplysninger«: »m.v.«

2. Efter § 20 indsættes i *kapitel 11*:

»§ 20 a. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 49

I ældreloven, lov nr. 1651 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter § 31 indsættes i *kapitel 8*:

»§ 31 a. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.«

§ 50

I lov nr. 1659 af 30. december 2024 om ændring af lov om folkeskolen, lov om erhvervsuddannelser og forskellige andre love (Folkeskolens kvalitetsprogram m.v.), foretages følgende ændring:

1. § 7, nr. 2, ophæves.